

P6_TA(2009)0093

Průmyslové emise (integrovaná prevence a omezování znečištění) (přepřacované znění) *I**

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. března 2009 o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o průmyslových emisích (integrovaná prevence a omezování znečištění) (přepřacované znění) (KOM(2007)0844 – C6-0002/2008 – 2007/0286(COD))

(Postup spolurozhodování: přepřacované znění)

Evropský parlament,

- s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (KOM(2007)0844),
 - s ohledem na čl. 251 odst. 2 a čl. 175 odst. 1 Smlouvy o ES, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C6-0002/2008),
 - s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 28. listopadu 2001 o systematictějšímu využívání metody přepřacování právních aktů¹,
 - s ohledem na dopis Výboru pro právní záležitosti ze dne 10. září 2008 určený Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin v souladu s čl. 80a odst. 3 jednacího řádu,
 - s ohledem na články 80a a 51 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin a stanovisko Výboru pro právní záležitosti (A6-0046/2009),
- A. vzhledem k tomu, že podle poradní skupiny složené ze zástupců právních služeb Evropského parlamentu, Rady a Komise daný návrh neobsahuje žádné jiné věcné změny než ty, které byly jako takové v návrhu označeny, a vzhledem k tomu, že pokud jde o kodifikaci nezměněných ustanovení stávajících znění, je návrh prostou kodifikací těchto znění bez jakékoli změny jejich věcného obsahu,
1. schvaluje návrh Komise pozměněný podle doporučení poradní pracovní skupiny složené ze zástupců právních služeb Evropského parlamentu, Rady a Komise *a začleňující* technické úpravy schválené Výborem pro právní záležitosti i níže uvedené úpravy;
 2. vyzývá Komisi, aby věc opětovně postoupila Parlamentu, bude-li mít v úmyslu svůj návrh podstatně změnit nebo jej nahradit jiným textem;
 3. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě a Komisi.

¹ Úř. věst. C 77, 28.3.2002, s. 1.

Postoj evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 10. března 2009 k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/.../ES o průmyslových emisích (integrováné prevenci a omezování znečištění) (přepřacované znění)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise¹,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů²,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy³,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ve směrnici Rady 78/176/EHS ze dne 20. února 1978 o odpadech z průmyslu oxidu titaničitého⁴, směrnici Rady 82/883/EHS ze dne 3. prosince 1982 o postupech monitorování životního prostředí ovlivněného vypouštěním odpadů z průmyslu oxidu titaničitého a dozoru nad ním⁵, směrnici Rady 92/112/EHS ze dne 15. prosince 1992 o postupech harmonizace programů snižování a úplného vyloučení znečišťování odpady z průmyslu oxidu titaničitého⁶, směrnici Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění⁷, směrnici Rady 1999/13/ES ze dne 11. března 1999 o omezování emisí těkavých organických sloučenin vznikajících při používání organických rozpouštědel při některých činnostech a v některých zařízeních⁸, směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/76/ES ze dne 4. prosince 2000 o spalování odpadů⁹ a směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/80/ES ze dne 23. října 2001 o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší z velkých spalovacích zařízení¹⁰ je třeba provést několik podstatných změn. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by *tyto* směrnice měly být přepřacovány.
- (2) Za účelem prevence, snižování a pokud možno úplného vyloučení znečištění vyplývajícího z průmyslových činností v souladu se zásadou „znečišťovatel platí“

¹ Stanovisko ze dne 14. ledna 2009.

² Úř. věst. C 325, 19.12.2008, s. 60.

³ *Postoj Evropského parlamentu ze dne 10. března 2009.*

⁴ Úř. věst. L 54, 25.2.1978, s. 19. ||

⁵ Úř. věst. L 378, 31.12.1982, s. 1. ||

⁶ Úř. věst. L 409, 31.12.1992, s. 11.

⁷ Úř. věst. L 257, 10.10.1996, s. 26. ||

⁸ Úř. věst. L 85, 29.3.1999, s. 1. ||

⁹ Úř. věst. L 332, 28.12.2000, s. 91.

¹⁰ Úř. věst. L 309, 27.11.2001, s. 1. ||

a zásadou prevence znečištění je zapotřebí stanovit obecný rámec pro kontrolu hlavních průmyslových činností, přičemž přednost mají zásahy prováděné přímo u zdroje znečištění a zajištění šetrného hospodaření s přírodními zdroji.

- (3) ***Dodržování mezních hodnot emisí stanovených v této směrnici by mělo být považováno za nezbytnou, nikoli však postačující podmínku pro splnění cílů předcházení a snižování znečištění a dosažení vysoké úrovně ochrany životního prostředí, včetně podzemních vod, ovzduší a půdy a veřejnosti. Mají-li být tyto cíle splněny, může být nezbytné stanovit přísnější mezní hodnoty pro znečišťující látky, kterými se tato směrnice zabývá, emisní hodnoty pro další látky a složky životního prostředí a další vhodné podmínky.***
- (4) Rozdílné přístupy k omezování emisí do ovzduší, vody či půdy mohou spíše podporovat přenos znečištění mezi těmito jednotlivými složkami, než aby chránily životní prostředí jako celek. Je proto vhodné stanovit integrovaný přístup k prevenci a omezování emisí do ovzduší, vody či půdy, k nakládání s odpady, k účinnému využívání energie a k prevenci havárií.
- (5) Je vhodné provést revizi právních předpisů týkajících se průmyslových zařízení v zájmu zjednodušení a vyjasnění stávajících ustanovení, snížení zbytečné administrativní zátěže a provádění závěrů obsažených ve sděleních Komise o tematické strategii o znečišťování ovzduší¹, o tematické strategii pro ochranu půdy² a o tematické strategii pro předcházení vzniku odpadů a jejich recyklaci³, jež byla přijata v návaznosti na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ze dne 22. července 2002 o šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí⁴. Uvedená sdělení mají za cíl ochranu lidského zdraví a životního prostředí, čehož nelze dosáhnout bez dalšího snižování emisí vyplývajících z průmyslových činností.
- (6) V zájmu prevence a omezování znečištění by mělo být každé zařízení v provozu jen za podmínky, že je držitelem povolení, nebo v případě některých zařízení a činností používajících organická rozpouštědla pouze za podmínky, že je držitelem povolení nebo je registrováno. ***Celkové používání organických rozpouštědel by mělo být minimalizováno.***
- (7) Aby se usnadnilo udělování povolení, členské státy by měly být schopny stanovit v obecně závazných pravidlech požadavky pro určité kategorie zařízení.
- (8) Aby nedošlo ke zdvojení úpravy, nemělo by povolení pro zařízení, na které se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství⁵ obsahovat mezní hodnoty emisí pro emise skleníkových plynů, není-li to nezbytné pro vyloučení příčin jakéhokoli podstatného místního znečištění

¹ KOM(2005)0446 ||

² KOM(2006)0231 ||

³ KOM(2005)0666 ||

⁴ Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁵ Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32. ||

životního prostředí, nebo není-li zařízení z uvedeného systému dočasně vyňato.

- (9) Provozovatelé by měli příslušnému orgánu předložit žádost o povolení, která bude obsahovat informace nezbytné pro stanovení podmínek povolení. Při předložení žádosti o povolení by měli provozovatelé mít možnost využít informace, které vyplývají z uplatňování směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí¹ a směrnice Rady 96/82/ES ze dne 9. prosince 1996 o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek².
- (10) Součástí povolení by měla být všechna nezbytná opatření, aby byla zajištěna vysoká úroveň ochrany životního prostředí jako celku, a mělo by rovněž zahrnovat mezní hodnoty emisí pro znečišťující látky, odpovídající požadavky na ochranu půdy a podzemních vod, ■ požadavky na monitorování **a seznam použitých nebezpečných látek či přípravků ve smyslu směrnice Rady 67/548/EHS ze dne 27. června 1967 o sblížení právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek**³. Podmínky povolení je třeba stanovit na základě nejlepších dostupných technik.
- (11) Jelikož je třeba stanovit, co se považuje za nejlepší dostupné techniky, a omezit ve Společenství nerovnováhu, pokud jde o úroveň emisí z průmyslových činností, měla by Komise *zveřejnit* k nejlepším dostupným technikám referenční dokumenty, dále jen „referenční dokumenty k BAT“, které vyplývají z výměny informací se zúčastněnými stranami. Na uvedené referenční dokumenty k BAT by se mělo odkazovat při stanovení podmínek povolení. Mohou je doplnit i další zdroje.
- (12) Pro účely zohlednění určitých zvláštních okolností **mají** příslušné orgány možnost **stanovit** mezní hodnoty emisí, **rovnocenné parametry či technická opatření, jejichž důsledkem by byly úrovně emisí, jež mohou přesáhnout** úrovně emisí související s nejlepšími dostupnými technikami, které jsou popsány v referenčních dokumentech k BAT. ■
- (13) Aby provozovatelé mohli zkoušet nově vznikající techniky, jež by mohly zajistit vyšší úroveň ochrany životního prostředí, příslušný orgán by měl rovněž možnost udělovat dočasné výjimky z úrovně emisí souvisejících s nejlepšími dostupnými technikami, které jsou popsány v referenčních dokumentech k BAT.
- (14) Změny stávajícího zařízení mohou být příčinou vyššího stupně znečištění. Každá změna, která by mohla ovlivnit životní prostředí, by proto měla být oznámena příslušnému orgánu. Předmětem přezkoumání povolení by měly být podstatné změny stávajících zařízení, jež by mohly mít významné nepříznivé účinky na životní prostředí, aby se zajistilo, že dotyčná zařízení budou dále splňovat požadavky této směrnice.
- (15) Kvalitu životního prostředí může významně ovlivnit rozmetávání statkových hnojiv a kejdy. V zájmu zajištění, *aby prevence a omezování těchto dopadů bylo prováděno integrovaným způsobem* je třeba, *aby provozovatel nebo třetí strany rozmetávaly* hnojiva a kejdu získané z činností, na které se vztahuje tato směrnice, s použitím

¹ Úř. věst. L 175, 5.7.1985, s. 40. ||

² Úř. věst. L 10, 14.1.1997, s. 13. ||

³ Úř. věst. 196, 16.8.1967, s. 1.

nejlepších dostupných technik. Uplatňování nejlepších dostupných technik při rozmetávání, které provede provozovatel nebo třetí strana, lze blíže určit v povolení nebo v rámci jiných opatření, aby byla členským státům při plnění uvedených požadavků dána jistá pružnost.

- (16) Pro zohlednění vývoje nejlepších dostupných technik nebo dalších změn souvisejících s provozem zařízení by se měly podmínky povolení pravidelně přezkoumávat a, je-li to nezbytné, aktualizovat, zvláště pokud Komise přijme nový nebo aktualizovaný referenční dokument k BAT.
- (17) Je třeba zajistit, aby provoz zařízení nevedl k **významnému** zhoršování jakosti půdy a podzemních vod. ***V nutných a přiměřených případech by součástí*** podmínek povolení proto mělo být monitorování půdy a podzemních vod a ***povinnost*** provést ***po úplném ukončení činnosti*** sanaci daného místa, v ***souladu s postupem stanoveným v právních předpisech Evropského společenství a ve vnitrostátních právních předpisech. Jakmile vstoupí v platnost právní předpisy Společenství pozměňující Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí¹ nebo nové právní předpisy o ochraně půdy a podzemních vod, Komise by měla přezkoumat ustanovení o ochraně půdy a podzemních vod podle této směrnice, aby byla zaručena jednotnost a zabránilo se překrývání.***
- (18) V zájmu zajištění účinného provádění a prosazování této směrnice by měli provozovatelé příslušnému orgánu pravidelně podávat zprávy o dodržování podmínek povolení. Členské státy by měly zajistit, ***aby se provozovatelé přizpůsobili těmto podmínkám a*** aby provozovatel a příslušný orgán v případě nedodržování této směrnice přijali nezbytná opatření a stanovili systém inspekcí v oblasti životního prostředí. ***Je na členských státech, aby určily nejvhodnější režimy prosazování, včetně toho, jakým způsobem je třeba mezní hodnoty emisí dodržovat.***
- (19) ***S ohledem na ustanovení Aarhuské úmluvy², účinná*** účast veřejnosti na přijímání rozhodnutí ***je nezbytná, k tomu, aby se veřejnost mohla vyjádřit*** **■** a činitelé s rozhodovací pravomocí ***mohli přihlédnout k názorům a obavám, které mohou být pro tato rozhodnutí podstatné, čímž se zvyšuje zodpovědnost a transparentnost rozhodovacího procesu a přispívá se k uvědomělému vztahu veřejnosti k otázkám životního prostředí a k veřejné podpoře učiněných rozhodnutí. Dotčené osoby z řad veřejnosti by měly mít přístup k právní ochraně, aby mohli přispět k ochraně práva na život v prostředí přiměřeném pro zdraví a blaho člověka***
- (20) Na emisích znečišťujících látek do ovzduší, které významně ovlivňují lidské zdraví a životní prostředí, se velkou měrou podílejí velká spalovací zařízení. Aby se tento vliv snížil a přiblížilo se splnění požadavků směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/81/ES ze dne 23. října 2001 o národních emisních stropcích pro některé látky znečišťující ovzduší³ a cílů stanovených ve sdělení Komise o tematické strategii o znečišťování ovzduší, je nutno na úrovni Společenství pro určité kategorie

¹ Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 56.

² Úmluva z roku 1998 o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí.

³ Úř. věst. L 309, 27.11.2001, s. 22. ||

spalovacích zařízení a znečišťujících látek stanovit přísnější mezní hodnoty emisí.

- (21) V případě náhlého přerušení dodávky paliva či plynu s nízkým obsahem síry, které je způsobeno vážným nedostatkem tohoto paliva či plynu, by měl mít příslušný orgán možnost udělit dočasné výjimky, jimiž by se povolilo, aby emise z dotyčných spalovacích zařízení přesáhly mezní hodnoty emisí stanovené v této směrnici.
- (22) Za účelem omezení nepříznivých vlivů znečištění na životní prostředí by dotyčný provozovatel neměl spalovací zařízení provozovat déle než 24 hodin poté, co dojde ke špatné funkci nebo poruše čisticího zařízení, a délka provozu bez čisticího zařízení nesmí za žádných okolností ve dvanáctiměsíčním období překročit 120 hodin. Pokud však nepřevažuje potřeba zachovat dodávky energie nebo je nutno zabránit celkovému zvýšení emisí z důvodu provozu jiného spalovacího zařízení, měly by mít příslušné orgány možnost udělit z těchto lhůt výjimku.
- (23) K zajištění vysoké úrovně ochrany životního prostředí a lidského zdraví a pro účely zamezení pohybu odpadu přes hranice do zařízení provozovaných podle nižších norem v oblasti životního prostředí je nutno stanovit a dodržovat přísné provozní podmínky, technické požadavky a mezní hodnoty emisí pro zařízení spalující nebo spoluspalující odpady ve Společenství.
- (24) Používání organických rozpouštědel při některých činnostech a v některých zařízeních vede k emisím organických sloučenin do ovzduší, které přispívají k tvorbě fotochemických oxidantů v místním rozsahu i v rozsahu překračujícím hranice států, což poškozuje přírodní zdroje a má škodlivé účinky na lidské zdraví. Proti používání organických rozpouštědel je proto třeba učinit preventivní opatření a stanovit požadavek na dodržování mezních hodnot emisí u organických sloučenin, jakož i vhodné provozní podmínky. Provozovatelům by mělo být možné udělit výjimku z povinnosti dodržovat mezní hodnoty emisí, je-li možné dosáhnout rovnocenného snížení emisí pomocí jiných opatření, jako například používáním produktů nebo postupů s nízkým nebo nulovým obsahem rozpouštědel.
- (25) Ovzduší a vodu mohou významně znečišťovat zařízení, která vyrábějí oxid titaničitý. ***Tato zařízení mohou také vést k toxikologickým rizikům.*** Aby se tyto dopady snížily, je třeba na úrovni Společenství stanovit pro některé znečišťující látky přísnější mezní hodnoty emisí.
- (26) Opatření nezbytná pro provedení této směrnice by měla být přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi¹.

-
- (27) ***V souladu se zásadou „znečišťovatel platí“*** by členské státy měly stanovit pravidla pro sankce za porušení této směrnice a zajistit jejich provádění. Tyto sankce měly být účinné, přiměřené a odrazující.
 - (28) Aby měla stávající zařízení dost času se technicky přizpůsobit novým požadavkům této směrnice, do určité pevně stanovené lhůty od data použitelnosti této směrnice by se na tato zařízení měly vztahovat některé nové požadavky. Je třeba, aby byl spalovacím

¹ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. ||

zařízením dán dostatek času na zavedení nezbytných opatření na snižování emisí za účelem splnění mezních hodnot emisí stanovených v příloze V.

- (29) *Aby se vyřešily značné problémy způsobené emisemi dioxinů a furanů a ostatních znečišťujících látek vyprodukovaných výrobou surového železa nebo oceli, a zejména spékáním železné rudy, postup týkající se minimálních požadavků stanovený touto směrnicí by se měl uplatňovat prioritně na tato zařízení, a v každém případě do 31. prosince 2011.*
- (30) Jelikož cíle opatření, která mají být učiněna zejména za účelem zajištění vysoké úrovně ochrany životního prostředí a zlepšení kvality tohoto prostředí, nemohou členské státy dostatečně splňovat, a mohou těchto cílů z důvodu přeshraničního charakteru znečišťování z průmyslových činností lépe dosáhnout na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality, jak je stanovena v uvedeném článku, tato směrnice nepřekračuje rámec toho, co je pro dosažení těchto cílů nezbytné.
- (31) Tato směrnice uznává základní práva a dodržuje zásady uznané zejména Listinou základních práv Evropské unie. Cílem této směrnice je především podpořit uplatňování článku 37 Listiny základních práv Evropské unie.
- (32) Povinnost provést tuto směrnici do vnitrostátního práva by se měla omezovat na ustanovení, která představují podstatnou změnu v porovnání s předchozími směrnicemi *přepřpracovanými touto směrnicí*. Povinnost provést ve vnitrostátním právu nezměněná ustanovení totiž vyplývá z předchozích směrnic.
- (33) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic uvedených v příloze IX části B ve vnitrostátním právu.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I Společná ustanovení

Článek 1 Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla týkající se integrované prevence a omezování znečištění vznikajícího v důsledku průmyslových činností.

Směrnice rovněž stanoví pravidla, která mají vyloučit anebo, pokud to není možné, snížit emise do ovzduší, vody a půdy a předcházet vzniku odpadu, v zájmu dosažení vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku.

Článek 2 Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na průmyslové činnosti, které způsobují znečištění, uvedené v kapitolách II až VI.
2. Tato směrnice se nevztahuje na výzkum, vývoj a zkoušení nových výrobků a postupů.

Článek 3 Definice

Pro účely této směrnice se použijí tyto definice:

- 1) „látkou“ se rozumí jakýkoli chemický prvek a jeho sloučeniny, s výjimkou těchto látek:
 - a) radioaktivních látek definovaných ve směrnici Rady 96/29/Euratom ze dne 13. května 1996, kterou se stanoví základní bezpečnostní standardy na ochranu zdraví pracovníků a obyvatelstva před riziky vyplývajícími z ionizujícího záření¹;
 - b) geneticky modifikovaných mikroorganismů definovaných ve směrnici Rady 90/219/EHS ze dne 23. dubna 1990 o uzavřeném nakládání s geneticky modifikovanými mikroorganismy²;
 - c) geneticky modifikovaných organismů definovaných ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES ze dne 12. března 2001 o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí ||³.
- 2) „znečištěním“ se rozumí lidskou činností přímo či nepřímo způsobené vniknutí látek, vibrací, tepla nebo hluku do ovzduší, vody nebo půdy, které může být škodlivé lidskému zdraví nebo může nepříznivě ovlivnit kvalitu životního prostředí, které může vést ke škodám na hmotném majetku anebo omezit či narušit harmonii životního prostředí a další jiné zákonné způsoby využití životního prostředí;
- 3) „zařízením“ se rozumí stacionární technická jednotka, ve které probíhá jedna či více činností uvedených v příloze I nebo v příloze VII části 1, a jakékoli další s tím přímo spojené činnosti na tomtéž místě, které po technické stránce souvisejí s činnostmi uvedenými v daných přílohách a mohly by ovlivnit emise a znečištění;
- 4) „emisemi“ se rozumí přímé nebo nepřímé uvolňování látek, vibrací, tepla nebo hluku z bodových nebo difúzních zdrojů v zařízení do ovzduší, vody či půdy;
- 5) „mezními hodnotami emisí“ se rozumí objem vyjádřený pomocí určitých specifických parametrů, koncentrace nebo hladiny určité emise, která nemá být během jednoho či několika časových období překročena;
- 6) „normou kvality životního prostředí“ se rozumí souhrn požadavků, které musí životní prostředí nebo jeho určitá část v daném čase splňovat a které jsou stanoveny právními předpisy Společenství;
- 7) „povolením“ se rozumí písemné oprávnění k provozu celého zařízení nebo jeho části nebo spalovacího zařízení, zařízení na spalování odpadu nebo zařízení na

¹ Úř. věst. L 159, 29.6.1996, s. 1.

² Úř. věst. L 117, 8.5.1990, s. 1.

³ Úř. věst. L 106, 17.4.2001, s. 1.

spoluspalování odpadu;

- 8) „podstatnou změnou“ se rozumí změna v povaze, funkci či rozsahu zařízení či spalovacího zařízení, zařízení na spalování odpadu nebo zařízení na spoluspalování odpadu, která může mít významné nepříznivé účinky na člověka nebo životní prostředí;
- 9) „nejlepšími dostupnými technikami“ (BAT) se rozumí nejúčinnější a nejpokročilejší stadium vývoje činností a jejich provozních metod dokládající praktickou vhodnost určité techniky jako základu pro stanovení mezních hodnot emisí a dalších podmínek povolení, jejichž smyslem je předejít vzniku emisí, a pokud to není možné, alespoň tyto emise omezit a zabránit tak nepříznivým dopadům na životní prostředí jako celek:
 - a) „technikami“ se rozumí jak používaná technologie, tak způsob, jakým je zařízení navrženo, budováno, udržováno, provozováno a vyřazováno z činnosti;
 - b) „dostupnými“ technikami se rozumí techniky, které byly vyvinuty v měřítku umožňujícím její zavedení v příslušném průmyslovém odvětví za ekonomicky a technicky přijatelných podmínek s ohledem na náklady a přínosy, ať již tyto techniky jsou nebo nejsou v příslušném členském státě používány či vyráběny, pokud jsou provozovateli za rozumných podmínek dostupné;
 - c) „nejlepšími“ technikami se rozumí nejúčinnější techniky z hlediska dosažení vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku.
- 10) ***„úrovněmi emisí souvisejícími s nejlepšími dostupnými technikami“ („BAT-AEL“) se rozumí rozpětí úrovní emisí dosažené za normálních podmínek provozu použitím nejlepších dostupných technik, které jsou popsány v referenčních dokumentech k BAT, a vyjádřené v průměrech za určité období a za daných referenčních podmínek;***
- 11) „provozovatelem“ se rozumí jakákoli fyzická nebo právnická osoba, která zařízení nebo spalovací zařízení, zařízení na spalování odpadu nebo zařízení na spoluspalování odpadu provozuje nebo řídí, nebo, pokud to vyžadují vnitrostátní právní předpisy, na kterou byla přenesena rozhodující hospodářská pravomoc nad technickou funkcí zařízení nebo spalovacího zařízení, zařízení na spalování odpadu nebo zařízení na spoluspalování odpadu;
- 12) „veřejností“ se rozumí jedna nebo více fyzických nebo právnických osob a jejich sdružení, organizace nebo skupiny v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi;
- 13) „dotčenou veřejností“ se rozumí veřejnost, která je nebo by mohla být ovlivněna rozhodováním ohledně udělení nebo aktualizace povolení nebo podmínek povolení, nebo která má na tomto rozhodování určitý zájem; ***pro účely této definice se předpokládá, že nevládní organizace podporující ochranu životního prostředí a splňující požadavky všech příslušných vnitrostátních právních předpisů mají na tomto rozhodování zájem;***
- 14) „nově vznikající technikou“ se rozumí novátorská technika pro průmyslovou činnost, která by ■ v případě, že byla ***průmyslově vyzkoušena a*** vyvinuta ke komerčním účelům, ***umožňovala poskytování*** vyšší ***obecné úrovně*** ochrany životního prostředí nebo ***alespoň stejnou úroveň ochrany a*** vyšší úspory nákladů než stávající nejlepší dostupné techniky;

- 15) „nebezpečnými látkami“ se rozumí nebezpečné látky nebo přípravky ve smyslu definice ve směrnici || 67/548/EHS || a ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 1999/45/ES ze dne 31. května 1999 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných přípravků¹;
- 16) „základní zprávou“ se rozumí kvantifikované informace o stavu kontaminace půdy a podzemních vod **příslušnými nebezpečnými látkami ve významném množství**;
- 17) „běžnou inspekci“ se rozumí inspekce v oblasti životního prostředí, provedená v rámci plánovaného programu inspekce;
- 18) „mimořádnou inspekci“ se rozumí inspekce v oblasti životního prostředí, provedené na základě stížností nebo v rámci vyšetřování havárií, nehod a případů nedodržování požadavků;
- 19) **„environmentální inspekci“ se rozumí jakákoliv činnost, která zahrnuje ověřování, zda zařízení splňuje příslušné požadavky v oblasti ochrany životního prostředí;**
- 20) „palivem“ se rozumí jakýkoli tuhý, kapalný nebo plyný spalitelný materiál používaný ke spalování ve spalovacím zařízení;
- 21) „spalovacím zařízením“ se rozumí jakékoli technické zařízení, v němž se paliva oxidují za účelem využití takto vyrobeného tepla;
- 22) „biomasou“ se rozumějí:
- a) produkty, které sestávají z rostlinného materiálu pocházejícího ze zemědělství nebo lesnictví a které lze použít jako palivo za účelem získání jeho energetického obsahu;
 - b) následující odpad použitý jako palivo:
 - i) rostlinný odpad ze zemědělství nebo lesnictví;
 - ii) rostlinný odpad z potravinářského průmyslu, pokud se znovu využije vyrobené teplo;
 - iii) rostlinný odpad z výroby čerstvé vlákniny a z výroby papíru z buničiny, pokud se spaluje v místě výroby a vzniklé teplo se využije;
 - iv) korkový odpad;
 - v) dřevný odpad s výjimkou dřevného odpadu, který může obsahovat halogenované organické sloučeniny nebo těžké kovy v důsledku ošetření látkami na ochranu dřeva nebo nátěrovými hmotami;
- 23) „spalovacím zařízením ke spalování více druhů paliv“ se rozumí jakékoli spalovací zařízení, v němž se mohou současně nebo střídavě spalovat dva nebo více druhů paliv;

¹ Úř. věst. L 200, 30.7.1999, s. 1.

- 24) „plynovou turbínou“ se rozumí jakýkoli rotující stroj, který přeměňuje tepelnou energii v mechanickou práci a který se skládá především z kompresoru, tepelného zařízení, ve kterém se palivo oxiduje za účelem ohřátí pracovní kapaliny, a turbíny;
- 25) „odpadem“ se rozumí odpad definovaný v čl. 3 písm. *odst. 1* směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech¹;
- 26) „nebezpečným odpadem“ se rozumí nebezpečný odpad definovaný v čl. 3 *odst. 2* směrnice 2008/98/ES;
- 27) „smíšeným komunálním odpadem“ se rozumí odpad z domácností stejně jako živnostenský, průmyslový odpad a odpad z úřadů, který je svou charakteristikou a složením podobný odpadu z domácností, ale s výjimkou frakcí uvedených pod číslem 20 01 v příloze rozhodnutí Komise 2000/532/ES² ||, kterým se stanoví evropský seznam odpadů, které jsou sbírány odděleně u zdroje a s výjimkou dalších odpadů uvedených v této příloze pod číslem 20 02;
- 28) „zařízením na spalování odpadu“ se rozumí stacionární nebo mobilní technická jednotka a zařízení určené k tepelnému zpracování odpadů, s využitím tepla vzniklého spalováním nebo bez něho, prostřednictvím spalování oxidací odpadu stejně jako dalšími způsoby tepelného zpracování, pokud jsou látky tímto zpracováním vzniklé následně spáleny;
- 29) „zařízením na spoluspalování odpadu“ se rozumí stacionární nebo mobilní technická jednotka, jejímž hlavním účelem je výroba energie nebo hmotných produktů a která využívá odpad jako normální nebo přídatné palivo nebo ve kterém je odpad tepelně zpracován za účelem jeho odstranění prostřednictvím spalování oxidací odpadu stejně jako dalšími způsoby tepelného zpracování, pokud jsou látky tímto zpracováním vzniklé následně spáleny;
- 30) „jmenovitou kapacitou“ se rozumí součet kapacit spalování všech pecí, z nichž se zařízení na spalování odpadu nebo zařízení na spoluspalování odpadu skládá, jak je uvedl výrobce a potvrdil provozovatel, přičemž bylo vzato v úvahu spalné teplo odpadu vyjádřené jako množství odpadu spálené za hodinu;
- 31) „dioxiny a furany“ se rozumí polychlorované p-dibenzodioxiny a dibenzofurany uvedené v příloze VI části 2;
- 32) „zbytkem“ se rozumí jakýkoli kapalný nebo pevný odpad, který vzniká v zařízení na spalování odpadu nebo v zařízení na spoluspalování odpadu;
- 33) „organickou sloučeninou“ se rozumí jakákoli sloučenina obsahující přinejmenším uhlík a jeden nebo více z těchto prvků: vodík, halogeny, kyslík, síra, fosfor, křemík nebo

¹ Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3.

² *Rozhodnutí Komise 2000/532/ES ze dne 3. května 2000, kterým se nahrazuje rozhodnutí 94/3/ES, kterým se stanoví seznam odpadů podle čl. 1 písm. a) směrnice Rady 75/442/EHS o odpadech, a rozhodnutí Rady 94/904/ES, kterým se stanoví seznam nebezpečných odpadů ve smyslu čl. 1 odst. 4 směrnice Rady 91/689/EHS o nebezpečných odpadech* (Úř. věst. L 226, 6.9.2000, s. 3).

dusík, s výjimkou oxidů uhlíku a anorganických uhličitánů a hydrogenuhličitánů;

- 34) „těkavou organickou sloučeninou“ se rozumí jakákoli organická sloučenina, jakož i frakce kreosotu, která má při teplotě 293,15 K tlak par 0,01 kPa nebo vyšší nebo která za konkrétních podmínek použití vykazuje odpovídající těkavost.
- 35) „organickým rozpouštědlem“ se rozumí jakákoli těkává organická sloučenina, která se používá:
- a) samostatně nebo ve spojení s jinými látkami, aniž by přitom prošla chemickou změnou, k rozpouštění surovin, produktů nebo odpadů;
 - b) jako čisticí prostředek k rozpouštění znečišťujících látek;
 - c) jako odmašťovací prostředek;
 - d) jako dispergační činidlo;
 - e) jako prostředek používaný k úpravě viskozity;
 - f) jako prostředek používaný k úpravě povrchového napětí;
 - g) jako plastifikátor;
 - h) jako konzervant;
- 36) „nátěrovou hmotou“ se rozumí nátěrová hmota ve smyslu definice v čl. 2 bodě 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/42/ES ze dne 21. dubna 2004 o omezování emisí těkavých organických sloučenin vznikajících při používání organických rozpouštědel v některých barvách a lacích a výrobcích pro opravy nátěru vozidel¹;
- 37) **„obecně závaznými pravidly“ se rozumí mezní hodnoty emisí nebo jiné podmínky definované v právních předpisech týkajících se životního prostředí, přinejmenším na odvětvové úrovni, které jsou ustanoveny s tím záměrem, aby byly přímo použity ke stanovení podmínek pro povolení.**

Článek 4

Povinnost být držitelem povolení

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření zajišťující, že žádné zařízení nebo spalovací zařízení, zařízení na spalování odpadu nebo zařízení na spoluspalování odpadu nebude provozováno bez povolení.

Odchylně od prvního pododstavce mohou členské státy stanovit postup pro registraci zařízení, na které se vztahuje pouze kapitola V.

Postup pro registraci je popsán v závazném předpisu a zahrnuje přinejmenším oznámení provozovatele příslušnému orgánu o záměru provozovat zařízení.

¹ Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 87.

2. **Členské státy mohou stanovit, že povolení** se může vztahovat na dvě či více zařízení anebo části zařízení, pokud jsou provozované stejným provozovatelem na stejném místě či na různých místech.

Vztahuje-li se jedno povolení na dvě či více zařízení, musí požadavky této směrnice splňovat každé zařízení **samostatně**.

Článek 5 Provozovatelé

Členské státy mohou stanovit, že společným provozovatelem zařízení nebo spalovacího zařízení, zařízení na spalování odpadu nebo zařízení na spoluspalování odpadu nebo provozovateli různých částí takových zařízení mohou být **pověřeny** dvě fyzické nebo právnické osoby či jejich větší počet. **Pouze jedna fyzická nebo právnická osoba je určena k převzetí odpovědnosti za plnění povinností stanovených touto směrnicí.**

Článek 6 Udělení povolení

1. Příslušný orgán udělí povolení, pokud zařízení vyhovuje požadavkům této směrnice.
2. Členské státy přijmou nezbytná opatření k tomu, aby v případě, že se povolení vydá více než jednomu zařízení, byly podmínky pro udělení povolení a povolení řízení plně zkoordinovány, aby byl zaručen účinný integrovaný přístup všech orgánů, které jsou pro toto řízení příslušné.
3. V případě nového zařízení nebo podstatné změny zařízení, na které se vztahuje článek 4 směrnice 85/337/EHS, je pro udělení povolení nutno přezkoumat a použít i veškeré takto získané příslušné informace či závěry učiněné podle článků 5, 6 7 a 9 uvedené směrnice.

Článek 7 Obecně závazná pravidla

Aniž je dotčena povinnost být držitelem povolení, mohou členské státy zařadit požadavky pro určité kategorie zařízení, spalovacích zařízení, zařízení na spalování odpadu nebo zařízení na spoluspalování odpadu do obecně závazných pravidel.

Přijmou-li se obecně závazná pravidla, může povolení jednoduše zahrnovat odkaz na tato pravidla.

Článek 8 Podávání zpráv o dodržování podmínek povolení

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho:

- 1) aby operátor podal příslušnému orgánu alespoň každých **24** měsíců **příslušné údaje** o dodržování podmínek povolení, **které neprodleně zpřístupní na internetu. V případě, že by inspekce v souladu s článkem 25 zjistila porušení podmínek povolení, budou zprávy podávány častěji, a to nejméně jednou každých dvanáct měsíců;**

- 2) aby provozovatel neprodleně informoval příslušný orgán o jakékoli události nebo nehodě, která významně postihuje životní prostředí.

Článek 9 Nedodržení podmínek povolení

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění, aby byly dodržovány podmínky povolení.
2. V případě zjištěného porušení požadavků této směrnice, členské státy zajistí :
 - a) aby provozovatel neprodleně informoval příslušný orgán;
 - b) aby provozovatel a příslušný orgán přijali opatření, která zajistí nápravu v nejkratší možné době.

Způsobí-li porušení požadavků této směrnice **významné** ohrožení lidského zdraví nebo životního prostředí a není-li zjednána náprava za podmínek podle prvního pododstavce písm. b), bylo provozování zařízení nebo spalovacího zařízení, zařízení na spalování odpadu nebo zařízení na spoluspalování odpadu pozastaveno.

Článek 10 Emise skleníkových plynů

1. Pokud jsou emise skleníkových plynů ze zařízení uvedeny v příloze I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ve vztahu k činnosti prováděné v uvedeném zařízení, povolení neobsahuje mezní hodnoty emisí pro přímé emise uvedeného plynu, ledaže je to nezbytné pro zajištění toho, že se nezpůsobí žádné podstatné místní znečištění životního prostředí.
2. Členské státy se mohou rozhodnout, že pro činnosti uvedené v příloze I směrnice 2003/87/ES nestanoví požadavky týkající se energetické účinnosti s ohledem na spalovací jednotky nebo jiné jednotky emitující oxid uhličitý v místě, kde se zařízení nachází.
3. Pokud je to nezbytné, příslušné orgány patřičně pozmění povolení.
4. Odstavce 1 až 3 se neuplatňují na zařízení dočasně vyňatá ze systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství v souladu s článkem 27 směrnice 2003/87/ES.

KAPITOLA II Zvláštní ustanovení pro činnosti uvedené v příloze I

Článek 11 Oblast působnosti

Tato kapitola se vztahuje na činnosti stanovené v příloze I, a případně na činnosti, které překračují prahové hodnoty v kapacitách, jež jsou uvedeny v dané příloze.

Článek 12 Obecné zásady základních povinností provozovatele

Členské státy přijmou nezbytná opatření k tomu, aby zařízení byla provozována v souladu s těmito zásadami:

- 1) byla učiněna všechna vhodná preventivní opatření proti znečišťování;
- 2) byly použity nejlepší dostupné techniky;
- 3) nedocházelo k významnému znečišťování;
- 4) předcházelo se vzniku odpadů v souladu se směrnicí 2008/98/ES;
- 5) jestliže odpady vznikají, jsou využívány, anebo, pokud využití není technicky a ekonomicky možné, jsou odstraněny s vyloučením či omezením jakýchkoli dopadů na životní prostředí;
- 6) byla energie využívána účinně;
- 7) byla přijata nezbytná opatření, která mají předcházet výskytu havárií a omezovat jejich následky;
- 8) byla přijata nezbytná opatření, aby po úplném ukončení činností bylo možné zabránit jakémukoli riziku znečištění a bylo možné místo ukončeného provozu navrátit zpět do *uspokojivého* stavu definovaného v souladu s *požadavky uvedenými* v čl. 23 odst. 2 a 3.

Článek 13 Žádosti o povolení

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření zajišťující, aby žádost o povolení obsahovala popis:
 - a) zařízení a jeho činností,;
 - b) surovin a pomocných materiálů, dalších látek a energie, která je v zařízení používána anebo jím produkována;
 - c) zdrojů emisí ze zařízení;
 - d) podmínek *na* místě zařízení;
 - e) ***pokud činnost zahrnuje příslušné nebezpečné látky ve významném množství, základní zprávy obsahující informace o těchto látkách;***
 - f) charakteru a množství předpokládaných emisí ze zařízení do jednotlivých složek prostředí, jakož i významných účinků těchto emisí na životní prostředí;
 - g) navrhované technologie a dalších metod určených pro předcházení nebo, pokud to není možné, ke snížení emisí ze zařízení;
 - h) ***v případě nutnosti*** opatření k předcházení vzniku odpadů a k využití odpadů, které v zařízení vznikají;
 - i) dalších opatření plánovaných k dodržování obecných pravidel základních povinností provozovatele podle ustanovení článku 12;

- j) opatření plánovaných k monitorování emisí do životního prostředí;
- k) **příslušných** hlavních náhradních řešení navrhované technologie, technik a opatření, prověřených žadatelem, ve formě přehledu.

Žádost o povolení musí též obsahovat shrnutí údajů, bez technických podrobností a odborných termínů, které jsou uvedeny v prvním pododstavci, **a případně také základní zprávu.**

- 2. Pokud informace podané v souladu s požadavky směrnice Rady 85/337/EHS nebo bezpečnostní zpráva vypracovaná v souladu se směrnicí 96/82/ES nebo informace poskytnuté v souladu s jiným právním předpisem splňují některý z požadavků odstavce 1, je možné tyto informace do žádosti zahrnout nebo je k žádosti přiložit.

Článek 14

Referenční dokumenty k BAT a výměna informací

- 1. Komise **zorganizuje výměnu informací mezi členskými státy, zástupci jejich příslušných odpovědných orgánů provozovateli a poskytovateli technik, kteří zastupují dotčené odvětví průmyslu, nevládními organizacemi podporující ochranu životního prostředí, a Komisi ohledně následujícího:**
 - a) **výkonnosti zařízení z hlediska emisí, znečišťování, spotřeby a druhu surovin, využívání energie nebo vzniku odpadů; a**
 - b) **nejlepších používaných dostupných technik, s nimi souvisejícího monitorování a jejich vývoje týkajícího se nejlepších dostupných technik.**

S ohledem na organizaci výměny informací uvedené v tomto odstavci, zřídí Komise fórum pro výměnu informací jež se bude skládat ze zúčastněných stran uvedených v prvním pododstavci .

Komise stanoví pokyny pro výměnu informací, včetně informací spojených se shromažďováním údajů a se stanovováním obsahu referenčních dokumentů k BAT. Komise v této souvislosti zveřejní hodnotící zprávu. Tato zpráva se zpřístupní na internetu.

- 2. **Komise zveřejní výsledek výměny informací uvedené v odstavci 1 jako nový nebo aktualizovaný referenční dokument k BAT.**
- 3. Referenční dokumenty k BAT popisují zejména nejlepší dostupné techniky, související úrovně emisí, **úrovně spotřeby** a související monitorování, monitorování půdy a podzemních vod a sanaci místa, jakož i nově vznikající techniky, přičemž se zvláště přihlédne ke kritériím uvedeným v příloze III **■**, přičemž tato revize bude dokončena nejpozději **osm** let ode dne zveřejnění **předchozí** verze. Komise **zajistí, aby závěry nejlepších dostupných technik k referenčním dokumentům k BAT byly zpřístupněny v úředních jazycích členských států. Na žádost členského státu Komise poskytne kompletní referenční dokumenty k BAT v požadovaném jazyce.**

Článek 15

Podmínky povolení

1. Členské státy zajistí, aby v povolení byla uvedena veškerá opatření nutná ke splnění požadavků podle článků 12 a 19.

Tato opatření obsahují alespoň:

- a) mezní hodnoty emisí pro znečišťující látky uvedené v příloze II a další znečišťující látky, které by mohly být emitovány z dotyčného zařízení ve významném množství, se zřetelem k jejich povaze a možnosti přenosu z jedné složky do druhé;
 - b) **je-li to nutné**, odpovídající požadavky na ochranu půdy a podzemní vody, jakož i opatření k nakládání s odpady, které v zařízení vznikají;
 - c) vhodné požadavky týkající se monitorování výpustí, s uvedením podrobností metody a frekvence měření, postupu vyhodnocování a povinnosti pravidelně předkládat příslušnému orgánu výsledky monitorování výpustí a další údaje nutné k ověření souladu s povolením.
 - d) požadavky na pravidelné monitorování v souvislosti s **příslušnými** nebezpečnými látkami, které se mohou na daném místě vyskytovat **ve významném množství**, vzhledem k možnosti kontaminace půdy a podzemních vod v místě zařízení;
 - e) opatření pro případ spouštění, neúmyslného úniku látek, špatné funkce, krátkodobých přerušení a definitivního ukončení provozu zařízení;
 - f) ustanovení týkající se minimalizace dálkového přenosu znečištění či znečištění přesahujícího hranice států.
2. Pro účely odst. 1 písm. a) mohou být mezní hodnoty doplněny nebo nahrazeny rovnocennými parametry nebo jinými technickými opatřeními.
 3. Při stanovení podmínek povolení je učiněn odkaz na referenční dokumenty k BAT.
 4. Nevztahují-li se referenční dokumenty k BAT na zařízení nebo jeho část nebo nezabývají-li se tyto dokumenty všemi možnými dopady činnosti na životní prostředí, příslušný orgán určí **po konzultaci s operátorem**, pro dotyčné zařízení nebo činnosti **úrovně emisí, které mohou být dosaženy použitím** nejlepší dostupné techniky na základě kritérií uvedených v příloze III a odpovídajícím způsobem stanoví podmínky povolení.
 5. U zařízení uvedených v bodě 6.6 přílohy I se použijí odstavce 1 až 4, aniž jsou dotčeny právní předpisy týkající se dobrých životních podmínek zvířat.

Článek 16

Emisní mezní hodnoty, rovnocenné parametry a technická opatření

1. Mezní hodnoty emisí pro znečišťující látky se vztahují k bodu, kde emise zařízení opouštějí, a žádné ředění před uvedeným bodem se při zjišťování těchto hodnot nebere v úvahu.

V případě nepřímých výpustí znečišťujících látek do vody může být při určování mezních hodnot emisí pro dotyčné zařízení vzat v úvahu čisticí efekt úpravny vody za předpokladu, že je zaručena odpovídající úroveň ochrany životního prostředí jako celku

a že výsledkem není vyšší stupeň znečištění životního prostředí.

2. Aniž je dotčena platnost článku 19, musí mezní hodnoty emisí, rovnocenné parametry a jiná technická opatření uvedená v čl. 15 odst. 1 a 2 vycházet z nejlepších dostupných technik, aniž by však bylo předepsáno použití jakékoli konkrétní metody či technologie.

Příslušný orgán stanoví mezní hodnoty emisí, jakož i požadavky na monitorování a dosažení souladu tak, aby zajistil, že úrovně emisí související s nejlepšími dostupnými technikami nejsou překračovány.

Mezní hodnoty emisí mohou být nahrazeny rovnocennými parametry nebo technickými opatřeními, pokud může být dosaženo odpovídající úrovně ochrany životního prostředí.

3. Odchylně od odst. 2 druhého pododstavce může příslušný orgán *ve výjimečných případech vyplývajících* z posouzení nákladů a přínosů v oblasti životního prostředí a hospodářství a s přihlédnutím k technickým charakteristikám dotyčného zařízení, k jeho zeměpisné poloze a podmínkám životního prostředí v místě, kde se zařízení nachází, stanovit mezní hodnoty emisí, *rovnocenné parametry nebo technická opatření a požadavky na monitorování a dosažení souladu tak, aby zajistil, že úrovně emisí související s nejlepšími dostupnými technikami mohou být překročeny.*

Tyto mezní hodnoty emisí, *rovnocenné parametry nebo technická opatření* však nesmí překročit mezní hodnoty emisí stanovené *v souladu s článkem 68 nebo* případně v přílohách V až VIII.

Členské státy zajistí, aby dotčená veřejnost dostala včas vhodnou příležitost k účasti na rozhodování o udělování výjimek uvedených v tomto odstavci.

Pokud jsou mezní hodnoty emisí, rovnocenné parametry a technická opatření stanoveny v souladu s tímto odstavcem, musí být důvody pro povolení úrovní emisí odchylovajících se od úrovní emisí souvisejících s nejlepšími dostupnými technikami popsanými v referenčních dokumentech k BAT prokázány a odůvodněny v příloze k podmínkám povolení.

Komise může stanovit kritéria pro udělování výjimek uvedených v tomto odstavci.

Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice jejím doplněním, se přijmou podle regulativního postupu s kontrolou uvedeného v čl. 69 odst. 2.

4. Odstavce 2 a 3 se vztahují na rozmetávání statkových hnojiv a kejdy mimo místo zařízení uvedeného v bodě 6.6 přílohy I, *s výjimkou oblastí, které spadají do působnosti směrnice Rady (91/676/EHS) ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním způsobeným dusičnany ze zemědělských zdrojů¹.*
5. Příslušný orgán může ke zvýšení emisí vznikajících v důsledku zkoušení a použití nově vznikajících technik udělit dočasnou výjimku z požadavků odstavce 2 a čl. 12 || bodů 1 a 2, je-li do 6 měsíců od udělení výjimky používání uvedených technik buď zastaveno, nebo se při činnosti dosáhne alespoň úrovní emisí souvisejících s nejlepšími dostupnými

¹ Úř. věst. L 375, 31.12.1991, s. 1.

technikami.

Článek 17 Požadavky na monitorování

1. Požadavky na monitorování uvedené v čl. 15 odst. 1 písm. c) a d) případně vycházejí ze závěrů týkajících se monitorování, které jsou popsány v referenčních dokumentech k BAT.
2. Frekvenci pravidelného monitorování uvedeného v čl. 15 odst.1 písm. d) stanoví příslušný orgán v povolení pro každé jednotlivé zařízení nebo v obecně závazných pravidlech.

Aniž je dotčen první pododstavec, provádí se pravidelné monitorování *podzemních vod* alespoň jednou *za pět let a půdy jednou za deset let, kromě případů, kdy toto monitorování vychází ze systematického posouzení rizik znečištění.*

Komise může stanovit kritéria pro určování frekvence pravidelného monitorování.

Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice jejím doplněním, se přijmou podle regulativního postupu s kontrolou uvedeného v čl. 69 odst. 2.

Článek 18 Obecně závazná pravidla

1. Při přijímání obecně závazných pravidel členské státy zajistí integrovaný přístup a vysokou úroveň ochrany životního prostředí rovnocennou k úrovni, jíž lze dosáhnout prostřednictvím jednotlivých podmínek povolení.
2. Obecně závazná pravidla vycházejí z nejlepších dostupných technik, aniž by předepisovala použití jakékoli metody či konkrétní technologie *v zájmu zajištění souladu s články 15 a 16.*

■

3. Členské státy zajistí aktualizaci obecně závazných pravidel v návaznosti na vývoj nejlepších dostupných technik *v zájmu zajištění souladu s článkem 22.*

■

4. Obecně závazná pravidla přijatá v souladu s odstavci 1 až 3 musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo takový odkaz musí být učiněn při jejich úředním vyhlášení.

Článek 19 Normy kvality životního prostředí

Pokud určitá norma kvality životního prostředí vyžaduje dodržení přísnějších podmínek, než jakých lze dosáhnout použitím nejlepších dostupných technik, je nutno tato mimořádná opatření v povolení uvést, a to bez dotčení ostatních opatření, která mohou být v zájmu dosažení souladu s normami kvality životního prostředí učiněna.

Článek 20 Vývoj nejlepších dostupných technik

Členské státy zajistí, aby příslušný orgán sledoval vývoj nejlepších dostupných technik nebo aby byl informován o tomto vývoji., jakož i o zveřejnění všech nových nebo revidovaných referenčních dokumentů k BAT, **a rovněž informování dotčené veřejnosti.**

Článek 21 Změny zařízení uskutečňované provozovatelem

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření zajišťující to, aby provozovatel vždy uvědomil příslušný orgán o jakýchkoli plánovaných změnách v povaze, funkci či rozsahu zařízení, jež by mohly mít následky pro životní prostředí. V případě nutnosti provede příslušný orgán úpravu povolení .
2. Členské státy přijmou nezbytná opatření zajišťující, aby se žádná podstatná změna , kterou provozovatel plánuje, neuskutečnila bez povolení uděleného v souladu s touto směrnicí.

Žádost o povolení a rozhodnutí příslušného orgánu se vztahuje na části zařízení a údaje uvedené v článku 13, které mohou být touto podstatnou změnou ovlivněny.
3. Každá změna v povaze, funkci nebo rozšíření zařízení se považuje za podstatné, pokud změna nebo rozšíření samy o sobě dosahují prahových hodnot ve vztahu ke kapacitě, které stanoví příloha I.

Článek 22 Přezkoumání a aktualizace podmínek povolení příslušným orgánem

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření zajišťující, aby příslušný orgán pravidelně přezkoumával všechny podmínky povolení a v případě nutnosti pro zajištění souladu s touto směrnicí tyto podmínky aktualizoval.
2. Na žádost příslušného orgánu předloží provozovatel veškeré informace, které jsou nezbytné k přezkoumání podmínek povolení.

Příslušný orgán při přezkoumávání podmínek povolení použije všechny informace, které vyplývají z monitorování nebo inspekcí.
3. **Zveřejní-li** Komise nový nebo aktualizovaný referenční dokument k BAT, členské státy do čtyř let od jeho zveřejnění zajistí, aby příslušný orgán přezkoumal a **kde nezbytné** aktualizoval pro dotyčná zařízení podmínky povolení.

První pododstavec se použije na veškeré výjimky udělené v souladu s čl. 16 odst. 3.
4. Podmínky povolení se přezkoumají a v případě nutnosti aktualizují alespoň v těchto případech:
 - a) znečištění působené zařízením je tak značné, že je nutné znovu prověřit mezní hodnoty emisí uvedené v povolení anebo do povolení zahrnout mezní hodnoty nové;
 - b) **výrazné změny** v oblasti nejlepších dostupných technik umožňuje významné

snížení emisí;

- c) bezpečnost provozu vyžaduje, aby byla použita jiná technika či jiné metody;
- d) ***pokud je to třeba pro zajištění souladu se směrnicí 2001/81/ES nebo snormou kvality životního prostředí v souladu s článkem 19.***

Článek 23

Uzavření místa zařízení a jeho sanace

1. Aniž je dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES, ***směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2006/118/ES ze dne 12. prosince 2006 o ochraně podzemních vod před znečištěním a zhoršováním stavu¹, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/99/ES ze dne 19. listopadu 2008 o trestněprávní ochraně životního prostředí²*** a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/./ES ze dne o zřízení rámce pro ochranu půdy³⁺, příslušný orgán zajistí, aby při úplném ukončení činností byly prováděny podmínky povolení uložené za účelem dodržování zásady uvedené v čl. 12 bodě 8.
2. Pokud činnost zahrnuje používání, výrobu a uvolňování ***příslušných nebezpečných látek ve významném množství***, provozovatel, vzhledem k možnosti kontaminace půdy a podzemních vod v místě zařízení, vypracuje před zahájením provozu zařízení či před aktualizací povolení pro zařízení základní zprávu. Uvedená zpráva musí obsahovat kvantifikované informace, které jsou zapotřebí k určení původního stavu půdy a podzemních vod, ***a to s ohledem na příslušné nebezpečné látky ve významném množství.***

Komise stanoví ***obecná*** kritéria pro obsah základní zprávy.

Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice jejím doplněním, se přijmou podle regulativního postupu s kontrolou uvedeného v čl. 69 odst. 2.

3. Při úplném ukončení činností ***informuje*** provozovatel ***příslušný orgán*** a posoudí stav kontaminace půdy a podzemních vod nebezpečnými látkami. Pokud zařízení oproti původnímu stavu uvedenému v základní zprávě podle odstavce 2 způsobilo znečištění půdy nebo podzemních vod nebezpečnými látkami, provozovatel by měl provést sanaci daného místa a uvést jej do daného původního stavu.
4. Pokud se na provozovateli nepožaduje vypracování základní zprávy podle odstavce 2, podnikne provozovatel při úplném ukončení činností nezbytná opatření, která mají zajistit, že dané místo nebude představovat žádná významná rizika pro lidské zdraví a životní prostředí.

Článek 24

¹ Úř. věst. L 372, 27.12.2006, s. 19.

² Úř. věst. L 328, 6.12.2008, s. 28.

³ Úř. věst. L

⁺ Úř. věst.: vložte prosím číslo, datum a odkaz.

Porovnání emisí s úrovněmi emisí souvisejícími s nejlepšími dostupnými technikami

Příslušné údaje o dodržování podmínek povolení ***uvedené*** v čl. 8 bodě 1 musí obsahovat srovnání úrovně emisí ***s úrovněmi emisí spojenými*** s nejlepšími dostupnými technikami, které jsou popsány v referenčních dokumentech k BAT. ***Tyto příslušné údaje se neprodleně zpřístupní na internetu.***

Článek 25 Inspekce

1. Členské státy stanoví systém pro inspekce zařízení.

Uvedený systém musí zahrnovat inspekce na místě.

Členské státy zajistí, aby provozovatelé poskytovali příslušným orgánům veškerou nezbytnou pomoc při jakékoli inspekci na místě, při odebrání vzorků a shromažďování veškerých potřebných informací, které jsou pro plnění jejich povinností v rámci této směrnice nezbytné.

2. Členské státy zajistí, aby se na všechna zařízení vztahoval plán inspekcí.
3. Každý plán inspekcí musí obsahovat:
 - a) obecné posouzení příslušných významných otázek v oblasti životního prostředí;
 - b) zeměpisnou oblast, na kterou se plán inspekcí vztahuje;
 - c) registr zařízení, na které se vztahuje plán inspekcí, a obecné posouzení stavu dodržování požadavků této směrnice těmito zařízeními;
 - d) ustanovení o revizi plánu inspekcí;
 - e) nástin programu běžných inspekcí podle odstavce 5;
 - f) postupy pro mimořádné inspekce podle odstavce 6;
 - g) je-li to nezbytné, ustanovení o spolupráci mezi různými inspekčními orgány.
4. Příslušný orgán na základě plánů inspekcí pravidelně vypracovává programy inspekcí a určí u různých druhů zařízení frekvenci prohlídek na místě.

Členské státy zajistí dostatečný počet školených osob, které budou inspekce provádět.

Součástí těchto programů musí být v každém zařízení alespoň jedna ***namátková*** prohlídka na místě každých ***osmnáct*** měsíců. ***Pokud by inspekce zjistila porušení podmínek povolení, bude tato frekvence častější, a to nejméně jednou každých šest měsíců.***

Pokud tyto programy u jednotlivých dotyčných zařízení vycházejí ze systematického posuzování rizik v oblasti životního prostředí, ***může být četnost prohlídek na místě snížena na minimum jedné prohlídky za 24 měsíců.***

Systematické posuzování rizik pro životní prostředí je založeno na objektivních kritériích, jako např:

- a) *zprávě provozovatelů týkající se dodržování podmínek povolení;*
- b) *dopadu zařízení na životní prostředí a lidské zdraví;*
- c) *účasti provozovatele v systému Společenství pro řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS) podle nařízení (ES) č. 761/2001¹ nebo provádění rovnocenných systémů řízení životního prostředí.*

Komise *může stanovit další* kritéria pro posuzování rizik v oblasti životního prostředí.

Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice jejím doplněním, se přijmou podle regulativního postupu s kontrolou uvedeného v čl. 69 odst. 2.

5. Pro přezkoumání plně širě příslušných účinků dotyčných zařízení na životní prostředí postačí běžné inspekce.

Běžné inspekce zajistí, aby provozovatel dodržoval podmínky povolení.

Běžné inspekce rovněž slouží k posouzení účinnosti požadavků povolení.

6. *Namátkové* inspekce se provádějí co nejdříve a případně před vydáním, přezkoumáním či aktualizací povolení za účelem prošetření závažných *a oprávněných* stížností týkajících se životního prostředí, jakož i vyšetření závažných havárií, nehod a případů nedodržování požadavků v oblasti životního prostředí *nebo událostí, které mají závažný dopad na lidské zdraví.*

Při provádění takové mimořádné inspekce mohou příslušné orgány požadovat, aby provozovatelé poskytli veškeré informace, včetně zdravotních statistik, pro prozkoumání rozsahu havárií, nehod a případů nedodržování právních předpisů.

7. V návaznosti na každou běžnou i mimořádnou inspekci vypracuje příslušný orgán zprávu, v níž budou popsána zjištění, jak dané zařízení dodržuje požadavky této směrnice, a závěry ohledně případné nutnosti dalších opatření.

Potvrzená zpráva je zpřístupněna veřejnosti příslušným orgánem do dvou měsíců. Tato zpráva je zpřístupněna veřejnosti příslušným orgánem na internetu do čtyř měsíců po uskutečnění inspekce.

Příslušný orgán zajistí, aby byla v přiměřeném časovém období přijata veškerá nutná opatření, která byla ve zprávě určena.

Článek 26

Přístup k informacím a účast veřejnosti na povolovacím řízení

1. Členské státy zajistí, aby dotčená veřejnost dostávala včasné a účinné možnosti účasti na řízeních ohledně:

¹ *Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 761/2001 ze dne 19. března 2001 o dobrovolné účasti organizací v systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS) (Úř. věst. L 114, 24.4.2001, s. 1).*

- a) vydávání povolení pro nová zařízení;
- b) vydávání povolení pro veškeré podstatné změny ;
- c) aktualizace povolení nebo podmínek povolení pro zařízení v souladu s čl. 22 odst. 4 písm. a).
- d) *aktualizace povolení nebo podmínek povolení pro zařízení, pokud je udělena výjimka v souladu s čl. 16 odst. 3.*

Pro tuto účast platí postup stanovený v příloze IV.

Má se za to, že na tomto rozhodování mají zájem nevládní organizace podporující ochranu životního prostředí a splňující požadavky všech vnitrostátních právních předpisů.

■

2. Po přijetí rozhodnutí o udělení, přezkoumání či aktualizaci povolení ■ příslušný orgán *informuje veřejnost a zpřístupní veřejnosti bez prodlení* tyto informace:
 - a) obsah rozhodnutí včetně kopie povolení a případných následných aktualizací;
 - b) důvody , na kterých je rozhodnutí založeno;
 - c) výsledky konzultací konaných před přijetím rozhodnutí a vysvětlení, jakým způsobem byly tyto výsledky zohledněny v daném rozhodnutí;
 - d) název příslušných referenčních dokumentů k BAT pro dotyčné zařízení nebo činnost;
 - e) způsob *stanovení podmínek povolení uvedených v čl. 15 v souvislosti s nejlepšími dostupnými technikami a souvisejícími úrovněmi* emisí, které jsou popsány v referenčních dokumentech k BAT ■ ;
 - f) je-li udělena výjimka podle čl. 16 odst. 3, *konkrétní* důvody pro tuto výjimku *založené na kritériích uvedených v tomto odstavci* a uložené podmínky;
 - g) výsledek přezkoumání ■ a povolení podle čl. 22 odst. 1, 3 a 4;
 - h) výsledky monitorování výпустí ve smyslu podmínek pro vydání povolení , které jsou v držení příslušného orgánu.

Členské státy zajistí neprodlené zpřístupnění informací uvedených v bodech a) až g) na internetu.

3. Ustanovení odstavců 1 || a 2 platí s výhradou omezení stanovených v čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí¹.

Článek 27

¹ Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26.

Přístup k právní ochraně

1. Členské státy zajistí, aby v souladu s příslušnými předpisy vnitrostátního práva osoby z řad dotčené veřejnosti měly možnost dosáhnout přezkoumání soudem nebo jiným nezávislým a nestranným orgánem zřízeným ze zákona a mohly tak napadat hmotnou nebo procesní zákonnost jakýchkoli rozhodnutí, aktů nebo nečinností podléhajících ustanovením článku 26, pokud je splněna jedna z těchto podmínek :
 - a) mají dostatečný zájem;
 - b) namítají porušování práva v případech, kdy to správní řád členského státu požaduje jako předběžnou podmínku.
2. Členské státy stanoví, v jaké fázi mohou být rozhodnutí, akty nebo nečinnost napadeny.
3. To, co představuje dostatečný zájem a porušování práva, určí členské státy v souladu s cílem poskytnout zúčastněné veřejnosti široký přístup k právní ochraně.

K tomuto účelu je zájem jakékoli nevládní organizace, která podporuje ochranu životního prostředí a splňuje veškeré požadavky vnitrostátního právního řádu, pokládán pro účely odst. 1 písm. a za dostatečný.

Pro účely odst. 1 písm. b) se předpokládá, že tyto organizace mají práva, která mohou být porušována.

4. Ustanovení odstavců 1, 2 a 3 nevylučují možnost předběžného přezkoumání správním orgánem a neovlivní požadavek, aby tam, kde to vyžaduje vnitrostátní právní řád, byly před předáním věci k soudnímu přezkoumání vyčerpány postupy správního přezkoumání.

Každé takové řízení musí být spravedlivé, nestranné a včasné a nesmí být nepřiměřeně nákladné.

5. Členské státy zajistí, aby byly veřejnosti poskytnuty praktické informace o přístupu k postupům správního a soudního přezkoumání.

Článek 28

Účinky přesahující hranice států

1. Je-li si členský stát vědom, že by provoz určitého zařízení mohl mít závažný nepříznivý vliv na životní prostředí v jiném členském státě, nebo pokud členský stát, který by mohl být významně zasažen, o to požádá, předá členský stát, na jehož území byla podána žádost o povolení podle článku 4 nebo čl. 21 odst. 2, druhému členskému státu veškeré informace, které musí sdělit nebo zpřístupnit podle přílohy IV, a to ve stejnou dobu, kdy je zpřístupní veřejnosti .

Tato informace poslouží jako podklad pro jakékoli nezbytné konzultace v rámci dvoustranných vztahů mezi těmito členskými státy na základě vzájemnosti a rovnoprávnosti.

2. V rámci svých dvoustranných vztahů členské státy zajistí, aby v případech uvedených v odstavci 1 byly žádosti po přiměřenou dobu též zpřístupněny veřejnosti členského státu, který by mohl být znečištěním postížen, aby bylo možno takto využít práva na podání

připomínek předtím, než příslušný orgán dospěje k rozhodnutí.

3. Při rozhodování o žádosti o povolení bere příslušný orgán v úvahu výsledky veškerých konzultací podle odstavců 1 a 2.
4. Příslušný orgán uvědomí každý členský stát, s nímž byly vedeny konzultace podle odstavce 1, o rozhodnutí o žádosti a poskytne mu informace podle čl. 26 odst. 2. Tento členský stát přijme nezbytná opatření, aby zajistil zpřístupnění těchto informací vhodným způsobem dotčené veřejnosti na svém území.

Článek 29 Nově vznikající techniky

Členské státy poskytnou provozovatelům pobídky k vývoji a uplatňování nově vznikajících technik.

Pro účely prvního pododstavce Komise přijme *následující kritéria*:

- a) druhu průmyslových činností, v nichž je upřednostňován vývoj a uplatňování nově vznikajících technik; ;
- b) směrných cílů pro členské státy v oblasti vývoje a uplatňování nově vznikajících technik;
- c) nástrojů pro posuzování dosaženého pokroku ve vývoji a uplatňování nově vznikajících technik.

Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice jejím doplněním, se přijmou podle regulativního postupu s kontrolou uvedeného v čl. 69 odst. 2.

KAPITOLA III Zvláštní ustanovení pro spalovací zařízení

Článek 30 Oblast působnosti

Tato kapitola se vztahuje na spalovací zařízení určená k výrobě energie, jejichž jmenovitý tepelný příkon je 50 MW nebo vyšší bez ohledu na typ použitého paliva .

Tato kapitola se nevztahuje na následující spalovací zařízení:

- a) zařízení, ve kterých se produkty spalování používají k přímému ohřevu, sušení nebo jakémukoli jinému zpracování předmětů nebo materiálů;
- b) zařízení k dospalování určená k čištění odpadních plynů spalováním, která nejsou provozována jako nezávislá spalovací zařízení;
- c) zařízení k regeneraci katalyzátorů pro katalytické štěpení;
- d) zařízení pro přeměnu sirovodíku na síru;

- e) reaktory používané v chemickém průmyslu;
- f) koksárenské baterie;
- g) kaupery;
- h) jakékoli technické zařízení používané k pohonu vozidla, lodě nebo letadla;
- i) plynové turbíny používané na těžebních plošinách;
- j) zařízení, která používají jako palivo tuhý nebo kapalný odpad kromě odpadu podle čl. 37 odst. 2 písm. a).

Články 31, 32 a 35 se nepoužijí pro spalovací zařízení, na něž se vztahují odvětvové referenční dokumenty k BAT a která nespadají do působnosti referenčních dokumentů k BAT pro velká spalovací zařízení.

Článek 31 Agregační pravidla

1. Kde jsou odpadní plyny ze dvou nebo více samostatných spalovacích zařízení odváděny společným komínem, považuje se propojení utvořené v těchto zařízeních za jediné spalovací zařízení a jejich kapacity se sčítají.
2. Kde jsou umístěna dvě nebo více samostatných spalovacích zařízení, jimž bylo uděleno povolení nebo která předložila úplnou žádost po dnu uvedeném v čl. 72 odst. 2 tak, že s přihlédnutím k technickým a ekonomickým faktorům by jejich odpadní plyny mohly být odváděny společným komínem, považuje se propojení utvořené v těchto zařízeních za jediné spalovací zařízení a jejich kapacity se sčítají.

Článek 32 Mezní hodnoty emisí

1. Odpadní plyny ze spalovacích zařízení jsou řízeným způsobem vypouštěny komínem s jedním nebo dvěma odvody spalin, jehož výška se vypočte tak, aby se chránilo lidské zdraví a životní prostředí.
2. Všechna povolení pro zařízení zahrnující spalovací zařízení, kterým bylo uděleno povolení nebo která předložila úplnou žádost přede dnem uvedeným v čl. 72 odst. 2, pokud je takové zařízení uvedeno do provozu před uplynutím jednoho roku od tohoto dne, obsahují podmínky, jimiž je zajištěno, že emise z těchto zařízení do ovzduší nepřesahují mezní hodnoty emisí stanovené v části 1 přílohy V.
3. Všechna povolení pro zařízení zahrnující spalovací zařízení, na něž se nevztahuje odstavec 2, obsahují podmínky, jimiž je zajištěno, že emise z těchto zařízení do ovzduší nepřesahují mezní hodnoty emisí stanovené v části 2 přílohy V.
4. Příslušný orgán může dočasně udělit výjimku z povinnosti dodržovat mezní hodnoty emisí pro oxid siřičitý stanovené v odstavcích 2 a 3 u takového spalovacího zařízení, které dosud běžně používá palivo s nízkým obsahem síry, a to na dobu až šesti měsíců, pokud provozovatel nemůže uvedené mezní hodnoty plnit z důvodu přerušování dodávky

paliva s nízkým obsahem síry, které je způsobeno vážným nedostatkem tohoto paliva.

Členské státy Komisi neprodleně informují o jakékoli výjimce udělené podle prvního pododstavce.

5. Příslušný orgán může dočasně udělit výjimku z povinnosti dodržovat mezní hodnoty emisí podle odstavců 2 a 3 v případech, že spalovací zařízení používající pouze plynné palivo je nuceno výjimečně používat jiná paliva z důvodu náhlého přerušení dodávky plynu a muselo by z tohoto důvodu být vybaveno zařízením na čištění odpadních plynů. Doba, pro niž je taková výjimka udělena nepřesahuje 10 dnů, pokud nepřevažuje potřeba zachovat dodávku energie.

Provozovatel neprodleně informuje příslušný orgán o každém konkrétním případě uvedeném v prvním pododstavci.

Členské státy o jakékoli výjimce udělené podle prvního pododstavce okamžitě uvědomí Komisi.

6. Dojde-li k rozšíření spalovacího zařízení **o nejméně 20 MW**, uplatní se mezní hodnoty emisí uvedené v části 2 přílohy V pro část zařízení ovlivněnou touto změnou a budou stanoveny podle jmenovitého tepelného příkonu celého spalovacího zařízení.

Článek 33

Špatná funkce nebo porucha čistícího zařízení

1. Členské státy zajistí, aby povolení obsahovala opatření pro případ, kdy dojde ke špatné funkci nebo poruše čistícího zařízení.
2. V případě poruchy požádá příslušný orgán provozovatele, aby omezil nebo zastavil provoz zařízení, nedojde-li do 24 hodin k obnovení normálního provozu, nebo aby provozoval zařízení na nízkoemisní paliva.

Provozovatel musí informovat příslušný orgán do 48 hodin poté, co dojde ke špatné funkci nebo poruše čistícího zařízení.

V libovolném dvanáctiměsíčním období nesmí celková délka provozu bez čistícího zařízení překročit 120 hodin.

Příslušný orgán může udělit výjimku ze lhůt stanovených v prvním a třetím pododstavci v jednom z těchto případů:

- a) převažuje potřeba zachovat dodávku energie,
- b) spalovací zařízení s poruchou by bylo nahrazeno po omezené období jiným zařízením, které by způsobilo celkové zvýšení emisí.

Článek 34

Monitorování emisí do ovzduší

1. Členské státy zajistí, aby se monitorování látek znečišťujících ovzduší uskutečňovalo v souladu s přílohou V částí 3. **Členské státy mohou požadovat, aby toto monitorování bylo prováděno na náklady provozovatele.**
2. Instalace a funkčnost zařízení automatických systémů monitorování podléhají revizi a

každoročnímu přezkoušení, jak stanoví příloha V část 3.

3. Příslušný orgán určí místa odběru vzorků a měření, jež se pro monitorování emisí mají používat.
4. Veškeré výsledky měření se zaznamenají, zpracují a předloží tak, aby mohly příslušné orgány ověřit splnění provozních podmínek a mezních hodnot emisí, jež jsou zahrnuty v povolení.

Článek 35

Dodržování mezních hodnot emisí

Mezní hodnoty emisí do ovzduší se považují za splněné, jsou-li splněny podmínky stanovené v příloze V části 4.

Článek 36

Spalovací zařízení ke spalování více druhů paliv

1. U spalovacího zařízení ke spalování více druhů paliv používajícího současně dva nebo více druhů paliv stanoví příslušný orgán mezní hodnoty emisí tímto postupem:
 - a) přiřazení mezní hodnoty emisí odpovídající každému jednotlivému palivu a znečišťující látky v závislosti na jmenovitém tepelném příkonu celého spalovacího zařízení, jak je stanoveno v částech 1 a 2 přílohy V;
 - b) určení vážené mezní hodnoty emisí jednotlivých druhů paliv, a to tak, že se jednotlivé mezní hodnoty emisí uvedené v písmenu a) vynásobí tepelným příkonem každého paliva a tento součin se vydělí součtem tepelných příkonů dodaných všemi palivy;
 - c) sečtení vážených mezních hodnot emisí pro jednotlivá paliva.
2. V případě spalovacích zařízení ke spalování více druhů paliv, ve kterých se používají zbytky z destilace a zpracování ropy samostatně nebo s jinými druhy paliv pro vlastní spotřebu, může Komise změnit odstavec 1 s cílem stanovit průměrnou mezní hodnotu emisí oxidu siřičitého vztahující se na všechna taková zařízení se jmenovitým tepelným příkonem 50 MW a více.

Taková opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice, se přijmou podle regulativního postupu s kontrolou uvedeného v čl. 69 odst. 2.

Kapitola IV

Zvláštní ustanovení pro zařízení na spalování odpadu a zařízení na spoluspalování odpadu

Článek 37

Oblast působnosti

1. Tato kapitola se použije na zařízení na spalování odpadu a na zařízení na spoluspalování odpadu, která spalují nebo spoluspalují tuhý nebo kapalný odpad.

Pro účely této kapitoly zařízení na spalování odpadu a zařízení na spoluspalování odpadu zahrnou veškeré spalovací linky nebo spoluspalovací linky, příjem odpadu,

skladování, zařízení pro předběžnou úpravu odpadů na místě, systém odpad-palivo a systém přívodu vzduchu, kotle, zařízení pro čištění odpadních plynů, místní zařízení pro zpracování nebo skladování zbytků a jímání odpadních vod, komín, zařízení a systémy pro řízení spalovacích nebo spoluspalovacích provozů a pro zaznamenávání a monitorování podmínek spalování a spoluspalování.

Pokud spoluspalování probíhá tak, že hlavním účelem zařízení je *tepelné zpracování odpadů, spíše než výroba energie nebo hmotných produktů*, pokládá se takové zařízení za zařízení na spalování odpadu.

2. Tato kapitola se nepoužije na:

- a) zařízení, kde jsou zpracovávány pouze následující odpady:
 - i) odpad uvedený v čl. 3 bodě 22 písm. b);
 - ii) radioaktivní odpad;
 - iii) těla uhynulých zvířat v působnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 ze dne 3. října 2002 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu¹;
 - iv) odpad vznikající při průzkumu a těžbě ložisek ropy a zemního plynu z námořních zařízení a spalovaný na palubě těchto zařízení;
- b) pokusná zařízení využívaná k výzkumu, vývoji a zkoušení s cílem zlepšit proces spalování, která zpracují méně než 50 tun odpadu ročně.

Článek 38 Žádosti o povolení

Žádost o povolení provozovat zařízení na spalování odpadu nebo zařízení na spoluspalování odpadu musí obsahovat popis opatření určených k zajištění toho, že jsou splněny tyto požadavky:

- a) zařízení je navrženo, vybaveno a bude udržováno a provozováno způsobem, který splňuje požadavky této kapitoly, přičemž jsou brány v úvahu kategorie odpadů, které v něm budou spalovány nebo spoluspalovány;
- b) teplo vznikající při procesech spalování nebo spoluspalování je podle možností využíváno výrobou tepla, páry nebo elektřiny;
- c) množství vznikajících zbytků a jejich škodlivost budou minimalizovány a zbytky budou podle možnosti recyklovány;
- d) odstranění zbytků, jejichž vzniku nebylo možno předejít, nelze snížit jejich množství nebo je recyklovat, bude provedeno v souladu s vnitrostátními právními předpisy a s právem Společenství.

¹ Úř. věst. L 273, 10.10.2002, s. 1.

Článek 39 Podmínky povolení

1. Povolení obsahuje :
 - a) výčet všech kategorií odpadů, které lze spalovat, přinejmenším s kategoriemi podle Evropského seznamu odpadů stanoveného rozhodnutím Komise 2000/532/ES a popřípadě s údaji o množství každé kategorie odpadů;
 - b) údaj o celkové kapacitě zařízení na spalování odpadu nebo zařízení na spoluspalování odpadu;
 - c) mezní hodnoty pro emise do ovzduší a vody ;
 - d) požadavky na pH, teplotu a průtok při vypouštění odpadních vod;
 - e) postupy a četnost odběru vzorků a měření, které se mají použít v zájmu splnění podmínek stanovených pro monitorování emisí;
 - f) maximální přípustnou dobu technicky nutných odstávek, poruch či selhání čisticích nebo měřicích zařízení, během kterých emise do ovzduší a vypouštění odpadních vod mohou překračovat předepsané mezní hodnoty emisí.
2. Kromě požadavků stanovených v odstavci 1 obsahuje povolení vydané pro zařízení na spalování odpadu nebo zařízení na spoluspalování odpadu využívající nebezpečný odpad toto:
 - a) seznam množství různých kategorií nebezpečného odpadu, které mohou být zpracovány;
 - b) minimální a maximální hmotnostní toky těchto nebezpečných odpadů, jejich minimální a maximální spalné teplo a jejich maximální obsah PCB, PCP, chloru, fluoru, síry, těžkých kovů a jiných znečišťujících látek.
3. Členské státy si mohou stanovit seznamy kategorií odpadu obsažených v povolení, které mohou být spoluspalovány v určitých kategoriích zařízení na spoluspalování odpadu .
4. Příslušný orgán musí pravidelně přehodnocovat a v případě nutnosti aktualizovat podmínky povolení.

Článek 40 Omezování emisí

1. Odpadní plyny ze zařízení na spalování odpadu a zařízení na spoluspalování odpadu se vypouštějí regulovaným způsobem komínem, jehož výška musí být vypočtena tak, aby bylo chráněno lidské zdraví a životní prostředí.
2. Emise ze zařízení na spalování odpadu a zařízení na spoluspalování odpadu do ovzduší nepřekračují mezní hodnoty emisí stanovené v částech 3 a 4 přílohy VI nebo určené v souladu s částí 4 uvedené přílohy.

Pokud v zařízeních na spoluspalování odpadu pochází z nebezpečných odpadů více než 40 % tepla vznikajícího spalováním nebo pokud zařízení spoluspaluje neupravený

smíšený komunální odpad, je nutno uplatnit mezní hodnoty emisí stanovené v příloze VI části 3.

3. Vypouštění odpadních vod, které vznikají čištěním odpadních plynů, do vodního prostředí, se co nejvíce omezí a koncentrace znečišťujících látek nepřekročí mezní hodnoty emisí stanovené v příloze VI části 5.
4. Mezní hodnoty emisí se uplatní v bodě, ve kterém jsou odpadní vody ze zařízení na čištění odpadních plynů vypouštěny ze zařízení na spalování odpadu a zařízení na spoluspalování odpadu.

Pokud jsou odpadní vody z čištění odpadních plynů čištěny mimo zařízení na spalování odpadu nebo zařízení na spoluspalování odpadu v čistírně odpadních vod určené pouze k čištění tohoto druhu odpadních vod, musí být mezní hodnoty emisí stanovené v příloze VI části 5 uplatněny v místě, ve kterém jsou tyto vody vypouštěny z čistírny odpadních vod. Pokud jsou odpadní vody z čištění odpadních plynů čištěny společně s odpadními vodami z jiných zdrojů v místě svého vzniku či mimo něj, musí provozovatel pomocí výsledků měření stanovených v příloze VI části 6 bodě 2 provést výpočty hmotnostních bilancí s cílem stanovit míry emisí v místě konečného vypouštění odpadních vod vznikajících při čištění odpadních plynů.

Za žádných okolností se nesmí provádět ředění odpadních vod pro účel splnění mezních hodnot emisí stanovených v příloze VI části 5.

5. Prostory zařízení na spalování odpadu a zařízení na spoluspalování odpadu, včetně přilehlých skladovacích prostor pro odpady, musí být navrženy a provozovány tak, aby se zabránilo nepovolenému nebo náhodnému uvolnění jakýchkoli znečišťujících látek do půdy, povrchových i podzemních vod.

K zachycení odtoků znečištěných srážkových vod z prostoru zařízení na spalování odpadu nebo prostoru zařízení na spoluspalování odpadu nebo znečištěných vod vznikajících při rozliti kapalin nebo hašení požárů musí být zajištěna skladovací kapacita. Tato skladovací kapacita musí být dostatečná, aby bylo možno zajistit testování a v případě nutnosti i čištění těchto vod před jejich vypouštěním.

6. Aniž je dotčen *čl. 44 odst. 4 písm. c)*, zařízení na spalování odpadu nebo zařízení na spoluspalování odpadu nebo jednotlivé pece tvořící součást zařízení na spalování odpadu nebo zařízení na spoluspalování odpadu nesmí za žádných okolností pokračovat ve spalování odpadů po období delší než čtyři hodiny bez přerušení, pokud jsou překročeny mezní hodnoty emisí.

Kumulovaná doba provozu za těchto podmínek za jeden rok nesmí překročit 60 hodin.

Časový limit stanovený v druhém pododstavci se použije na ty pece, které jsou napojeny na stejné zařízení na čištění odpadních plynů.

Článek 41 Porucha

V případě poruchy musí provozovatel omezit nebo odstavit provoz co možná nejdříve do doby, než může být obnoven normální provoz.

Článek 42 Monitorování emisí

1. Členské státy zajistí, aby se monitorování emisí uskutečňovalo v souladu s přílohou VI částmi 6 a 7.
2. Instalace a funkčnost zařízení automatických měřicích systémů je předmětem kontroly, dozoru a každoročních přezkoušení, jak stanoví příloha VI část 6 bod 1.
3. Příslušný orgán určí místa odběru vzorků a měření, jež mají být používána k monitorování emisí.
4. Veškeré výsledky monitorování musí být zaznamenány, zpracovány a předkládány tak, aby příslušný orgán mohl ověřit splnění provozních podmínek a mezních hodnot emisí obsažených v povolení.
5. Jakmile budou ve Společenství dostupné vhodné měřicí postupy, stanoví Komise datum, od kterého budou průběžně měřeny emise těžkých kovů, dioxinů a furanů do ovzduší.

Taková opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice jejím doplněním, se přijmou podle regulativního postupu s kontrolou uvedeného v čl. 69 odst. 2.

Článek 43 Dodržování mezních hodnot emisí

Mezní hodnoty emisí do ovzduší a do vody budou pokládány za splněné, pokud jsou splněny podmínky uvedené v příloze VI části 8.

Článek 44 Provozní podmínky

1. Zařízení na spalování odpadu musí být provozována *takovým způsobem*, aby se dosáhlo takové úrovně spalování, aby obsah celkového organického uhlíku strusky a zbytkového popela byl nižší než 3 % nebo aby jejich ztráty po spálení byly nižší než 5 % hmotnosti suchého materiálu. Podle potřeby musí být použity metody předběžné úpravy odpadu.
2. Zařízení na spalování odpadu a zařízení na spoluspalování odpadu musí být navržena, vybavena, postavena a provozována tak, aby byl plyn vznikající při spalování nebo spoluspalování odpadu ohřát, po posledním vstřiku spalovacího vzduchu, řízeným a stejnoměrným způsobem i za nejméně příznivých podmínek, na dobu alespoň dvou sekund na teplotu alespoň 850°C.

Pokud je spalován nebo spoluspalován nebezpečný odpad s obsahem halogenovaných organických látek (vyjádřených jako chlor) vyšším než 1 %, musí tato teplota požadovaná pro splnění ustanovení prvního pododstavce dosahovat alespoň 1 100°C.

V zařízeních na spalování odpadu se teploty stanovené v prvním a druhém pododstavci měří v blízkosti vnitřní stěny spalovací komory. Příslušný orgán může povolit měření v jiném reprezentativním místě spalovací komory.

3. Každá spalovací komora zařízení na spalování odpadu musí být vybavena nejméně jedním pomocným hořákem. Tento hořák se automaticky zapne, pokud teplota spalin po posledním vstřiku spalovacího vzduchu poklesne pod teploty stanovené v odstavci 2. Tento hořák musí být rovněž využíván během uvádění zařízení do provozu a jeho odstavení s cílem zajistit, že uvedené teploty se ve spalovací komoře udrží po celou tuto dobu, dokud je ve spalovací komoře nějaký nespálený odpad.

Pomocný hořák nesmí spalovat palivo, které může způsobit emise vyšší, než jsou emise vznikající spalováním plynového oleje, definované v čl. 1 odst. 1 směrnice Rady 93/12/EHS ze dne 23. března 1993 o obsahu síry v některých kapalných palivech¹, zkapalněného plynu nebo zemního plynu.

4. Zařízení na spalování odpadu a zařízení na spoluspalování odpadu musí provozovat automatický systém, který zabrání přívodu odpadu v těchto situacích:
 - a) při uvádění do provozu, dokud není dosaženo teploty stanovené v odstavci 2 nebo teploty stanovené podle čl. 45 odst. 1;
 - b) kdykoli není dodržena teplota stanovená v odstavci 2 nebo teplota stanovená podle čl. 45 odst. 1;
 - c) kdykoli nepřetržitá měření prokáží, že je v důsledku poruch nebo selhání zařízení na čištění odpadních plynů překročena jakákoli mezní hodnota emisí.
5. Veškeré teplo vznikající v zařízeních na spalování odpadu nebo zařízeních na spoluspalování odpadu musí být využito v co největší míře.
6. Infekční klinický odpad se umísťuje přímo do spalovací pece, aniž by byl předem smíšen s jinými kategoriemi odpadu a aniž by se s ním přímo manipulovalo.
7. Členské státy zajistí, aby zařízení na spalování odpadu nebo zařízení na spoluspalování odpadu byla provozována a kontrolována fyzickou osobou, která má pravomoc k řízení zařízení.

Článek 45

Povolování změny provozních podmínek

1. Za předpokladu, že jsou splněny ostatní požadavky stanovené touto kapitolou, může příslušný orgán povolit podmínky odlišné od podmínek stanovených v čl. 44 odst. 1, 2 a 3 a pro teplotu v odstavci 4 uvedeného článku a upřesněné v povolení pro určité kategorie odpadu a pro jisté tepelné procesy. Členské státy mohou stanovit pravidla, kterými se tato povolení řídí.
2. V případě zařízení na spalování odpadu nesmějí tyto změny provozních podmínek vést ke vzniku většího množství zbytků s vyšším obsahem organických znečišťujících látek v porovnání se zbytky, které by bylo možno předpokládat při splnění podmínek stanovených v čl. 44 odst. 1, 2 a 3.
3. Zařízení na spoluspalování odpadu, jimž byla povolena změna provozních podmínek podle odstavce 1, splňují alespoň mezní hodnoty emisí stanovené v příloze VI části 3

¹ Úř. věst. L 74, 27.3.1993, s. 81.

pro celkový organický uhlík a pro oxid uhelnatý (CO).

Kotle v papírnách a celuloskách, které spalují odpadní kůru v místě jejího vzniku a které byly v provozu a měly povolení vydané před 28. prosincem 2002 a jimž byla povolena změna provozních podmínek podle odstavce 1, splňují přinejmenším mezní hodnoty emisí stanovené v příloze VI části 3 pro celkový organický uhlík.

4. Členské státy sdělí Komisi všechny provozní podmínky povolené podle odstavců 1, 2 a 3 a výsledky ověření jejich plnění jako součást údajů poskytovaných v souladu s požadavky na podávání zpráv podle *článku 66*.

Článek 46

Dodávka a příjem odpadu

1. Provozovatel zařízení na spalování odpadu nebo zařízení na spalování odpadu musí učinit všechna opatření týkající se dodávky a příjmu odpadu s cílem předcházet znečištění ovzduší, půdy a vod povrchových i podzemních, jakož i jiným negativním účinkům na životní prostředí, obtěžování zápachem a hlukem a přímým ohrožením lidského zdraví nebo je maximálně omezovat.
2. Provozovatel zařízení stanoví hmotnost každé kategorie odpadu podle Evropského seznamu odpadů stanoveného rozhodnutím Komise 2000/532/ES, před přijetím odpadu do zařízení na spalování odpadu nebo zařízení na spalování odpadu .
3. Před přijetím nebezpečného odpadu do zařízení na spalování odpadu nebo zařízení na spalování odpadu musí provozovatel shromáždit dostupné informace o odpadu pro účely ověření, zda přijetím odpadu neporuší požadavky povolení specifikované v *čl. 39 odst. 2*.

Uvedené informace musí obsahovat toto :

- a) veškeré administrativní údaje o procesu vzniku odpadu obsažené v dokumentech uvedených v odst. 4 písm. a);
 - b) fyzikální, a pokud možno i chemické složení odpadu a všechny další údaje nutné k vyhodnocení vhodnosti odpadu pro zamýšlený spalovací proces;
 - c) nebezpečné vlastnosti odpadu, látky, se kterými se nemá směšovat, a předběžná opatření nutná při manipulaci s daným odpadem.
4. Před přijetím nebezpečného odpadu do zařízení na spalování odpadu nebo zařízení na spalování odpadu musí provozovatel provést přinejmenším následující postupy:
 - a) kontrolu dokumentů požadovaných směrnicí *2008/98/ES* a popřípadě i dokumentů požadovaných nařízením Rady (EHS) č. 259/93 ze dne 1. února 1993 o dozoru nad přepravou odpadů v rámci Evropského společenství, do něj a z něj a o její kontrole¹ a dokumentů požadovaných právními předpisy o přepravě nebezpečných nákladů;
 - b) odběr reprezentativních vzorků, není-li to nežádoucí pokud možno ještě před

¹ Úř. věst. L 30, 6.2.1993, s. 1.

vyložení, aby bylo možno ověřit soulad údajů stanovených podle odstavce 3 s danými odpady provedením kontroly a aby bylo umožněno příslušným orgánům stanovit charakteristiku zpracovávaných odpadů.

Vzorky uvedené v písmenu b) budou uchovávány nejméně po dobu jednoho měsíce po spálení nebo spoluspalení dotčeného odpadu.

5. Příslušný orgán může povolit výjimky z odstavců 2, 3 a 4 zařízení na spalování odpadu nebo zařízení na spoluspalování odpadu, která jsou součástí zařízení, na něž se vztahuje kapitola II, a která pouze spalují nebo spoluspalují odpad na místě uvedeného zařízení.

Článek 47

Zbytky

1. Zbytky musí být minimalizovány, pokud jde o jejich množství a škodlivost. Zbytky musí být recyklovány pokud možno přímo v tomto zařízení nebo mimo toto zařízení.
2. Přeprava a dočasné skladování suchých zbytků ve formě prachu se musí uskutečňovat tak, aby nedošlo k rozptýlení takových zbytků do prostředí.
3. Před určením postupů pro odstranění nebo recyklaci zbytků musí být provedeny potřebné zkoušky k zjištění fyzikálních a chemických charakteristik a znečišťujícího potenciálu zbytků. Tyto zkoušky se musí zaměřit na celkový rozpustný oddíl a rozpustný podíl těžkých kovů.

Článek 48

Podstatná změna

Změna provozu zařízení na spalování odpadu nebo zařízení na spoluspalování odpadu zpracovávající v zařízení, na něž se vztahuje kapitola II, pouze odpad neklasifikovaný jako nebezpečný, která zasáhne spalování nebo spoluspalování nebezpečného odpadu, bude pokládána za podstatnou změnu.

Článek 49

Podávání zpráv a veřejné informace o zařízeních na spalování odpadu a zařízeních na spoluspalování odpadu

1. Žádosti o nová povolení pro zařízení na spalování odpadu a zařízení na spoluspalování odpadu musejí být zpřístupněny veřejnosti na jednom nebo více místech, a to na přiměřenou dobu, která umožní veřejnosti vznášet k žádostem připomínky před tím, než příslušný orgán vydá rozhodnutí. Toto rozhodnutí, včetně alespoň kopie povolení a všech jeho dalších doplňků a změn, musí být rovněž zpřístupněny veřejnosti.
2. Pro zařízení na spalování odpadu a zařízení na spoluspalování odpadu s jmenovitou kapacitou dvě a více tun za hodinu zahrne zpráva uvedená v *článku 66* informace o funkci a monitorování zařízení a popíše stav průběhu procesů spalování a spoluspalování a úroveň emisí do ovzduší a do vody v porovnání s mezními hodnotami emisí. Uvedené informace musí být zpřístupněny veřejnosti.
3. Veřejnosti musí být zpřístupněn seznam zařízení na spalování odpadu a zařízení na spoluspalování odpadu s jmenovitou kapacitou menší než dvě tuny za hodinu, který

musí být sestaven příslušným orgánem.

Kapitola V

Zvláštní ustanovení pro zařízení a činnosti používající organická rozpouštědla

Článek 50

Oblast působnosti

Tato kapitola se použije na činnosti uvedené na seznamu v příloze VII části 1 a případně na ty činnosti, při nichž jsou dosahovány prahové hodnoty spotřeby stanovené v části 2 uvedené přílohy.

Článek 51

Definice

Pro účely této kapitoly se použijí tyto definice :

- 1) „stávajícím zařízením“ se rozumí zařízení, které je v provozu a jemuž bylo uděleno povolení před dnem 1. dubna 2001 nebo předložilo úplnou žádost o povolení přede dnem 1. dubna 2001, pokud bylo takové zařízení uvedeno do provozu nejpozději dne 1. dubna 2002;
- 2) „odpadními plyny“ se rozumí konečný plynný odpad obsahující těkavé organické sloučeniny nebo jiné znečišťující látky vypouštěný do ovzduší z komína nebo z jiného zařízení na snižování emisí;
- 3) „fugitivními emisemi“ se rozumějí jakékoli emise těkavých organických sloučenin do ovzduší, půdy a vody, které nejsou součástí odpadních plynů, a též rozpouštědla obsažená v jakýchkoli produktech , pokud není uvedeno jinak v příloze VII části 2;
- 4) „celkovými emisemi“ se rozumí součet fugitivních emisí a emisí v odpadních plynech;
- 5) „směsí“ se rozumí směs podle čl. 3 bodu 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH)¹;
- 6) „adhesivním materiálem“ se rozumí jakákoli směs, včetně všech organických rozpouštědel nebo směsí obsahujících organická rozpouštědla nezbytná pro jejich správné použití, která se používá ke slepení oddělených částí výrobku;
- 7) „tiskařskou barvou“ se rozumí směs, včetně všech organických rozpouštědel nebo směsí obsahujících organická rozpouštědla nezbytná pro jejich správné použití, která se používá k tisku textu nebo obrazu na určitý povrch;
- 8) „lakem“ se rozumí průhledná nátěrová hmota;
- 9) „spotřebou“ se rozumí celkové množství organických rozpouštědel spotřebovaných v zařízení za kalendářní rok nebo za jakékoli jiné období dvanácti měsíců, snížené o všechny těkavé organické sloučeniny, které jsou regenerovány pro opětovné využití;

¹ Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1.

- 10) „vstupním množstvím organických rozpouštědel“ se rozumí celkové množství organických rozpouštědel v čisté formě a ve směsích, které se používá při provádění určité činnosti, včetně rozpouštědel recyklovaných uvnitř zařízení i mimo něj, přičemž se organická rozpouštědla počítají pokaždé, kdy jsou použita při provádění dané činnosti;
- 11) „opětovným využitím“ se rozumí použití regenerovaných organických rozpouštědel ze zařízení k jakémukoli technickému nebo komerčnímu účelu včetně jejich využití jako paliva, s vyloučením definitivního zneškodnění regenerovaných rozpouštědel jakožto odpadu;
- 12) „podmínkami záchytu“ se rozumějí takové podmínky provozu zařízení, kdy jsou těkavé organické sloučeniny uvolňované během činnosti zachycovány a vedeny do komína nebo jiného zařízení na snižování emisí, a nejsou proto zcela fugitivní;
- 13) „uváděním do provozu a odstavováním z provozu“ se rozumějí operace, kterými se uvádí technologický proces, provozní zařízení nebo zásobník do provozního nebo pohotovostního stavu nebo kterými se tento stav ukončuje, s výjimkou pravidelných fází provozních výkyvů v podmínkách běžného provozu.

Článek 52

Nahrazení nebezpečných látek

Látky nebo směsi, kterým jsou přiřazeny věty označující specifickou rizikovost R45, R46, R49, R60 nebo R61 nebo které jsou těmito větami označovány z důvodu obsahu těkavých organických sloučenin klasifikovaných směrnici 67/548/EHS jako karcinogenní, mutagenní nebo toxické pro reprodukci, musí být co nejdříve nahrazeny méně škodlivými látkami nebo směsmi do té míry, do jaké je to možné.

Článek 53

Omezování emisí

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, která zajistí splnění jednoho z těchto požadavků:
 - a) emise těkavých organických sloučenin ze zařízení nepřekročí mezní hodnoty emisí v odpadních plynech a mezní hodnoty fugitivních emisí, nebo jsou splněny mezní hodnoty celkových emisí a ostatní požadavky stanovené v příloze VII částech 2 a 3;
 - b) zařízení splňují požadavky plánu snižování emisí stanoveného v příloze VII části 5, pokud se dosáhne snížení emisí rovnocenného tomu, kterého se dosáhne uplatněním mezních hodnot emisí uvedených v písmenu a).

V souladu s *čl. 66 odst. 1* podají členské státy Komisi zprávu o pokroku v dosahování rovnocenného snížení emisí uvedeného v písmenu b).

2. Odchylně od *odst. 1 písm. a)* může příslušný orgán, pokud mu provozovatel prokáže, že pro určité zařízení není mezní hodnota emisí pro fugitivní emise ekonomicky a technicky dosažitelná, povolit, aby emise překročily tuto mezní hodnotu emisí za předpokladu, že není důvod obávat se významných rizik pro lidské zdraví nebo životní prostředí a že provozovatel příslušnému orgánu prokáže, že jsou používány nejlepší

dostupné techniky.

3. Odchylně od odstavce 1 může v případě činností natírání spadajících do bodu 8 tabulky v části 2 přílohy VII, jež nelze provozovat za podmínek záchytu, příslušný orgán povolit, aby emise zařízení nesplňovaly požadavky stanovené v tomto odstavci, pokud provozovatel příslušnému orgánu prokáže, že takové splnění není ekonomicky a technicky dosažitelné a že jsou používány nejlepší dostupné techniky.
4. Členské státy oznámí Komisi v souladu s *čl. 66 odst. 2* výjimky uvedené v odstavcích 2 a 3.
5. Za účelem ochrany lidského zdraví a životního prostředí se emise těkavých organických sloučenin, kterým jsou přiřazeny věty označující specifickou rizikovost R40, R45, R46, R49, R60, R61 nebo R68 nebo které musí být těmito větami označovány, omezují v podmínkách záchytu, a to do té míry, do jaké je to technicky a ekonomicky proveditelné, přičemž se nepřekračují mezní hodnoty emisí stanovené v příloze VII části 4.
6. Zařízení, ve kterých se provádí dvě nebo více činností, z nichž každá překračuje prahové hodnoty uvedené v příloze VII části 2, musí:
 - a) co se týče látek uvedených v odstavci 5, splňovat požadavky podle tohoto odstavce pro každou činnost zvlášť;
 - b) co se týče všech ostatních látek, buď:
 - i) splňovat požadavky odstavce 1 pro každou činnost zvlášť; nebo
 - ii) mít celkové emise těkavých organických sloučenin pod úrovní, jež by musela být dodržena v případě uplatnění bodu i).
7. Je třeba přijmout veškerá vhodná preventivní opatření k minimalizaci emisí těkavých organických sloučenin během operací uvádění do provozu a odstavování z provozu.

Článek 54

Monitorování emisí

Členské státy zajistí, aby se měření emisí uskutečňovala v souladu s přílohou VII částí 6, a to buď prostřednictvím specifikace podmínek v povolení, nebo obecně závaznými pravidly.

Článek 55

Dodržování mezních hodnot emisí

Mezní hodnoty emisí v odpadních plynech se považují za dodržené, jsou-li splněny podmínky stanovené v příloze VII části 8.

Článek 56

Podávání zpráv o dodržování podmínek

Zpráva o dodržování podmínek uvedená v *čl. 8 odst. 1* prokazuje splnění jednoho z těchto požadavků:

- a) dodržení mezních hodnot emisí v odpadních plynech, mezních hodnot fugitivních emisí

a mezních hodnot celkových emisí;

- b) splnění požadavků plánu snižování emisí podle přílohy VII části 5;
- c) shoda s výjimkami udělenými v souladu s *čl. 53 odst. 2 a 3*.

Ve zprávě o dodržování podmínek mohou být zahrnuty plány hospodaření s rozpouštědly vypracované v souladu s přílohou VII částí 7.

Článek 57

Podstatná změna stávajících zařízení

1. Změna maximální hmotnosti organických rozpouštědel použitých ve stávajícím zařízení za všech provozních podmínek kromě uvádění zařízení do provozu, odstavení z provozu a údržby provozního vybavení a při projektovaném výkonu vyjádřené jako denní průměr se považuje za podstatnou, pokud je v jejím důsledku zvýšení emisí těkavých organických sloučenin více než:
 - 25%, pro zařízení, které provádí činnosti spadající do pásma nižších prahových hodnot v případě položek 1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16 nebo 17 části 2 přílohy VII nebo které v případě jiných činností uvedených v části 2 přílohy VII má roční spotřebu rozpouštědel nižší než 10 t;
 - 10%, pro všechna ostatní zařízení.
2. V případech, kdy se na stávajícím zařízení provádí podstatná změna, nebo kdy takové zařízení v důsledku podstatné změny poprvé spadá do oblasti působnosti této směrnice, se ta část zařízení, která prošla podstatnou změnou, považuje buď za nové zařízení, nebo za stávající zařízení v případě, že celkové emise z celého zařízení nepřekračují úroveň, která by musela být dodržena, pokud by se část zařízení, na niž byla uskutečněna podstatná změna, považovala za nové zařízení.
3. V případě uskutečnění podstatné změny zkontroluje dodržování požadavků této směrnice ze strany zařízení příslušný orgán.

Článek 58

Výměna informací o nahrazování organických rozpouštědel

Komise organizuje výměnu informací s členskými státy, dotčeným odvětvím a nevládními organizacemi podporujícími ochranu životního prostředí ohledně používání organických rozpouštědel a jejich potenciálních náhražek a technik, které mají nejmenší potenciální účinky na ovzduší, vodu, půdu, ekosystémy a lidské zdraví.

Organizuje se výměna informací ohledně všech těchto otázek:

- a) vhodnost;
- b) potenciální účinky na lidské zdraví, zejména v případě expozice na pracovišti;
- c) potenciální účinky na životní prostředí;

- d) ekonomické důsledky, zejména náklady a přínosy dostupných možností.

Článek 59

Přístup k informacím

1. Veřejnosti se zpřístupní rozhodnutí příslušného orgánu včetně nejméně jedné kopie povolení a všech jeho následných aktualizací.

Veřejnosti musí být dále zpřístupněny obecně závazná pravidla vztahující se na zařízení a seznam zařízení, jež jsou předmětem povolování a registrace.

2. Výsledky monitorování emisí požadovaného podle *článku 54*, které má k dispozici příslušný orgán, se rovněž zpřístupní veřejnosti.
3. Ustanovení odstavců 1 a 2 platí s výhradou omezení uvedených v čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice 2003/4/ES.

Kapitola VI

Zvláštní ustanovení pro zařízení na výrobu oxidu titaničitého

Článek 60

Oblast působnosti

Tato kapitola se použije na zařízení na výrobu oxidu titaničitého.

Článek 61

Zákaz odstraňování odpadu

Členské státy zakáží odstraňování odpadu jeho umístěním do jakéhokoli vodního útvaru, moře, nebo oceánu, a to v případech:

- 1) pevného odpadu;
- 2) matečných louhů vznikajících ve fázi filtrace po hydrolyze roztoku síranu titaničitého ze zařízení používajících sulfátový proces; včetně kyselého odpadu smíchaného s takovými louhy, obsahujícími celkem více než 0,5 % volné kyseliny sírové a různé těžké kovy, i kyselého odpadu, který se ředí tak dlouho, dokud neobsahuje 0,5 % nebo méně volné kyseliny sírové;
- 3) odpadu ze zařízení používajících chloridový proces, obsahujícího více než 0,5 % volné kyseliny chlorovodíkové a různé těžké kovy, včetně odpadu, který se ředí tak dlouho, dokud neobsahuje 0,5 % nebo méně volné kyseliny sírové;
- 4) filtračních solí, kalů a kapalných odpadů vznikajících při úpravě (koncentraci nebo neutralizaci) s odpadem uvedeným v bodech 2) a 3) a obsahujících různé těžké kovy, avšak nezahrnujících neutralizované a přefiltrované, popřípadě čištěné odpady, které obsahují těžké kovy pouze ve stopových množstvích a která mají před jakýmkoli zředěním hodnotu pH vyšší než 5,5.

Článek 62

Omezování emisí do vody

1. Emise ze zařízení do vody nepřekračují mezní hodnoty emisí stanovené v příloze VIII části 1.
2. Členské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby se prováděly zkoušky akutní toxicity v souladu s přílohou VIII částí 2 bodem 1 a aby výsledky těchto zkoušek splňovaly hodnoty stanovené v příloze VIII částí 2 bodě 2.

Článek 63

Prevence a omezování emisí do ovzduší

1. Emisím kapiček kyseliny ze zařízení je nutno předejít.
2. Emise ze zařízení do ovzduší nepřekračují mezní hodnoty emisí stanovené v příloze VIII části 3.

Článek 64

Monitorování emisí a životního prostředí

1. Členské státy zajistí monitorování emisí do vody, aby příslušný orgán mohl ověřit dodržení podmínek povolení a *článku 62*.
2. Členské státy zajistí monitorování emisí do ovzduší, aby příslušný orgán mohl ověřit dodržení podmínek povolení a *článku 63*.

Uvedené monitorování zahrne alespoň monitorování emisí podle přílohy VII části 5.

3. Členské státy zajistí monitorování životního prostředí ovlivněného vypouštěním odpadu ze zařízení na výrobu oxidu titaničitého do vody v souladu s přílohou VIII částí 4.
4. Monitorování se uskutečňuje v souladu s normami CEN, nebo pokud nejsou normy CEN dostupné, podle norem ISO, mezinárodních nebo vnitrostátních norem, které zajistí získání údajů rovnocenné odborné kvality.

Kapitola VII

Ustanovení o výboru, přechodná a závěrečná ustanovení

Článek 65

Příslušné orgány

Členské státy určí příslušné orgány a subjekty odpovědné za plnění závazků vyplývajících z této směrnice.

Článek 66

Podávání zpráv členskými státy

1. Členské státy zajistí, aby měla Komise k dispozici informace o provádění této směrnice, o reprezentativní údajích o emisích a ostatních účincích na životní prostředí, o mezních hodnotách emisí a o uplatňování nejlepších dostupných technik v souladu s články 15 a 16 a o *výjimkách udělených v souladu s čl. 16 odst. 3*.

Členské státy vytvoří a pravidelně aktualizují vnitrostátní informační systémy, aby byly

informace uvedené v prvním pododstavci k dispozici *Komisi* v elektronické podobě.
Členské státy zpřístupní veřejnosti souhrn poskytnutých informací.

2. Komise stanoví druh a formu informací, které mají členské státy dát k dispozici podle odstavce 1.

Taková opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice jejím doplněním, se přijmou podle regulativního postupu s kontrolou uvedeného v čl. 69 odst. 2.

3. Do tří let ode dne uvedeného v čl. 71 odst. 1 a poté každé tři roky předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění této směrnice, vycházející z informací uvedených v odstavci 1, a v případě potřeby zprávu doplní legislativním návrhem.

Článek 67 *Změny příloh*

1. Na základě nejlepších dostupných technik, *jak je to popsáno v referenčních dokumentech k BAT, Komise přizpůsobí ve lhůtě dvanácti měsíců od vydání referenčního dokumentu k BAT, v souladu s článkem 14 na základě závěrů nejlepších dostupných technik k referenčním dokumentům k BAT, přílohy V, VI, VII a VIII, tak, že stanoví mezní hodnoty emisí jako minimální požadavky. Mezní hodnoty emisí mohou být nahrazeny rovnocennými parametry nebo technickými opatřeními a požadavky na monitorování a dosažení souladu, pokud může být dosaženo odpovídající úrovně ochrany životního prostředí.*

Taková opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice, se přijmou podle regulativního postupu s kontrolou uvedeného v čl. 69 odst. 2.

2. *Před přijetím opatření uvedených v prvním odstavci, Komise konzultuje příslušné organizace zastupující průmysl a nevládní organizace podporující ochranu životního prostředí a předloží zprávu o výsledku těchto konzultací a o tom, jakým způsobem byly zohledněny.*

Článek 68 *Minimální požadavky*

1. *Aniž je dotčen článek 67, Komise stanoví ve lhůtě dvanácti měsíců od vydání referenčního dokumentu k BAT, v souladu s článkem 14 na základě závěrů nejlepších dostupných technik k referenčním dokumentům k BAT, mezní hodnoty emisí, stejně jako požadavky na monitorování a dosažení souladu jako minimální požadavky. Mezní hodnoty emisí mohou být nahrazeny rovnocennými parametry nebo technickými opatřeními, pokud může být dosaženo odpovídající úrovně ochrany životního prostředí.*

Tyto minimální požadavky jsou zaměřené na významné dopady dotčených činností nebo zařízení na životní prostředí a jsou založené na úrovních emisí souvisejících s nejlepšími dostupnými technikami.

Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice, se přijmou podle regulativního postupu s kontrolou uvedeného v čl. 69 odst. 2.

2. *Před přijetím prováděcích opatření uvedených v prvním odstavci Komise konzultuje příslušné organizace zastupující průmysl a nevládní organizace podporující ochranu životního prostředí a předloží zprávu o výsledku těchto konzultací a o tom, jakým způsobem byly zohledněny.*
3. *V souladu s odstavci 1 a 2 Komise do 31. prosince 2011 stanoví zejména mezní hodnoty emisí stejně jako požadavky na monitorování a dosažení souladu pro dioxiny a furany vyprodukované při činnostech podle bodů 2.1 a 2.2 přílohy I.*

Členské státy a jejich příslušné orgány mohou stanovit přísnější mezní hodnoty emisí pro emise dioxinů a furanů.

Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice, se přijmou podle regulativního postupu s kontrolou uvedeného v čl. 69 odst. 2.

Článek 69

Projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 70

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice. Sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí tyto předpisy Komisi nejpozději do ... a neprodleně oznámí i všechny následné změny, které se jich týkají.

Článek 71

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 2, čl. 3 bodem 4, *čl. 3 body 15 až 18, bod 20*, čl. 4 odst. 2, články 5, 6, čl. 8 bodem 1, čl. 9 odst. 2 písm. b), čl. 12 bodem 8, čl. 13 odst. 1 písm. e), článkem 14, čl. 15 odst. 1 písm. d), čl. 15 odst. 3 až 5, čl. 16 odst. 2 až 5, článkem 17, čl. 18 odst. 2 až 4, čl. 22 odst. 2 až 3, čl. 22 odst. 4 písm. b) a d), články 23, 24, 25, čl. 26 odst. 1 písm. d), čl. 26 odst. 2, čl. 26 odst. 3 písm. c) až g), *články 29 a 31, čl. 32 odst. 3, čl. 34 odst. 2 až 4, článek 35, čl. 36 odst. 2, čl. 42 odst. 5, čl. 64 odst. 2, čl. 64 odst. 4, články 65 až 66* a článkem 70 a přílohami, přílohou I bodem 1.1, bodem 2.5 písm. c), body 3.5, 4.7, 5.2, 5.3, bodem 6.1 písm. c), bodem 6.4 písm. b) a body 6.6, 6.9 a 6.10, přílohou IV bodem 1 písm. b), přílohou V částmi 1 až 4, přílohou VI částí 1 písm. b), částí 4 body 2.2, 3.1 a 3.2 a částí 6 body 2.5 a 2.6, přílohou VII částí 7 bodem 3 a přílohou VIII částí 1 bodem 1 a bodem 2 písm. c) a částí 3 body 2 až 3 nejpozději do ... * Neprodleně sdělí Komisi jejich znění a srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.

Členské státy použijí tyto předpisy ode dne ...*. Tyto předpisy přijaté členskými státy

* 18 měsíců od vstupu této směrnice v platnost.

musejí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 72

Zrušení

1. Směrnice 78/176/EHS, 82/883/EHS, 92/112/EHS, 96/61/ES, 1999/13/ES a 2000/76/ES ve znění aktů uvedených na seznamu v příloze IX, části A se zrušují s účinkem ode dne ... **, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic uvedených v příloze IX části B do vnitrostátního práva.
2. Směrnice 2001/80/ES ve znění aktů uvedených na seznamu v příloze IX, části A se zrušuje s účinkem od dne 1. ledna 2016, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic uvedených v příloze IX části B do vnitrostátního práva.
3. Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze X.

Článek 73

Přechodná ustanovení

1. V souvislosti se zařízeními uvedenými v příloze I bodech 1.2, 1.3, 1.4, bodech 2.1 až 2.4, bodě 2.5 písm. a) a b), bodech 2.6, 3, bodech 4.1 až 4.6, bodech 5.1, 5.2, bodě 5.3 písm. a) a b), bodě 5.4, bodě 6.1 písm. a) a b), bodech 6.2 až 6.5, bodě 6.6 písm. b) a c) a bodech 6.7 a 6.8, jakož i zařízeními uvedenými v bodě 1.1 o jmenovitém tepelném příkonu 50 MW nebo více a zařízeními uvedenými v bodě 6.6 písm. a), která mají prostor větší než pro 40 000 kusů drůbeže, jsou v provozu a kterým bylo uděleno povolení nebo předložila úplnou žádost o povolení přede dnem uvedeným v čl. 71 odst. 1, pokud jsou taková zařízení uvedena do provozu před uplynutím jednoho roku od tohoto dne, použijí členské státy právní a správní předpisy přijaté v souladu s čl. 71 odst. 1 ode dne ... *.
2. V souvislosti se zařízeními uvedenými v příloze I bodě 2.5 písm. c), bodě 5.3 písm. c), d) a e), bodě 6.1 písm. c) a bodech 6.9 a 6.10, jakož i zařízeními uvedenými v bodě 1.1 o jmenovitém tepelném příkonu menším než 50 MW a zařízeními uvedenými v bodě 6.6 písm. a), která mají prostor menší než pro 40 000 kusů drůbeže a jsou v provozu přede dnem uvedeným v čl. 71 odst. 1, použijí členské státy právní a správní předpisy přijaté v souladu s čl. 71 odst. 1 ode dne ... **.
3. V souvislosti se spalovacími zařízeními, na něž se vztahuje kapitola III, použijí členské státy právní a správní předpisy přijaté v souladu s čl. 71 odst. 1 ode dne 1. ledna 2016.
4. V souvislosti se spalovacími zařízeními, které spalují odpad, se do dne

** 3 roky od vstupu této směrnice v platnost.

* 3 roky od vstupu této směrnice v platnost.

** 54 měsíců od vstupu této směrnice v platnost.

31. prosince 2015 použije příloha VI část 4 bod 3.1.

Nicméně ode dne 1. ledna 2016 se v souvislosti s těmito zařízeními použije příloha VI část 4 bod 3.2.

Článek 74
Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 75
Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V || dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*
PŘÍLOHA I

Kategorie průmyslových činností podle článku 11

Níže uváděné prahové hodnoty jsou obecně udávány ve vztahu k výrobním kapacitám anebo jinému výstupu průmyslové činnosti. Jestliže je ve stejném zařízení provozováno několik činností, které spadají pod tentýž bod podle následujícího výčtu, kapacity výstupů z těchto činností se sčítají.

Při výpočtu celkového jmenovitého tepelného příkonu zařízení uvedených v bodě 1.1 se pro účely tohoto výpočtu u spalovacích zařízení používaných ve zdravotnických zařízeních bere v úvahu pouze normální provozní kapacita.

Při výpočtu celkového jmenovitého tepelného příkonu zařízení uvedených v bodě 1.1 se pro účely tohoto výpočtu neberou v úvahu spalovací zařízení o jmenovitém tepelném příkonu menším než 3 MW.

Při výpočtu celkového jmenovitého tepelného příkonu zařízení uvedených v bodě 1.1 se pro účely tohoto výpočtu neberou v úvahu spalovací zařízení o jmenovitém tepelném příkonu menším než 50 MW a době provozu nepřesahující 500 hodin za rok.

1. Energetika
 - 1.1 Spalování paliv v zařízeních o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 20 MW nebo více
 - 1.2. Rafinace minerálních olejů a plynů
 - 1.3. Výroba koksu
 - 1.4. Zplyňování nebo zkapalňování paliv

2. Výroba a zpracování kovů
 - 2.1. Pražení nebo slinování kovové rudy (včetně siřičkové rudy)
 - 2.2. Výroba surového železa nebo oceli (z prvotních nebo druhotných surovin), včetně kontinuálního lití, o kapacitě větší než 2,5 t za hodinu
 - 2.3. Zpracování železných kovů:
 - a) provoz válcoven za tepla o kapacitě větší než 20 t surové oceli za hodinu;
 - b) provoz kováren s buchary o energii větší než 50 kJ na jeden buchar, kde je spotřeba tepelné energie větší než 20 MW;
 - c) nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů se zpracovávaným množstvím větším než 2 tuny surové oceli za hodinu.
 - 2.4. Provoz sléváren železných kovů o výrobní kapacitě větší než 20 tun dobrých odlitek denně
 - 2.5. Zpracování neželezných kovů:
 - a) výroba surových neželezných kovů z rudy, koncentrátů nebo druhotných surovin metalurgickými, chemickými nebo elektrolytickými postupy;
 - b) tavení, včetně slitinování, neželezných kovů, včetně přetavovaných produktů, o kapacitě tavení větší než 4 t denně u olova a kadmia nebo 20 t denně u všech ostatních kovů a s výjimkou provozu sléváren;
 - c) provoz sléváren neželezných kovů vyrábějících výrobky z litého kovu, o kapacitě **tavení** větší než 2,4 tuny dobrých odlitek denně u olova a kadmia nebo 12 tun denně u všech ostatních kovů.
 - 2.6. Povrchová úprava kovů nebo plastických hmot s použitím elektrolytických nebo chemických postupů, je-li obsah lázní větší než 30 m³
3. Zpracování nerostů
 - 3.1. Výroba cementového slínku v rotačních pecích o výrobní kapacitě větší než 500 t denně nebo výroba vápna v rotačních pecích nebo jiných pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně
 - 3.2. Výroba azbestu nebo produktů na bázi azbestu
 - 3.3. Výroba skla, včetně skleněných vláken, o kapacitě tavení větší než 20 t denně
 - 3.4. Tavení nerostných materiálů, včetně výroby nerostných vláken, o kapacitě tavení větší než 20 t denně
 - 3.5. Výroba keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu, o výrobní kapacitě větší než 75 t denně a s hustotou vsázky větší než 300 kg/m³
4. Chemický průmysl

Pro účely tohoto oddílu se u kategorií činností uvedených v této části „výrobou“ rozumí výroba v průmyslovém měřítku na základě chemického nebo biologického zpracování látek nebo skupin látek podle výčtu v bodech 4.1 až 4.7.

4.1. Výroba organických chemických látek, jako jsou:

- a) jednoduché uhlovodíky (lineární nebo cyklické, nasycené nebo nenasycené, alifatické nebo aromatické);
- b) kyslíkaté deriváty uhlovodíků, jako alkoholy, aldehydy, ketony, karboxylové kyseliny, estery, acetáty, ethery, peroxidy, epoxidové pryskyřice;
- c) organické sloučeniny síry;
- d) organické sloučeniny dusíku, jako aminy, amidy, nitroderiváty, nitrily, kyanatany, isokyanatany;
- e) organické sloučeniny fosforu;
- f) halogenderiváty uhlovodíků;
- g) organokovové sloučeniny;
- h) základní plastické hmoty (syntetická vlákna na bázi polymerů, vlákna na bázi celulosy);
- i) syntetické kaučuky;
- j) barviva a pigmenty;
- k) povrchově aktivní látky.

4.2. Výroba anorganických chemických látek, jako jsou:

- a) plyny, jako čpavek, chlor nebo chlorovodík, fluor nebo fluorovodík, oxidy uhlíku, sloučeniny síry, oxidy dusíku, vodík, oxid siřičitý, karbonylchlorid;
- b) kyseliny, jako kyselina chromová, kyselina fluorovodíková, kyselina fosforečná, kyselina dusičná, kyselina solná, kyselina sírová, oleum, kyselina siřičitá;
- c) zásady, jako hydroxid amonný, hydroxid draselný, hydroxid sodný;
- d) soli, jako chlorid amonný, chlorečnan draselný, uhličitan draselný, uhličitan sodný, perboritan, dusičnan stříbrný;
- e) nekovy, oxidy kovů či jiné anorganické sloučeniny jako karbid vápníku, křemík, karbid křemíku.

4.3. Výroba hnojiv na bázi fosforu, dusíku a draslíku (jednoduchých nebo směsných)

4.4. Výroba prostředků na ochranu rostlin nebo biocidů

4.5. Výroba farmaceutických produktů , včetně meziproductů

- 4.6. Výroba výbušnin
- 4.7. Výroba chemických látek pro použití jako paliva nebo maziva
5. Nakládání s odpady
- 5.1. Odstraňování nebo využívání nebezpečných odpadů vždy o kapacitě větší než 10 t a zahrnující tyto činnosti:
- a) biologická úprava;
 - b) fyzikálně-chemická úprava;
 - c) spalování nebo spoluspalování;
 - d) mísení nebo směšování;
 - e) opětovné balení;
 - f) skladování o kapacitě větší než 10 t;
 - g) použití především jako paliva nebo jiným způsobem k výrobě energie;
 - h) zpětné získávání/regenerace rozpouštědel;
 - i) recyklace/zpětné získávání anorganických látek jiných než kovy nebo sloučeniny kovů;
 - j) regenerace kyselin nebo zásad;
 - k) využití složek používaných ke snižování znečištění;
 - l) využití složek katalyzátorů;
 - m) rafinace olejů nebo jiné opětovné použití olejů.
- 5.2. Spalování *a spoluspalování* odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný, vždy o kapacitě nad 3 t za hodinu.
- 5.3. Odstraňování nebo využívání odpadů neklasifikovaných jako nebezpečné o kapacitě nad 50 t denně a zahrnující tyto činnosti:
- a) biologická úprava;
 - b) fyzikálně-chemická úprava; *s vyloučením činností zahrnutých ve směrnici Rady č. 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 týkající se čištění městských odpadních vod¹ a činností, jejichž výsledkem je pouze upravený kal, jak je definován v směrnici 86/278/EHS ze dne 12. června 1986 o ochraně životního prostředí, a zejména jakosti půdy, pokud je kal používán v zemědělství². Toto vyloučení se použije pouze v případech, kdy může být dosaženo nejméně stejné úrovně*

¹ Úř. věst. L 135, 30.5.1991, s. 40.

² Úř. věst. L 181, 4.7.1986, s. 6.

ochrany životního prostředí v souladu s touto směrnici;

- c) předúprava odpadu pro spoluspalování;
 - d) úprava strusky a popela, *kteřá nespadá pod ostatní kategorie průmyslové činnosti;*
 - e) úprava kovového odpadu *v drtičích.*
- 5.4 Sklárky, které přijímají více než 10 t denně nebo mají celkovou kapacitu větší než 25 000 t, s výjimkou skládek inertního odpadu
6. Ostatní činnosti
- 6.1 Výroba v průmyslových zařizeních :
- a) buničiny ze dřeva nebo jiných vláknitých materiálů;
 - b) papíru nebo lepenky o výrobní kapacitě nad 20 t denně;
 - c) desek na bázi dřeva, s výjimkou překližky, o výrobní kapacitě nad 600 m³ denně.
- 6.2 Předúprava (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení textilních vláken či textilií o kapacitě zpracování nad 10 t denně
- 6.3. Vydělávání kůží a kožešin, pokud je zpracovatelská kapacita nad 12 t hotových výrobků denně
- 6.4. a) Provozování jatek o kapacitě porážky nad 50 t denně
- b) Úprava a zpracování, jiné než výlučně balení, následujících surovin, a to bez ohledu na to, zda dřívě byly nebo nebyly zpracovány, za účelem výroby potravin nebo krmiv:
 - i) ze surovin živočišného původu (jiných než výlučně mléka) o výrobní kapacitě nad 75 t denně
 - ii) ze surovin rostlinného původu o výrobní kapacitě nad 300 t denně
 - iii) ze směsi surovin živočišného a rostlinného původu o výrobní kapacitě v tunách za den nad:
 - 75, pokud A je 10 nebo více; nebo
 - $[300 - (22,5 \times A)]$ ve všech ostatních případechkde „A“ je podíl materiálu živočišného původu (v procentech) na výrobní kapacitě.
- Do konečné hmotnosti výrobku se nezahrnuje balení.
- Tento pododdíl se nepoužije, pokud je surovinou pouze mléko.
- c) Úprava a zpracování pouze mléka o kapacitě odebíraného mlékanad 200 t denně

(v průměru za rok)

- 6.5 Odstraňování a zpracování konfiskátů živočišného původu o kapacitě zpracování nad 10 t denně
- 6.6 Intenzivní chov drůbeže nebo prasat s prostorem větším než pro:
- 40 000 kusů ■ drůbeže ■
 - 2 000 kusů prasat na porážku (nad 30 kg) nebo
 - 750 kusů prasnic
- V případech jiných druhů drůbeže, než které jsou uvedeny v písmenu a), nebo různých typů druhů uvedených v písmenech a), b) a c) a chovaných v témže zařízení se prahová hodnota vypočítá na základě faktorů ekvivalentu vylučování dusíku ve srovnání s výše stanovenými prahovými hodnotami. ***Komise stanoví pokyny pro výpočet prahových hodnot a stanovení faktorů ekvivalentu vylučování dusíku.***
- 6.7 Povrchová úprava látek, předmětů nebo výrobků, používající organická rozpouštědla, zejména provádějící apreturu, potiskování, pokovování, odmašťování, nepromokavou úpravu, úpravu rozměrů, barvení, čištění nebo impregnaci, o spotřebě organických rozpouštědel nad 150 kg za hodinu nebo nad 200 t za rok
- 6.8 Výroba uhlíku (vysokoteplotní karbonizací uhlí) nebo elektrografitu vypalováním či grafitizací
- 6.9 Konzervace dřeva a dřevěných výrobků o výrobní kapacitě nad 50 m³ denně
- 6.10 Čištění odpadních vod mimo zařízení, na které se nevztahuje směrnice || 91/271/EHS || a které jsou vypouštěny zařízením, na které se vztahuje kapitola I.

PŘÍLOHA II Seznam znečišťujících látek

OVZDUŠÍ

- Oxid siřičitý a jiné sloučeniny síry
- Oxidy dusíku a jiné sloučeniny dusíku
- Oxid uhelnatý
- Těkavé organické sloučeniny
- Kovy a jejich sloučeniny
- Prach , včetně jemných částic
- Azbest (suspendované částice, vlákna)
- Chlor a jeho sloučeniny
- Fluor a jeho sloučeniny

10. Arzen a jeho sloučeniny
11. Kyanidy
12. Látky a přípravky, u nichž bylo prokázáno, že při přenosu vzduchem mají karcinogenní nebo mutagenní účinky nebo vlastnosti, které mohou ovlivnit reprodukci
13. Polychlorované dibenzodioxiny a polychlorované dibenzofurany

VODA

1. Organické sloučeniny halogenů a látky, které mohou ve vodném prostředí tyto sloučeniny vytvářet
2. Organické sloučeniny fosforu
3. Organické sloučeniny cínu
4. Látky a přípravky, u nichž bylo prokázáno, že ve vodním prostředí nebo při přenosu vodním prostředím mají karcinogenní nebo mutagenní účinky nebo vlastnosti, které mohou ovlivnit reprodukci
5. Perzistentní uhlovodíky a perzistentní a bioakumulovatelné toxické organické látky
6. Kyanidy
7. Kovy a jejich sloučeniny
8. Arzen a jeho sloučeniny
9. Biocidy a přípravky na ochranu rostlin
10. Materiály v suspenzi
11. Látky, které přispívají k eutrofizaci (zejména dusičnany a fosforečnany)
12. Látky s nepříznivým vlivem na kyslíkovou bilanci (a mohou být měřeny — BSK, CHSK atd.).
13. Látky uvedené v příloze X směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky¹.

¹ Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1.

PŘÍLOHA III

Kritéria pro určování nejlepších dostupných technik

1. použití nízkoodpadní technologie;
2. použití látek méně nebezpečných;
3. podpora využívání a recyklace látek, které vznikají nebo se používají v technologickém procesu, případně využívání a recyklaci odpadu;
4. srovnatelné procesy, zařízení či provozní metody, které již byly úspěšně vyzkoušeny v průmyslovém měřítku;
5. technický rozvoj a vývoj vědeckých poznatků;
6. charakter, účinky a množství příslušných emisí;
7. předpokládané termíny spuštění nových nebo stávajících zařízení;
8. dobu potřebnou k zavedení nejlepší dostupné techniky;
9. spotřeba a druh surovin (včetně vody) používaných v technologickém procesu a jejich energetická náročnost;
10. požadavek prevence nebo omezení na minimum celkových účinků emisí na životní prostředí i na stupeň rizika jeho ohrožení;
11. požadavek prevence havárií a minimalizace jejich následků pro životní prostředí;

PŘÍLOHA IV

Účast veřejnosti na rozhodování

1. Následující informace musí být sděleny veřejnosti (prostřednictvím veřejného oznámení nebo jinými vhodnými prostředky, jako například elektronickými médii, jsou-li k dispozici) v počátečním stádiu rozhodovacího procesu nebo nejpozději, jakmile je možné tyto informace rozumně poskytnout:
 - a) žádost o povolení nebo případně návrh na aktualizaci povolení nebo podmínek povolení podle článku 22, včetně popisu prvků uvedených v čl. 13 odst. 1;
 - b) vypracování nových nebo aktualizovaných obecně závazných pravidel v souladu s článkem 18, včetně navrhovaných požadavků těchto pravidel a všeobecně srozumitelného shrnutí právního a správního rámce, v němž se pravidla budou používat;
 - c) případně skutečnost, že rozhodnutí podléhá posouzení vnitrostátních nebo přeshraničních vlivů na životní prostředí nebo konzultacím mezi členskými státy podle článku 28;
 - d) údaje o příslušných orgánech odpovědných za vydávání rozhodnutí, o orgánech, od kterých je možné obdržet příslušné informace, a o orgánech, na které se lze obracet s připomínkami či dotazy, a také údaje o lhůtách pro podávání připomínek či dotazů;

- e) povaha možných rozhodnutí nebo návrh rozhodnutí, je-li k dispozici;
 - f) případně údaje o návrhu na aktualizaci povolení nebo podmínek povolení;
 - g) informace o tom, kdy, kde a jakým způsobem budou příslušné informace zpřístupněny;
 - h) podrobné podmínky účasti veřejnosti a konzultací stanovené podle bodu 5.
2. Členské státy zajistí, aby dotčené veřejnosti byly v přiměřených lhůtách zpřístupněny tyto informace:
- a) v souladu s vnitrostátními právními předpisy hlavní zprávy a doporučení adresované příslušnému orgánu nebo orgánům v době, kdy byla dotčená veřejnost informována v souladu s bodem 1;
 - b) v souladu s ustanoveními směrnice 2003/4/ES informace neuvedené v bodě 1, které jsou významné pro rozhodnutí podle článku 6 a které jsou dostupné až po informování dotčené veřejnosti v souladu s bodem 1.
3. Dotčená veřejnost má právo předkládat příslušnému orgánu připomínky a stanoviska před přijetím rozhodnutí.
4. Při rozhodování musí být náležitě přihlédnuto k výsledkům konzultací konaných podle této přílohy.
5. Podrobné podmínky informování veřejnosti (například formou vývěsek v určité oblasti nebo oznámeními v místním tisku) a konzultací s dotčenou veřejností (například písemným vyjádřením nebo veřejnou anketou) stanoví členské státy. Pro jednotlivé fáze se stanoví přiměřené lhůty tak, aby bylo dost času na informování veřejnosti a aby dotčená veřejnost měla dost času na přípravu a účinnou účast na rozhodování ve věcech životního prostředí podle ustanovení této přílohy.

PŘÍLOHA V
Technické předpisy týkající se spalovacích zařízení

Část 1

Mezní hodnoty emisí pro spalovací zařízení uvedená v čl. 32 odst. 2

1. Všechny mezní hodnoty emisí se vypočítají při teplotě 273,15 K, tlaku 101,3 kPa, po korekci na obsah vodní páry v odpadních plynech a při normovaném obsahu O₂ 6 % u pevných paliv, 3 % u kotlů na kapalná a plynná paliva a 15 % u plynových turbín a plynových motorů.

V případě plynových turbín s kombinovaným cyklem (CCGT) s doplňkovým spalováním může být normovaný obsah O₂ vymezen příslušným orgánem, přičemž jsou brány v úvahu specifické vlastnosti příslušného zařízení.

2. Mezní hodnoty emisí (v mg/Nm³) pro SO₂ pro kotle na pevná nebo kapalná paliva

Jmenovitý tepelný příkon (MW)	Kamenné a hnědé uhlí	Biomasa	Rašelina	Kapalná paliva
50–100	400	200	300	350
100–300	250	200	300	250
> 300	200	200	200	200

Pro spalovací zařízení, která využívají **kapalná** paliva, **o jmenovitém tepelném příkonu 500 MW a více**, jimž bylo vydáno povolení před 27. listopadem 2002 a jež nejsou v provozu více než 1500 hodin ročně jako klouzavý průměr za pět let, platí mezní hodnota emisí pro oxid siřičitý ve výši 800 mg/Nm³.

3. Mezní hodnoty emisí (v mg/Nm³) pro SO₂ pro kotle na plynná paliva

Obecně	35
Zkapalněný plyn	5
Plyny z koksárenských pecí s nízkou výhřevností	400
Plyny z vysokých pecí s nízkou výhřevností	200

4. Mezní hodnoty emisí (v mg/Nm³) pro NO_x pro kotle na pevná nebo kapalná paliva

Jmenovitý tepelný příkon (MW)	Kamenné a hnědé uhlí	Biomasa a rašelina	Kapalná paliva
50–100	300	300	450
	450 v případě spalování		

	práškového hnědého uhlí		
100–300	200	250	200
> 300	200	200	150

|| Na spalovací zařízení, která využívají pevná *nebo kapalná* paliva a o jmenovitém tepelném příkonu nepřesahujícím 500 MW, jimž bylo vydáno povolení před 27. listopadem 2002 a která nejsou v provozu déle než 1 500 hodin ročně jako klouzavý průměr za dobu pěti let, se vztahuje mezní hodnota emisí NO_x 450 mg/Nm³.

Na spalovací zařízení, která využívají pevná *nebo kapalná* paliva a o jmenovitém tepelném příkonu 500 MW a více, jimž bylo vydáno povolení před 1. červencem 1987 a která nejsou v provozu déle než 1 500 hodin ročně jako klouzavý průměr za dobu pěti let, se vztahuje mezní hodnota emisí NO_x 450 mg/Nm³.

5. Mezní hodnoty emisí (v mg/Nm³) pro NO_x a CO u spalovacích zařízení spalujících plyn

	NO _x	CO
Kotle spalující plyn	100 ⁽⁵⁾	100
Plynové turbíny (včetně CCGT), využívající jako palivo zemní plyn ⁽¹⁾	50 ⁽²⁾⁽³⁾	100
Plynové turbíny (včetně CCGT), využívající jiné palivo než zemní plyn ⁽⁴⁾	90	100
Plynové motory	100	100

Poznámky :

- 1) Zemní plyn je přirozeně se vyskytující methan s maximálním obsahem 20 % obj. inertů a dalších složek.
- 2) 75 mg/Nm³ v následujících případech, kdy je účinnost plynové turbíny stanovena za podmínek základního zatížení podle ISO:
 - i) plynové turbíny v kombinovaných systémech na výrobu tepla a elektřiny s celkovou účinností vyšší než 75 %;
 - ii) plynové turbíny v zařízeních s kombinovaným cyklem s roční průměrnou celkovou elektrickou účinností vyšší než 55 %;
 - iii) plynové turbíny pro mechanický pohon.

- 3) U plynových turbín s jednoduchým cyklem, které nespádají do kategorií uvedených v poznámce 2, ale mají účinnost vyšší než 35 % – stanovenou za podmínek základního zatížení podle ISO – je mezní hodnota emisí pro NO_x $50x\eta/35$, kde η je účinnost plynové turbíny za podmínek základního zatížení podle ISO vyjádřena v procentech.
- 4) Tyto mezní hodnoty emisí platí také pro plynové turbíny využívající lehké a střední destiláty jako kapalná paliva.

Pro plynové turbíny (včetně CCGT) mezní hodnoty emisí NO_x a CO stanovené v tabulce, která je obsažena v tomto bodě, platí pouze při zatížení větším než 70 %.

Mezní hodnoty emisí stanovené v tomto bodě se nevztahují na plynové turbíny **nebo plynové motory** určené pro použití v mimořádných případech, které jsou v provozu méně než 500 hodin za rok. Provozovatel takových zařízení zaznamenává využitou provozní dobu.

- 5) *V případě zařízení uvedených v čl. 4 odst. 1 a čl. 4 odst. 3 směrnice 2001/80/ES využívajících vysokopecní kychtový plyn a/nebo plyn z koksárenských pecí, platí pro oxid dusičitý a oxid dusnatý, měřený jako oxid dusičitý, mezní hodnota emisí 135 mg/Nm³.*
6. Mezní hodnoty emisí (v mg/Nm³) pro NO_x pro kotle na pevná nebo kapalná paliva

Jmenovitý tepelný příkon (MW)	Kamenné a hnědé uhlí	Biomasa a rašelina	Kapalná paliva
50–100	30	30	30
100–300	25	20	25
> 300	20	20	20

7. Mezní hodnoty emisí (v mg/Nm³) pro tuhé znečišťující látky pro kotle na plynná paliva

Obecně	5
Vysokopecní plyn	10
Plyny vznikající v ocelářském průmyslu, které lze použít jinde	30

Část 2

Mezní hodnoty emisí pro spalovací zařízení uvedená v čl. 32 odst. 3

1. Všechny mezní hodnoty emisí se vypočítají při teplotě 273,15 K, tlaku 101,3 kPa, po korekci na obsah vodní páry v odpadních plynech a při normovaném obsahu O_2 6 % u pevných paliv, 3 % u kotlů na kapalná a plynná paliva a 15 % u plynových turbín a plynových motorů.

V případě plynových turbín s kombinovaným cyklem (CCGT) s doplňkovým spalováním může být normovaný obsah O_2 vymezen příslušným orgánem, přičemž jsou

brány v úvahu specifické vlastnosti příslušného zařízení.

2. Mezní hodnoty emisí (v mg/Nm³) pro SO₂ pro kotle na pevná nebo kapalná paliva

JMENOVITÝ TEPELNÝ PŘÍKON (MW)	KAMENNÉ A HNĚDÉ UHLÍ	BIOMASA	RAŠELINA	KAPALNÁ PALIVA
50–100	400	200	300	350
100–300	200	200	300 250 v případě spalování ve fluidním loží	200
> 300	150 200 v případě cirkulačního nebo tlakového spalování ve fluidním loži	150	150 200 v případě spalování ve fluidním loží	150

3. Mezní hodnoty emisí (v mg/Nm³) pro SO₂ pro kotle na plynná paliva

Obecně	35
Zkapalněný plyn	5
Plyny z koksárenských pecí s nízkou výhřevností	400
Plyny z vysokých pecí s nízkou výhřevností	200

4. Mezní hodnoty emisí (v mg/Nm³) pro NO_x pro kotle na pevná nebo kapalná paliva

Jmenovitý tepelný příkon (MW)	Kamenné a hnědé uhlí	Biomasa a rašelina	Kapalná paliva
50–100	300 400 v případě spalování práškového hnědého uhlí	250	300
100–300	200	200	150
> 300	150 200 v případě spalování práškového hnědého uhlí	150	100

5. Mezní hodnoty emisí (v mg/Nm³) pro NO_x a CO pro spalovací zařízení spalující plyn

NO_x

CO

Kotle spalující plyn	100	100
Plynové turbíny (včetně CCGT) ⁽¹⁾	50 ⁽²⁾	100
Plynové motory	75	100

Poznámky

- 1) Mezní hodnoty emisí pro NO_x a CO stanovené v tomto bodě platí také pro plynové turbíny využívající lehké a střední destiláty jako kapalná paliva.
- 2) U plynových turbín s jednoduchým cyklem, které mají účinnost vyšší než 35 % – stanovenou za podmínek základního zatížení podle ISO –, je mezní hodnota emisí pro NO_x 50xη/35, kde η je účinnost plynové turbíny za podmínek základního zatížení podle ISO vyjádřená v procentech.

Pro plynové turbíny, (včetně CCGT) mezní hodnoty emisí NO_x a CO stanovené v tomto bodě platí pouze při zatížení větším než 70 %.

Z mezních hodnot emisí stanovených v tomto bodě jsou vyloučeny plynové turbíny **nebo plynové motory** určené pro použití v mimořádných případech, které jsou v provozu méně než 500 hodin za rok. Provozovatel takových zařízení zaznamenává využitou provozní dobu.

6. Mezní hodnoty emisí (v mg/Nm³) pro tuhé znečišťující látky pro kotle na pevná nebo kapalná paliva

Jmenovitý tepelný příkon (MW)

50–300	20
> 300	10
	20 pro biomasu a rašelinu

7. Mezní hodnoty emisí (v mg/Nm³) pro tuhé znečišťující látky pro kotle na plynná paliva

Obecně	5
Vysokopecní plyn	10
Plyny vznikající v ocelářském průmyslu, které lze použít jinde	30

Část 3 Monitorování emisí

1. Koncentrace SO₂, NO_x, **CO** a tuhých znečišťujících látek v odpadních plynech z každého spalovacího zařízení o jmenovitém tepelném příkonu 100 MW nebo více se měří nepřetržitě .

2. Příslušný orgán může rozhodnout, že nebude vyžadovat nepřetržité měření uvedené v bodě 1 v těchto případech:
 - a) u spalovacích zařízení s životností méně než 10 000 provozních hodin;
 - b) pro SO₂ a tuhé znečišťující látky ze spalovacích zařízení spalujících zemní plyn;
 - c) pro SO₂ ze spalovacích zařízení spalujících olej se známým obsahem síry v případech, že nejsou vybaveny zařízením na odsiřování odpadních plynů ;
 - d) pro SO₂ ze spalovacích zařízení spalujících biomasu, jestliže provozovatel může prokázat, že emise SO₂ nemohou být za žádných okolností vyšší než předepsané mezní hodnoty emisí.
3. Pokud se nepřetržité měření nevyžaduje, je nutné provést měření SO₂, NO_x, tuhých znečišťujících látek a u zařízení spalujících plyn také CO minimálně jednou za šest měsíců .
4. U spalovacích zařízení spalujících kamenné nebo hnědé uhlí se měří emise celkové rtuti minimálně jednou za rok.
5. Ke stanovení emisí SO₂ a NO_x je jako alternativu k měření SO₂ and NO_x podle bodu 3 také možno použít jiné postupy ověřené a schválené příslušnými orgány. U těchto postupů se použijí příslušné normy CEN nebo, nejsou-li normy CEN k dispozici, normy ISO nebo vnitrostátní či mezinárodní normy, které zajistí získání údajů srovnatelné odborné kvality.
6. Příslušný orgán musí být informován o významných změnách druhu používaného paliva nebo způsobu provozu zařízení. Příslušný orgán rozhodne, zda požadavky na monitorování uvedené v bodech 1 až 4 jsou i nadále postačující, nebo se musí upravit.
7. Nepřetržitá měření prováděná v souladu s bodem 1 zahrnují měření obsahu kyslíku, teploty, tlaku a obsahu vodní páry v odpadních plynech . Nepřetržitá měření obsahu vodní páry v odpadních plynech nejsou nutná, pokud se vzorkovaný odpadní plyn před provedením rozboru emisí vysuší.
8. Odběry vzorků a rozbor příslušných znečišťujících látek a měření provozních ukazatelů a rovněž zabezpečení kvality automatizovaných měřicích systémů a referenční metody měření určené ke kalibraci těchto systémů se provádějí v souladu s normami CEN. Nejsou-li normy CEN k dispozici, použijí se normy ISO, vnitrostátní nebo mezinárodní normy, které zajistí získání údajů srovnatelné odborné kvality.

Automatizované měřicí systémy podléhají alespoň jednou za rok revizi prostřednictvím paralelních měření referenčními metodami.

Provozovatel uvědomí příslušný orgán o výsledcích kontroly automatizovaných měřicích systémů.
9. Na úrovni mezních hodnot emisí nesmějí hodnoty 95 % intervalu spolehlivosti jednotlivého naměřeného výsledku překročit o následující procenta mezní hodnoty emisí:

oxid uhelnatý	10 %
oxid siřičitý	20 %
oxidy dusíku	20 %
tuhé znečišťující látky	30 %

10. Platné hodinové a denní průměrné hodnoty se stanoví z naměřených platných hodinových průměrných hodnot po odečtení hodnoty intervalu spolehlivosti uvedeného v bodě 9.

Kterýkoli den, ve kterém jsou více než tři průměrné hodinové hodnoty v důsledku poruchy nebo údržby automatizovaného měřicího systému neplatné, je z hlediska měření neplatný. Je-li více než 10 dní v roce z uvedených příčin neplatných, požádá příslušný orgán provozovatele, aby přijal patřičná opatření ke zlepšení spolehlivosti automatizovaného měřicího systému .

Část 4

Posouzení dodržování mezních hodnot emisí

1. V případě nepřetržitého měření se mezní hodnoty emisí stanovené v částech 1 a 2 považují za splněné, pokud vyhodnocení výsledků měření z hodin provozu v příslušném kalendářním roce ukáže, že byly dodrženy všechny tyto podmínky:
 - a) žádná platná **denní** průměrná hodnota nepřekračuje odpovídající mezní hodnoty emisí stanovené v částech 1 a 2;

 - b) 95 % všech platných hodinových průměrných hodnot za rok nepřekračuje 200 % odpovídajících mezních hodnot emisí stanovených v částech 1 a 2.
-
2. V případě, kdy se nepožaduje nepřetržité měření, se mezní hodnoty emisí uvedené v částech 1 a 2 považují za splněné, pokud výsledky každé série měření nebo jiných definovaných postupů a postupů stanovených podle předpisů příslušnými orgány nepřekročí mezní hodnoty emisí.

PŘÍLOHA VI

Technické předpisy týkající se zařízení na spalování odpadu a zařízení na spoluspalování odpadu

Část 1 Definice

Pro účely této přílohy se použijí tyto definice:

- a) „stávajícím zařízením na spalování odpadu“ se rozumí jedno z následujících zařízení na spalování odpadu :
- i) bylo v provozu a mělo povolení podle použitelných právních předpisů Společenství vydané před 28. prosincem 2002,
 - ii) bylo povoleno nebo registrováno pro spalování odpadu a mělo povolení vydané před 28. prosincem 2002 podle použitelných právních předpisů Společenství za předpokladu, že zařízení bylo uvedeno do provozu nejpozději do 28. prosince 2003,
 - iii) bylo z hlediska příslušného orgánu předmětem úplné žádosti o povolení podané před 28. prosincem 2002 za podmínky, že zařízení bylo uvedeno do provozu nejpozději 28. prosince 2004;
- b) „novým zařízením na spalování odpadu“ se rozumí zařízení na spalování odpadu, na které se nevztahuje písmeno a).

Část 2

Ekvivalenty toxicity dibenzodioxinů a dibenzofuranů

Ke stanovení celkové koncentrace dioxinů a furanů se hmotnostní koncentrace níže uvedených polychlorovaných dioxinů a dibenzofuranů před jejich sečtením vynásobí následujícími koeficienty ekvivalentů toxicity:

	koeficient ekvivalentu toxicity
2,3,7,8 — tetrachlordibenzodioxin (TCDD)	1
1,2,3,7,8 — pentachlordibenzodioxin (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 — hexachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 — hexachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 — hexachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 — heptachlordibenzodioxin (HpCDD)	0,01
oktachlordibenzodioxin (OCDD)	0,001
2,3,7,8 — tetrachlordibenzofuran (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 — pentachlordibenzofuran (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 — pentachlordibenzofuran (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 — hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 — hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1

1,2,3,7,8,9 — hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8 — hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 — heptachlordibenzofuran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 — heptachlordibenzofuran (HpCDF)	0,01
oktachlordibenzofuran (OCDF)	0,001

Část 3

Mezní hodnoty emisí do ovzduší pro zařízení na spalování odpadu

- Všechny mezní hodnoty emisí se vypočítají při teplotě 273,15 K , tlaku 101,3 kPa a po korekci na obsah vodní páry v odpadních plynech.

Jsou přepočteny vzhledem k 11 % kyslíku v odpadním plynu s výjimkou případu spalování minerálního odpadního oleje podle definice v čl. 3 odst. 3 směrnice 2008/98/ES, kdy jsou přepočteny vzhledem k 3 % kyslíku, a případů uvedených v bodě 2.7 části 6.

- 1.1 Průměrné denní mezní hodnoty emisí pro následující znečišťující látky (v mg/Nm³)

Celkové tuhé znečišťující látky	10
Plynné a odpařované organické látky vyjádřené jako celkový organický uhlík (TOC)	10
Chlorovodík (HCl)	10
Fluorovodík (HF)	1
Oxid siřičitý (SO ₂)	50
Oxid dusnatý (NO) a dusičitý (NO ₂) vyjádřené jako NO ₂ pro stávající zařízení na spalování odpadu se jmenovitou kapacitou nad 6t/h nebo pro nová zařízení na spalování odpadu	200
Oxid dusnatý (NO) a dusičitý (NO ₂) vyjádřené jako NO ₂ pro stávající zařízení na spalování odpadu se jmenovitou kapacitou do 6t/h	400

- 1.2 Průměrné půlhodinové mezní hodnoty emisí pro následující znečišťující látky (v mg/Nm³)

	(100 %) A	(97 %) B
Celkové tuhé znečišťující látky	30	10

Plynné a odpařované organické látky vyjádřené jako celkový organický uhlík (TOC)	20	10
Chlorovodík (HCl)	60	10
Fluorovodík (HF)	4	2
Oxid siřičitý (SO ₂)	200	50
Oxid dusnatý (NO) a dusičitý (NO ₂), vyjádřené jako NO ₂ pro stávající zařízení na spalování odpadu se jmenovitou kapacitou nad 6t/h nebo pro nová zařízení na spalování odpadu	400	200

1.3 Celkové průměrné mezní hodnoty emisí (v mg/Nm³) pro následující těžké kovy změřené během intervalu odběru vzorků, minimálně 30 minut a maximálně 8 hodin

Kadmium a jeho sloučeniny vyjádřené jako kadmium (Cd)	celkem: 0,05	
Thalium a jeho sloučeniny vyjádřené jako thalium (Tl)		
Rtuť a její sloučeniny vyjádřené jako rtuť (Hg)	0,05	
Antimon a jeho sloučeniny vyjádřené jako antimon (Sb)	Celkem: 0,5	
Arsen a jeho sloučeniny vyjádřené jako arsen (As)		
Olovo a jeho sloučeniny vyjádřené jako olovo (Pb)		
Chrom a jeho sloučeniny vyjádřené jako chrom (Cr)		
Kobalt a jeho sloučeniny vyjádřené jako kobalt (Co)		
Měď a její sloučeniny vyjádřené jako měď (Cu)		
Mangan a jeho sloučeniny vyjádřené jako mangan (Mn)		
Nikl a jeho sloučeniny vyjádřené jako nikl (Ni)		
Vanad a jeho sloučeniny vyjádřené jako vanad (V)		

Tyto průměrné hodnoty se vztahují i na plynné formy a výpary příslušných emisí těžkých kovů a jejich sloučenin.

1.4 Průměrná mezní hodnota emisí (v ng/Nm³) pro dioxiny and furany během intervalu odběru vzorků v délce minimálně 6 hodin a maximálně 8 hodin. Uvedená mezní hodnota emisí se vztahuje na celkovou koncentraci dioxinů a furanů vypočtenou v souladu s částí 2 .

dioxiny a furany	0,1
------------------	-----

1.5 Mezní hodnoty emisí (v mg/Nm³) pro oxid uhelnatý (CO) v odpadních plynech:

- a) průměrná denní hodnota: 50;
- b) průměrná půlhodinová hodnota: 100.
- c) průměrná desetiminutová hodnota: 150.

Příslušný orgán může povolit výjimku z mezních hodnot emisí stanovených v tomto bodě pro zařízení na spalování odpadu používající technologii spalování ve fluidním loži, pokud povolení stanoví jednohodinovou průměrnou mezní hodnotu emisí pro CO nejvýše 100 mg/Nm³.

2. Mezní hodnoty emisí použitelné za okolností popsaných v čl. 40 odst. 5 a v článku 41.

Celková koncentrace prachu (tuhých znečišťujících látek) v emisích ze zařízení na spalování odpadu do ovzduší nesmí za žádných okolností překročit hodnotu 150 mg/Nm³ vyjádřenou jako půlhodinový průměr. Mezní hodnoty emisí do ovzduší pro celkový organicky vázaný uhlík (TOC) a CO stanovené v bodě 1.2 a v bodě 1.5 písm. b) nesmí být překročeny.

3. Členské státy mohou stanovit pravidla, kterými se řídí výjimky uvedené v této příloze.

Část 4

Stanovení mezních hodnot emisí pro spoluspalování odpadu

1. Pokud v tabulce této části není stanovena specifická celková mezní hodnota emisí „C“, k jejímu stanovení se použije výpočet podle následujícího vzorce (směšovací pravidlo).

Mezní hodnota emisí pro každou jednotlivou znečišťující látku a CO v odpadním plynu, který vzniká při spoluspalování odpadu, musí být vypočtena ze vzorce:

$$\frac{V_{\text{odpad}} \times C_{\text{odpad}} + V_{\text{proc}} \times C_{\text{proc}}}{V_{\text{odpad}} + V_{\text{proc}}} = C$$

V_{odpad}	:	objem odpadního plynu vzniklého spalováním pouze odpadu, stanovený podle odpadu s nejnižší výhřevností specifikovaného v povolení a přepočtený na podmínky stanovené v této směrnici. Jestliže je teplo uvolňované při spalování nebezpečného odpadu nižší než 10 % celkového tepla uvolňovaného v tomto zařízení, musí se hodnota V_{odpad} vypočítávat z (teoretického) množství odpadu, jehož spálením by se dosáhlo 10 % uvolněného tepla při stanovené hodnotě celkového uvolňovaného tepla.
C_{odpad}	:	mezní hodnoty emisí pro zařízení na spalování odpadu stanovené v části 3

V_{proc}	:	objem odpadního plynu vznikajícího v zařízení při procesu, včetně spalování úředně povolených paliv v zařízení normálně používaných (bez spalovaných odpadů), stanovený na základě obsahu kyslíku, ke kterému musí být emise přepočteny podle právních předpisů Společenství nebo předpisů vnitrostátních. Pokud pro daný druh zařízení takové předpisy neexistují, musí se použít skutečný obsah kyslíku v odpadním plynu nezředěný přídavkem vzduchu, který je pro vlastní proces zbytečný.
C_{proc}	:	mezní hodnoty emisí stanovené v této části pro některé průmyslové činnosti nebo, pokud tyto hodnoty neexistují, mezní hodnoty emisí zařízení, která splňují ustanovení vnitrostátních právních a správních předpisů pro tato zařízení, pokud spalují úředně povolená paliva (bez spalovaných odpadů). Pokud taková ustanovení neexistují, použijí se mezní hodnoty emisí stanovené v povolení. Jestliže ani tyto mezní hodnoty emisí nejsou stanoveny, použijí se skutečné hmotnostní koncentrace.
C	:	celkové mezní hodnoty emisí při obsahu kyslíku stanoveném v této části pro některé průmyslové činnosti a některé znečišťující látky, nebo pokud takové hodnoty neexistují, celkové mezní hodnoty emisí, kterými se nahradí mezní hodnoty emisí stanovené ve specifických přílohách této směrnice. Celkový obsah kyslíku, kterým se nahradí obsah kyslíku pro přepočtení, se vypočte na základě výše uvedeného obsahu kyslíku s respektováním parciálních objemů. Všechny mezní hodnoty emisí se vypočítají při teplotě 273,15 K, tlaku 101,3 kPa a po korekci na obsah vodní páry v odpadních plynech.

Členské státy mohou stanovit pravidla, kterými se řídí výjimky uvedené v této části .

2. Zvláštní ustanovení pro spoluspalování odpadů v cementářských pecích.
- 2.1 Mezní hodnoty emisí stanovené v bodech 2.2 a 2.3 platí jako denní průměrné hodnoty pro celkové tuhé znečišťující látky, HCl, HF, NO_x, SO₂ a TOC (pro průběžné měření), jako průměrné hodnoty změřené ve vzorcích odebíraných v intervalu nejméně 30 minut a nejdéle 8 hodin pro těžké kovy a jako průměrné hodnoty změřené ve vzorcích odebíraných v intervalu nejméně 6 hodin a nejdéle 8 hodin pro dioxiny a furany.

Všechny hodnoty jsou přepočteny na 10 % obsah kyslíku.

Půlhodinové průměrné hodnoty jsou nutné pouze k výpočtu denních průměrných hodnot.

- 2.2 C – celkové mezní hodnoty emisí (v mg/Nm³ s výjimkou dioxinů a furanů) pro následující znečišťující látky

Znečišťující látka	C
Celkové tuhé znečišťující látky	30
HCl	10
HF	1

NO _x	500
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioxiny a furany (ng/Nm ³)	0,1

2.3 C – celkové mezní hodnoty emisí (v mg/Nm³) pro SO₂ a celkový organický uhlík (TOC)

Znečišťující látka	C
SO ₂	50
TOC (celkový organický uhlík)	10

Příslušný orgán může povolit výjimky z mezních hodnot emisí stanovených v tomto bodě v případě, že emise TOC a SO₂ nevznikají spalováním odpadu.

3. Zvláštní ustanovení pro zařízení pro spalování odpadů

3.1 Mezní hodnoty emisí C_{proc} vyjádřené jako denní průměrné hodnoty emisí (v mg/Nm³) platné do 31. prosince 2015

Pro určení jmenovitého tepelného příkonu spalovacích zařízení platí agregační pravidla vymezená v článku 31.

Půlhodinové průměrné hodnoty jsou nutné pouze k výpočtu denních průměrných hodnot.

C_{proc} pro tuhá paliva s výjimkou biomasy (vztaženo na obsah kyslíku (O₂) 6 %):

Znečišťující látka	< 50 MW	50–100 MW	100–300 MW	> 300 MW
SO ₂	-	850	200	200
NO _x	-	400	200	200
Tuhé znečišťující látky (prach)	50	50	30	30

Mezní hodnota emisí C_{proc} pro biomasu (vztažená na 6 % obsah O₂)

Znečišťující látka	< 50 MW	50–100 MW	100–300 MW	> 300 MW

SO ₂	-	200	200	200
NO _x	-	350	300	200
Tuhé znečišťující látky (prach)	50	50	30	30

Mezní hodnota emisí C_{proc} pro kapalná paliva (vztažená na 3% obsah O₂)

Znečišťující látky	< 50 MW	50–100 MW	100–300 MW	> 300 MW
SO ₂	-	850	400 – 200 lineární pokles ze 100 ke 300 MW	200
NO _x	-	400	200	200
Tuhé znečišťující látky (prach)	50	50	30	30

3.2 Mezní hodnoty emisí C_{proc} vyjádřené jako denní průměrné hodnoty (v mg/Nm³) platné od 1. ledna 2016.

Pro určení jmenovitého tepelného příkonu spalovacích zařízení platí agregační pravidla vymezená v *článku 31*. Půlhodinové průměrné hodnoty jsou nutné pouze k výpočtu denních průměrných hodnot.

3.2.1 Mezní hodnota emisí C_{proc} pro spalovací zařízení uvedená v *čl. 32 odst. 2*

Mezní hodnota emisí C_{proc} pro tuhá paliva s výjimkou biomasy (vztaženo na obsah kyslíku (O₂) 6 %):

Znečišťující látka	< 50 MW	50–100 MW	100–300 MW	> 300 MW
SO ₂	-	400 pro rašelinu: 300	200	200
NO _x	-	300 pro práškové hnědé uhlí 400	200	200
Tuhé znečišťující	50	30	25	20

látky (prach)			pro rašelinu: 20	
---------------	--	--	------------------	--

Mezní hodnota emisí C_{proc} pro biomasu (vztaženo na obsah kyslíku (O_2) 6 %):

Znečišťující látka	< 50 MW	50–100 MW	100–300 MW	> 300 MW
SO ₂	-	200	200	200
NO _x	-	300	250	200
Tuhé znečišťující látky (prach)	50	30	20	20

Mezní hodnota emisí C_{proc} pro kapalná paliva (vztaženo na obsah kyslíku (O_2) 3 %):

Znečišťující látka	< 50 MW	50–100 MW	100–300 MW	> 300 MW
SO ₂	-	350	250	200
NO _x	-	400	200	150
Tuhé znečišťující látky (prach)	50	30	25	20

3.2.2 Mezní hodnota emisí C_{proc} pro spalovací zařízení uvedená v čl. 32 odst. 3

Mezní hodnota emisí C_{proc} pro tuhá paliva s výjimkou biomasy (vztaženo na obsah kyslíku (O_2) 6 %):

Znečišťující látka	< 50 MW	50–100 MW	100–300 MW	> 300 MW
SO ₂	-	400 pro rašelinu: 300	200 pro rašelinu: 300, s výjimkou spalování ve fluidním loži 250	150 pro cirkulační nebo tlakové spalování ve fluidním loži nebo, v případě spalování rašeliny, pro všechno spalování ve fluidním loži: 200
NO _x	-	300 pro rašelinu: 250	200	150 pro spalování práškového hnědého uhlí: 200
Tuhé znečišťující	50	20	20	10

cí látky (prach)				pro rašelinu: 20
------------------	--	--	--	------------------

Mezní hodnota emisí C_{proc} pro biomasu (vztaženo na obsah kyslíku (O_2) 6 %):

Znečišťující látka	< 50 MW	50–100 MW	100–300 MW	> 300 MW
SO ₂	-	200	200	150 pro spalování ve fluidním loži: 200
NO _x	-	250	200	150
Tuhé znečišťující látky (prach)	50	20	20	20

Mezní hodnota emisí C_{proc} pro kapalná paliva (vztaženo na obsah kyslíku (O_2) 3 %):

Znečišťující látka	< 50 MW	50 – 100 MW	100 – 300 MW	> 300 MW
SO ₂	-	350	200	150
NO _x	-	300	150	100
Tuhé znečišťující látky (prach)	50	30	25	20

3.3.C – mezní hodnoty celkových emisí pro těžké kovy (v mg/Nm³)

vyjádřené jako průměrné hodnoty změřené ve vzorcích odebíraných v intervalu nejméně 30 minut a nejdéle 8 hodin (vztažené na obsah O_2 6 % u pevných paliv a 3 % u kapalných paliv).

Znečišťující látky	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

3.4 C – mezní hodnota celkových emisí (v ng/Nm³) pro dioxiny a furany

vyjádřená jako průměrná hodnota změřená ve vzorcích odebíraných v intervalu

nejméně 6 minut a nejdéle 8 hodin (vztažená na obsah O₂ 6 % u pevných paliv a 3 % u kapalných paliv).

Znečišťující látka	C
Dioxiny a furany	0,1

4. Zvláštní ustanovení pro zařízení na spalování odpadu v jiných průmyslových odvětvích než uvádějí body 2 a 3 této části

4.1.C – mezní hodnota celkových emisí (v ng/Nm³)

pro dioxiny a furany vyjádřená jako průměrná hodnota změřená ve vzorcích odebíraných v intervalu nejméně 6 hodin a nejdéle 8 hodin:

Znečišťující látka	C
Dioxiny a furany	0,1

4.2.C – mezní hodnoty celkových emisí pro těžké kovy (v mg/Nm³)

vyjádřené jako průměrné hodnoty změřené ve vzorcích odebíraných v intervalu nejméně 30 minut a nejdéle 8 hodin:

Znečišťující látky	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

Část 5

Mezní hodnoty emisí pro vypouštění odpadních vod z procesů čištění odpadních plynů

Znečišťující látka	mezní hodnota emisí nefiltrovaných vzorků (v mg/l s výjimkou dioxinů a furanů)	
1. Celkové nerozpuštěné látky definované v příloze I směrnice 91/271/EHS	(95 %)	(100 %)
	30	45
2. Rtuť a její sloučeniny vyjádřené jako rtuť (Hg)	0,03	
3. Kadmium a jeho sloučeniny vyjádřené jako kadmium (Cd)	0,05	
4. Thalium a jeho sloučeniny vyjádřené jako thalium (Tl)	0,05	
5. Arsen a jeho sloučeniny vyjádřené jako arsen	0,15	

(As)	
6. Olovo a jeho sloučeniny vyjádřené jako olovo (Pb)	0,2
7. Chrom a jeho sloučeniny vyjádřené jako chrom (Cr)	0,5
8. Měď a její sloučeniny vyjádřené jako měď (Cu)	0,5
9. Nikl a jeho sloučeniny vyjádřené jako nikl (Ni)	0,5
10. Zinek a jeho sloučeniny vyjádřené jako zinek (Zn)	1,5
11. Dioxiny a furany	0,3 ng/l

Část 6 Monitorování emisí

1. Měřicí metody

- 1.1 Měření ke stanovení koncentrací látek znečišťujících ovzduší a vodu musí být prováděno reprezentativně.
- 1.2 Odběr vzorků a rozbor všech znečišťujících látek včetně dioxinů a furanů, jakož i zabezpečení kvality automatizovaných měřicích systémů a referenční metody pro jejich kalibraci musí odpovídat normám CEN. Pokud nejsou normy CEN dostupné, postupuje se podle norem ISO, případně podle jiných mezinárodních nebo vnitrostátních norem, které zajistí získání údajů srovnatelné odborné kvality. Automatizované měřicí systémy podléhají alespoň jednou za rok revizi prostřednictvím paralelních měření referenčními metodami.
- 1.3 Na denní úrovni mezní hodnoty emisí nesmí hodnota 95 % intervalu spolehlivosti jednotlivých změřených výsledků pro následující znečišťující látky překročit tyto procentní podíly mezních hodnot emisí:

Oxid uhelnatý	10 %
Oxid siřičitý	20 %
Oxid dusičitý	20 %
Celkové tuhé znečišťující látky	30 %
Celkový organický uhlík	30 %
Chlorovodík	40 %

Fluorovodík	40 %.
-------------	-------

Pravidelná měření emisí do ovzduší a do vod musí být prováděna v souladu s body 1.1 a 1.2 .

2. Měření týkající se látek znečišťujících ovzduší

2.1 Prováděna musí být následující měření týkající se látek znečišťujících ovzduší :

- a) průběžná měření následujících látek: NO_x za předpokladu, že jsou stanoveny mezní hodnoty emisí, CO, celkové tuhé znečišťující látky, celkový organický uhlík, HCl, HF a SO₂;
- b) průběžná měření následujících provozních ukazatelů procesu: teploty měřené v blízkosti vnitřní stěny nebo v jiném reprezentativním místě spalovací komory schváleném příslušným orgánem, koncentrace kyslíku, tlaku, teploty a obsahu vodní páry v odpadním plynu ;
- c) nejméně dvakrát ročně měření těžkých kovů, dioxinů a furanů; avšak nejméně jedno měření musí být provedeno každé tři měsíce během prvních dvanácti měsíců provozu.

2.2. Doba zdržení, minimální teplota a obsah kyslíku v odpadních plynech musí být předmětem náležitého ověření, alespoň při uvádění zařízení na spalování odpadu nebo zařízení na spoluspalování odpadu do provozu, a to za nejméně příznivých předpokládaných provozních podmínek.

2.3. Od průběžného měření HF je možné upustit, jestliže je dosaženo takového stupně čištění od HCl, které zaručí, že mezní hodnoty emisí pro HCl nebudou překročeny. V takovém případě lze měření HF provádět pravidelně, jak stanoví bod 2.1 písm. c).

2.4. Průběžné měření obsahu vodních par nebude požadováno, jestliže jsou vzorky odpadního plynu před vlastním rozbořem vysušeny.

2.5. Příslušný orgán se může rozhodnout nevyžadovat průběžné měření látek HCl, HF a SO₂ v zařízeních na spalování odpadu nebo zařízeních na spoluspalování odpadu a vyžadovat pravidelné měření, jak je stanoveno v bodě 2.1 písm. c), pokud provozovatel může prokázat, že emise těchto znečišťujících látek nemohou být za žádných okolností vyšší, než jsou předepsané mezní hodnoty emisí. ***Tato výjimka se nepoužije v případech spalování smíšeného odpadu z různých zdrojů.***

2.6. Příslušný orgán se může rozhodnout vyžadovat ***pouze jedno*** měření ročně **■** nebo žádné měření pro těžké kovy a pro dioxiny a furany v těchto případech:

- a) emise z procesů spalování a spoluspalování odpadu leží za všech okolností pod úrovní 50 % mezních hodnot emisí;
- b) odpady určené ke spoluspalování nebo spalování sestávají pouze z určitých tříděných spalitelných frakcí odpadů neklasifikovaných jako nebezpečné, které jsou nevhodné k recyklaci a vykazují určité vlastnosti a které jsou dále specifikovány na základě posouzení uvedeného v písmenu c);

- c) provozovatel může prokázat na základě údajů o kvalitě příslušných odpadů a monitorování emisí, že emise jsou za všech okolností významně nižší, než jsou mezní hodnoty emisí pro těžké kovy, dioxiny a furany;
- d) **provozovatel může prokázat, že není zpracováván ani elektrický nebo elektronický odpad, ani žádný jiný odpad obsahující chlorované sloučeniny.**

2.7. Výsledky měření musí být přepočteny s použitím standardních koncentrací kyslíku uvedených v části 3 nebo vypočteny podle části 4 a použitím vzorce uvedeného v části 7.

Pokud je odpad spalován nebo spoluspalován v atmosféře obohacené kyslíkem, výsledky měření mohou být přepočteny vzhledem k obsahu kyslíku stanovenému příslušným orgánem podle zvláštních podmínek konkrétních případů.

Pokud jsou emise znečišťujících látek sníženy čištěním odpadního plynu v zařízení na spalování odpadu nebo zařízení na spoluspalování odpadu zpracovávajícím nebezpečný odpad, přepočtení vzhledem k obsahům kyslíku stanoveným v prvním pododstavci bude provedeno pouze tehdy, pokud měřený obsah kyslíku ve stejném období, v němž proběhlo měření znečišťujících látek, překračuje příslušný standardní obsah kyslíku.

3. Měření týkající se látek znečišťujících vodu

3.1 V místě vypouštění odpadních vod musí být prováděna následující měření:

- a) průběžná měření hodnoty pH, teploty a průtoku ;
- b) místní (bodové) denní měření celkových nerozpuštěných látek nebo měření reprezentativních vzorků úměrně průtoku za období 24 hodin;
- c) minimálně jednou za měsíc měření Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Ni a Zn v reprezentativních vzorcích vypouštěných vod, odebíraných úměrně průtoku, za období 24 hodin;
- d) měření dioxinů a furanů nejméně každých šest měsíců; avšak v průběhu prvních dvanácti měsíců provozu musí být tato měření prováděna každé tři měsíce.

3.2 Pokud jsou odpadní vody z čištění odpadních plynů čištěny v místě svého vzniku společně s odpadními vodami z jiných zdrojů ve spalovacím zařízení, provede provozovatel měření:

- a) v toku odpadních vod z procesů čištění odpadních plynů před příjmem do společného zařízení na čištění odpadních vod;
- b) v toku či tocích ostatních odpadních vod před jejich příjmem do společného zařízení na čištění odpadních vod;
- c) v bodě konečného vypouštění odpadních vod po čištění ze zařízení na spalování odpadu nebo zařízení na spoluspalování odpadu.

Část 7

Vzorec pro výpočet emisních koncentrací při standardní procentuální koncentraci kyslíku

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

E_S	=	vypočtená hodnota koncentrace emisí při standardní procentuální koncentraci kyslíku
E_M	=	změřená koncentrace emisí
O_S	=	standardní koncentrace kyslíku
O_M	=	změřená koncentrace kyslíku

Část 8

Posouzení dodržování mezních hodnot emisí

1. Mezní hodnoty emisí do ovzduší

1.1. Mezní hodnoty emisí do ovzduší budou pokládány za splněné, pokud:

- a) žádná z denních průměrných hodnot nepřekročí žádnou mezní hodnotu emisí stanovenou v bodě 1.1 části 3 nebo v části 4 nebo vypočtenou v souladu s částí 4;
- b) buď žádná z půlhodinových průměrných hodnot nepřekročí žádnou mezní hodnotu emisí stanovenou ve sloupci A tabulky v bodě 1.2 části 3 nebo, kde je to vhodné, 97 % všech půlhodinových průměrných hodnot v roce nepřekročí žádnou mezní hodnotu emisí stanovenou ve sloupci B tabulky v bodě 1.2 části 3;
- c) žádná z průměrných hodnot za období odběru vzorků stanovené pro těžké kovy a dioxiny a furany nepřekročí mezní hodnoty emisí stanovené v bodech 1.3 a 1.4 části 3 nebo v části 4 nebo vypočítané v souladu s částí 4;
- d) pro oxid uhelnatý (CO):
 - i) v případě zařízení na spalování odpadu:
 - minimálně 97 % denních průměrných hodnot za rok nepřekročí mezní hodnotu emisí stanovenou v části 3 bodě 1.5 písm. a);
 - a
 - minimálně 95 % všech desetiminutových průměrných hodnot za období 24 hodin nebo všechny půlhodinové průměrné hodnoty za stejné období nepřekročí mezní hodnoty emisí stanovené v části 3 bodě 1.5 písm. b) a c)
 - ii) v případě zařízení na spalování odpadu: jsou splněna ustanovení části 4.

1.2. Půlhodinové průměrné hodnoty a desetiminutové průměrné hodnoty musí být stanoveny během účinné provozní doby (včetně doby uvádění do provozu a odstavení, jestliže není spalován žádný odpad) ze změřených hodnot po odečtení hodnoty intervalu

spolehlivosti specifikované v bodě 1.3 části 6. Denní průměrné hodnoty se stanoví z těchto platných průměrných hodnot.

Pro získání platných denních průměrných hodnot nesmí být vyřazeno více než pět půlhodinových průměrných hodnot během dne v důsledku nefunkčnosti nebo údržby systému průběžného měření. Za rok nesmí být zrušeno více než 10 % denních průměrných hodnot v důsledku špatné funkce nebo údržby systému průběžného měření.

1.3. Průměrné hodnoty za období odběru vzorků a průměrné hodnoty v případě pravidelného měření HF, HCl a SO₂ musí být stanoveny v souladu s požadavky čl. 39 odst. 1 písm. e) a čl. 42 odst. 3 a části 6 bodu 1.

2. Mezní hodnoty emisí pro vodu

Mezní hodnoty emisí pro vodu budou pokládány za splněné, pokud:

- a) pro celkové nerozpuštěné látky 95 % a 100 % měřených hodnot nepřekročí příslušné mezní hodnoty emisí stanovené v části 5;
- b) pro těžké kovy (Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni a Zn) nanejvýše jedna měřená hodnota za rok překročí příslušné mezní hodnoty emisí stanovené v části 5; nebo, jestliže daný členský stát stanoví povinnost měřit více než 20 vzorků ročně, pokud nejvýše 5 % těchto vzorků překročí příslušné mezní hodnoty emisí stanovené v části 5;
- c) pro dioxiny a furany výsledky měření nepřekročí příslušnou mezní hodnotu těchto emisí stanovenou v části 5.

PŘÍLOHA VII

Část 1 Činnosti

1. Ve všech následujících bodech činnost zahrnuje i čištění použitého vybavení, ale nikoli čištění výrobků, pokud není uvedeno jinak.

2. Adhesivní nátěr

Jakákoli činnost, při které se nanáší adhesivní materiál na určitý povrch s výjimkou adhesivních nátěrů a laminování v rámci tiskařských činností.

3. Nanášení nátěrových hmot

Jakákoli činnost, při které se nanáší jedna nebo více souvislých vrstev nátěrové hmoty na:

a) jedno z těchto vozidel:

i) nové automobily, které ve smyslu směrnice *Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice)*¹ a také do kategorie N1, pokud jsou natírány ve stejném zařízení jako vozidla kategorie M1 ||;

ii) kabiny nákladních automobilů, tj. prostor pro řidiče a veškeré integrované prostory pro technické vybavení vozidel kategorií N2 a N3 ve smyslu směrnice 2007/46/ES;

iii) dodávkové a nákladní automobily, tj. vozidla kategorií N1, N2 a N3 ve smyslu směrnice 2007/46/ES, vyjma kabin nákladních automobilů;

iv) autobusy, tj. vozidla kategorií M2 a M3 ve smyslu směrnice 2007/46/ES;

v) přívěsy kategorií O1, O2, O3 a O4 ve smyslu směrnice 2007/46/ES;

b) kovové a plastové povrchy včetně povrchů letadel, lodí, vlaků atd.;

c) dřevěné povrchy;

d) textilní, tkaninové, filmové a papírové povrchy;

e) kůži.

Nanášení nátěrových hmot nezahrnují nanášení kovových povrchů na podklad elektroforetickými postupy a postupy chemického rozprašování. Pokud nanášení nátěrové hmoty zahrnuje operaci, při které je tentýž výrobek potiskován jakoukoli tiskařskou technologií, je tato tiskařská operace považována za součást činnosti

¹ Úř. věst. L 263, 9.10.2007, s. 1.

nanášení nátěrové hmoty. Tiskařské činnosti provozované jako samostatné činnosti sem ovšem zahrnuty nejsou, ačkoliv kapitola V této směrnice se na ně může vztahovat, pokud spadají do oblasti její působnosti.

4. Natírání plechů ve svitcích

Jakákoli činnost, při níž je nanášen souvislý film nátěrové hmoty na svitek pásové oceli, korozivzdorné oceli či povlakované oceli nebo pás z měděné slitiny či z hliníku jednou nebo více vrstvami.

5. Chemické čištění

Jakákoli průmyslová nebo komerční činnost využívající těkavých organických sloučenin v určitém zařízení k čištění oděvů, bytových textilií a podobného spotřebního zboží s výjimkou ručního odstraňování skvrn v textilním a oděvním průmyslu.

6. Výroba obuvi

Jakákoli činnost výroby obuvi nebo jejích částí.

7. Výroba nátěrových směsí, laků, tiskařských barev a adhesivních materiálů

Výroba výše uvedených konečných výrobků nebo meziproductů, jsou-li vyráběny ve stejném místě, mísením pigmentů, pryskyřic a adhesivních materiálů s organickými rozpouštědly nebo s jinými nosiči. Výroba zahrnuje i proces dispergování a přípravné predispergační činnosti, úpravy viskozity a odstínu a plnění konečného výrobku do příslušných obalů.

8. Výroba farmaceutických přípravků

Chemická syntéza, fermentace, extrakce, skladba a dokončení farmaceutických přípravků a v případech, kdy jsou vyráběny ve stejném místě, i výroba meziproductů.

9. Tisk

Jakákoli činnost spočívající v reprodukování textu nebo obrazů, při níž se pomocí tiskové formy přenáší tiskařská barva na jakýkoli typ povrchu. Tato činnost zahrnuje rovněž související činnosti lakování, natírání a laminování. Kapitola V se však vztahuje pouze na následující dílčí procesy:

- a) gumotisk (flexografie) – tiskařská činnost, při níž se používá tisková forma z pryže nebo z elastických fotopolymerů, jejíž tiskové plochy vyčnívají nad plochami netiskovými, a při níž se používají kapalné tiskařské barvy, které schnou odpařováním;
- b) tepelný ofsetový rotační tisk – rotační tištění na pás potiskovaného materiálu pomocí tiskové formy, jejíž tiskové a netiskové plochy leží ve stejné rovině, přičemž „rotačním tiskem“ se rozumí skutečnost, že materiál k potiskování je dávkován do tiskařského stroje z role, a nikoli formou oddělených listů. Netisková plocha je hydrofilizována tak, aby nepřijímala tiskařskou barvu, zatímco tisková plocha je zpracována tak, aby ji přijímala a předávala na potiskovaný materiál. K vypařování dochází v sušárně, kde se potišťený materiál zahřívá horkým vzduchem;

- c) laminování spojené s tištěním – spojování dvou či více ohebných materiálů za účelem výroby laminátů;
- d) publikační hlubotisk – hlubotisk užívaný k tištění časopisů, brožur, katalogů nebo podobných produktů s použitím barev na bázi toluenu;
- e) hlubotisk – tištění pomocí válcové tiskové formy, jejíž tisková plocha je níže než plocha netisková, přičemž se používají kapalné barvy, které schnou vypařováním. Prohlubně se vyplní barvou a netiskové plochy se očistí od jejich přebytků. Poté se potiskovaný materiál dostane do kontaktu s válcem a dojde k vyzdvižení barvy z prohlubní;
- f) rotační filmový tisk (sítotisk) – rotační tištění na pás potiskovaného materiálu, při němž se barva na plochu nanáší přes porézní tiskovou formu, jejíž tisková plocha je otevřena a netisková plocha zakryta, přičemž se používají kapalné barvy, které schnou pouze vypařováním. „Rotačním tiskem“ se rozumí skutečnost, že materiál k potiskování je dávkován do tiskařského stroje z role, a nikoli formou oddělených listů;
- g) lakování – činnost, při níž se na ohebný materiál nanáší lak či adhesivní nátěr za účelem pozdějšího zapečetění obalového materiálu.

10. Zpracování kaučuku, výroba pryže

Jakákoli činnost spočívající v mísení, mletí, barvení, kalandrování, extruzi či vulkanizaci přírodního nebo syntetického kaučuku a jakékoli další pomocné operace, které jsou součástí procesu přeměny přírodního či syntetického kaučuku na konečný výrobek.

11. Čištění povrchů

Jakákoli činnost čištění, s výjimkou chemického čištění, při které jsou organická rozpouštědla užívaná k odstranění znečištění z povrchu materiálů, včetně odmaštění. Činnost čištění sestávající z více než jednoho kroku před nebo po jakékoli jiné činnosti, se považuje za jednu činnost čištění povrchu. Tato činnost se nevztahuje na čištění vybavení, ale na čištění povrchu produktů.

12. Extrakce rostlinných olejů a živočišných tuků a rafinace rostlinných olejů

Jakákoli činnost spočívající v extrakci rostlinných olejů ze semen nebo z jiných rostlinných materiálů, zpracování suchých zbytků na krmivo pro zvířata, přečišťování tuků a rostlinných olejů získaných ze semen, rostlinných materiálů nebo živočišných materiálů.

13. Přestříkávání vozidel

Jakákoli průmyslová nebo komerční činnost natírání povrchů a související odmašťovací činnosti, kterými se provádí:

- a) nanášení původních nátěrů na silniční vozidla ve smyslu směrnice 2007/46/ES nebo na jejich části za použití materiálů určených k přestříkávání, odehrává-li se tato operace mimo původní výrobní linku nebo

b) nanášení nátěrů na přívěsy (včetně návěsů) (kategorie O ve směrnici 2007/46/ES).

14. Navalování navíjených drátů

Jakákoli činnost natírání kovových vodičů používaných k navíjení cívek v transformátorech, motorech atd.

15. Impregnace dřeva

Jakákoli činnost zavádějící ochranné prostředky do dřeva.

16. Laminování dřeva a plastů

Jakákoli činnost spočívající ve spojování vrstev dřeva nebo plastů k výrobě laminátů.

Část 2

Prahové hodnoty a mezní hodnoty emisí

Mezní hodnoty emisí se vypočtou při teplotě 273,15 K a tlaku 101,3 kPa a po korekci na obsah vodní páry v odpadních plynech .

	Činnost (prahová hodnota spotřeby rozpouštědel v tunách za rok)	Prahová hodnota (prahová hodnota spotřeby rozpouštědel v tunách za rok)	Mezní hodnoty emisí v odpadních plynech (mg C/Nm ³)	Mezní hodnoty fugitivních emisí (v procentech vstupního množství rozpouštědel)		Mezní hodnoty celkové emisí	
				Nová zařízení	Stávající zařízení	Nová zařízení	Stávající zařízení
1	Tepelný ofsetový rotační tisk (> 15)	15—25 > 25	100 20	30 (¹) 30 (¹)			
2	Publikační hlubotisk (> 25)		75	10	15		
3	Jiné hlubotisky, gumotisk, rotační filmový tisk, laminování či lakování (> 15), rotační sítotisk na textil a lepenku (> 30)	15—25 > 25 > 30 (¹)	100 100 100	25 20 20			
4	Čištění povrchů užitím sloučenin uvedených v čl. 53 odst. 5. (> 1)	1—5 > 5	20 (¹) 20 (¹)	15 10			

5	Jiné čištění povrchů (> 2)	2—10 > 10	75 ⁽¹⁾ 75 ⁽¹⁾	20 ⁽¹⁾ 15 ⁽¹⁾	
6	Nátěry (< 15) a přestříkávání vozidel	> 0,5	50 ⁽¹⁾	25	
7	Natírání svitků (> 25)		50 ⁽¹⁾	5	10
8	Jiné nátěry včetně kovů, plastů, textilu ⁽⁵⁾ , tkanin, filmu a papíru (> 5)	5—15 > 15	100 ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾ 50/75 ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	25 ⁽⁴⁾ 20 ⁽⁴⁾	
9	Navalování navíjených drátů (> 5)				10 g/kg ⁽¹⁾ 5 g/kg ⁽²⁾
10	Nátěry dřevěných povrchů (> 15)	15—25 > 25	100 ⁽¹⁾ 50/75 ⁽²⁾	25 20	
11	Chemické čištění				20 g/kg ⁽¹⁾ ⁽²⁾

12	Impregnace dřeva (> 25)		100 ⁽¹⁾	45	11 kg/m ³
13	Nátěry kůže (> 10)	10—25 > 25 > 10 ⁽¹⁾			85 g/m ² 75 g/m ² 150 g/m ²
14	Výroba obuvi (> 5)				25 g na pár
15	Laminování dřeva a plastů (> 5)				30 g/m ²
16	Adhesivní nátěry (> 5)	5—15 > 15	50 ⁽¹⁾ 50 ⁽¹⁾	25 20	
17	Výroba nátěrových směsí , laků, tiskařských barev a adhesivních materiálů (> 100)	100—1 000 > 1 000	150 150	5 3	5 % vstupního množství rozpuštědla 3 % vstupního množství rozpuštědla
18	Zpracování kaučuku, výroba pryže (> 15)		20 ⁽¹⁾	25 ⁽²⁾	25 % vstupního množství rozpuštědla
19	Extrakce rostlinných olejů a živočišných tuků a rafinace rostlinných olejů (> 10)				Živočišný 1,5 kg/t Semena 3 kg/t Řepková 1 kg/t Slunečnicová 1 kg/t Soyové boby (normální drť): 0,8 kg/t Soyové boby (bílé vločky)

						1,2 kg/t Ostatní semena a jiný rostlinný materiál: 3 kg/t ⁽¹⁾ 1,5 kg/t ⁽²⁾ 4 kg/t ⁽³⁾	
20	Výroba farmaceutických přípravků (> 50)		20 ⁽¹⁾	5 ⁽²⁾	15 ⁽²⁾	5 % vstupního množství rozpouštědla	15 % vstupní množství rozpouštědla

Část 3 Mezní hodnoty emisí pro lakovny vozidel

- Mezní hodnoty celkových emisí jsou vyjádřeny v gramech emitovaného organického rozpouštědla na metr čtvereční povrchu výrobku a v kilogramech emitovaného organického rozpouštědla na karosérii.
- Plocha povrchu jakéhokoli výrobku v níže uvedené tabulce pod bodem 3 je definována následovně:
 - plocha povrchu vypočtená jako součet celkové plochy opatřené elektroforeticky nanášenou vrstvou nátěrové hmoty a ploch všech dílů připojených k výrobku v dalších fázích výroby, které jsou natírány stejnými nátěrovými hmotami jako daný výrobek, nebo jako celková plocha výrobku opatřené nátěrovými hmotami v daném zařízení.

Plocha opatřená elektroforeticky nanášenou vrstvou nátěrové hmoty se vypočítá z tohoto vzorce:

$$\frac{2 \times \text{celková hmotnost karosérie}}{\text{průměrná tloušťka plechu} \times \text{hustota materiálu plechu}}$$

Tuto metodu lze rovněž použít pro jiné díly z plechů.

K výpočtu plochy připojených dílů nebo k určení celkové plochy výrobku opatřené nátěrovými hmotami v daném zařízení se použijí softwarové systémy CAD (computer aided design) nebo jiné ekvivalentní metody.

- Mezní hodnoty celkových emisí v níže uvedené tabulce se vztahují na všechny fáze postupu prováděného ve stejném zařízení, od elektroforetického nanášení nebo jakéhokoli jiného druhu nanášení nátěrových hmot až po konečnou konzervaci voskem a leštění vrchního nátěru, stejně jako na rozpouštědla použitá k čištění vybavení včetně stříkacích kabin a jiného pevně instalovaného vybavení, a to v době výroby i mimo tuto dobu.

Činnost	Prahová hodnota	Mezní hodnota celkových emisí
---------	-----------------	-------------------------------

(prahová spotřeba rozpouštědel v tunách za rok)	produkce (roční produkce natíraných produktů)	Nová zařízení	Stávající zařízení
Nátěry nových osobních automobilů (> 15)	> 5 000	45 g/m ² nebo 1,3 kg/karosérie + 3 g/m ²	60 g/m ² nebo 1,9 kg/karosérie + 41 g/m ²
	≤ 5000 samonosných karosérií či >3500 karosérií upevněných na podvozek	90 g/m ² nebo 1,5 kg/karosérie + 70 g/m ²	90 g/m ² nebo 1,5 kg/karosérie + 70 g/m ²
		Mezní hodnota celkových emisí (g/m ²)	
Nátěry kabin nových nákladních automobilů (> 15)	≤ 5 000	65	85
	> 5 000	55	75
Nátěry nových dodávkových a nákladních automobilů (> 15)	≤ 2 500	90	120
	> 2 500	70	90
Nátěry nových autobusů (> 15)	≤ 2 000	210	290
	> 2 000	150	225

4. Lakovny automobilů se spotřebou rozpouštědel pod prahovými hodnotami uvedenými v tabulce pod bodem 3 musí splňovat požadavky stanovené pro přestříkávání vozidel v části 2.

Část 4

Mezní hodnoty emisí týkající se těkavých organických sloučenin se specifickou rizikovostí

1. V případě emisí těkavých organických sloučenin uvedených v *článku 52* o celkovém hmotnostním toku všech sloučenin, které jsou příčinou označení podle výše uvedeného článku, větším nebo rovném 10 g/h musí být dodržena mezní hodnota emisí 2 mg/Nm³. Tato mezní hodnota emisí se týká součtu hmotností jednotlivých sloučenin.
2. V případě emisí halogenovaných těkavých organických sloučenin, jimž je přiřazena věta označující specifickou rizikovost R40 nebo R68, o celkovém hmotnostním toku všech sloučenin, které jsou příčinou označení R40 nebo R68, větším nebo rovném 100 g/h musí být dodržena mezní hodnota emisí 20 mg/Nm³. Tato mezní hodnota emisí se týká součtu hmotností jednotlivých sloučenin.

Část 5

Plán snižování emisí

1. V případě používání nátěrových hmot, laků, adhesivních materiálů nebo tiskařských barev lze využít následujícího plánu. Tam, kde tato metoda není vhodná, může příslušný orgán provozovateli povolit použití jakéhokoli alternativního plánu, jímž se dosáhne snížení emisí rovnocenného snížením dosaženým v případě použití mezních hodnot emisí z částí 2 a 3 . Návrh plánu zohlední tyto skutečnosti:
 - a) v případech, kdy jsou náhražky s nízkým nebo nulovým obsahem rozpouštědel ještě ve stavu vývoje, je provozovateli prodloužena lhůta pro realizaci jeho plánů na snižování emisí;
 - b) referenční bod pro přípravu plánu snižování emisí by měl co možná nejpřesněji odpovídat emisím, k nimž by docházelo v případě, že by nebylo přijato žádné opatření k jejich snížení.

2. Následující plán je určen pro použití v zařízeních, v nichž lze předpokládat konstantní obsah netěkavých látek ve výrobku.
 - a) referenční hodnota ročních emisí se vypočte takto:
 - i) stanoví se celková hmotnost netěkavých látek v nátěrových hmotách nebo tiskařských barvách, lacích či adhesivních materiálech spotřebovaných za rok. Netěkavými látkami se rozumí všechny látky v nátěrových hmotách, tiskařských barvách, lacích a adhesivních materiálech, které po odpaření vody či těkavých organických sloučenin ztuhnou;
 - ii) vypočte se referenční hodnota ročních emisí, a to tak, že hmotnost stanovená podle bodu i) se vynásobí odpovídajícím koeficientem z níže uvedené tabulky. Příslušný orgán může tyto faktory upravit jednotlivým zařízením, která prokáží účinnější využívání netěkavých látek.

Činnost	Koeficient pro násobení podle písm. a) bodu ii)
Hlubotisk; gumotisk; laminování jako součást tisku; lakování jako součást tisku; nanášení nátěrových hmot na dřevo; textil, tkaniny, filmy nebo papír; adhesivní nátěr	4
Natírání svitků, přestříkávání vozidel	3
Nátěry pro styk s potravinami, nátěry v leteckém průmyslu	2,33
Jiné nátěry a rotační sítotisk	1,5

- b) Cílové emise se rovnají referenčním hodnotám ročních emisí vynásobeným procentem rovným:
 - 1) (mezní hodnotě fugitivních emisí + 15) v případě zařízení spadajících pod položku 6 a nižší prahové hodnoty položek 8 a 10 části 2 ;

- 2) (mezní hodnotě fugitivních emisí + 5) v případě všech ostatních zařízení.
- c) Plán je splněn, jestliže skutečné emise rozpouštědel stanovené podle plánu hospodaření s rozpouštědly nepřekračují cílové emise.

Část 6 Monitorování emisí

1. Výpusti, k nimž je připojeno zařízení na snižování emisí a které na svém konci emitují v průměru více než 10 kg celkového organického uhlíku za hodinu, musí být kontinuálně monitorovány z hlediska dodržování ustanovení této směrnice.
2. V ostatních případech členské státy zajistí provádění kontinuálních nebo pravidelných měření. V případě pravidelných měření musí být při každém jednotlivém měření naměřeny nejméně tři hodnoty.
3. Měření se nevyžaduje v případě, že pro dodržování této směrnice není nutné využívat zařízení na snižování emisí na konci procesu.

Část 7 Plán hospodaření s rozpouštědly

1. Zásady

Plán hospodaření s rozpouštědly se používá :

- a) ke kontrole dodržování požadavků uvedených v *článku 56*;
- b) ke zjištění budoucích možností snižování emisí;
- c) k informování veřejnosti o spotřebě rozpouštědel, o emisích z rozpouštědel a o plnění požadavků kapitoly V.

2. Definice

Následující definice poskytují rámec pro zpracování hmotnostní bilance.

Vstupní množství organických rozpouštědel (I):

- I1 Množství organických rozpouštědel, v čisté formě nebo ve směsích , která byla zakoupena a použita v zařízení jako vstupy v období, pro něž se vypočítává tato hmotnostní bilance.
- I2 Množství organických rozpouštědel, v čisté formě nebo ve směsích , která byla regenerována a opětovně použita v zařízení jako vstupy. Recyklované rozpouštědlo se započítává pokaždé, kdy je využito pro danou činnost.

Výstupy organických rozpouštědel (O):

- O1 Emise v odpadních plynech.
- O2 Organická rozpouštědla uniklá do vody; při výpočtu veličiny O5 se bere v úvahu i způsob zpracování odpadních vod.

- O3 Množství organických rozpouštědel, která zůstávají jako nečistoty či rezidua v konečných výrobcích.
 - O4 Nezachycené emise organických rozpouštědel uniklé do ovzduší. Sem patří větrání místností, při kterém je vzduch vypouštěn do vnějšího prostředí okny, dveřmi, ventilačními otvory apod.
 - O5 Množství organických rozpouštědel nebo organických sloučenin spotřebovaných v důsledku chemických nebo fyzikálních reakcí (včetně rozpouštědel nebo sloučenin zničených spalováním nebo jiným zpracováním odpadních plynů či odpadních vod nebo zachycených , pokud toto množství nebylo započteno do veličin O6, O7 nebo O8).
 - O6 Organická rozpouštědla obsažená ve shromážděných odpadech.
 - O7 Organická rozpouštědla v čisté formě nebo ve směsích prodaná nebo určená k prodeji jako komerční produkt.
 - O8 Organická rozpouštědla obsažená ve směsích a regenerovaná k opětovnému použití, která však nejsou používána jako vstupy v zařízení, pokud již nebyla započtena do položky O7.
 - O9 Organická rozpouštědla uniklá jiným způsobem.
3. Použití plánu hospodaření s rozpouštědly pro účely kontroly dodržování stanovených požadavků.

Plán hospodaření s rozpouštědly se používá v závislosti na konkrétním požadavku, jehož dodržování se kontroluje:

- a) Kontrola dodržování plánu snižování emisí podle části 5 , kdy je mezní hodnota celkových emisí vyjádřena jako emise rozpouštědel na jednotku produkce nebo jiným způsobem uvedeným v části 2 a 3 .
 - i) pro všechny činnosti, na něž se používá plán snižování emisí podle části 5, se plán hospodaření s rozpouštědly vypracovává každoročně za účelem určení spotřeby (C). Spotřeba se vypočte z rovnice:

$$C = I1 - O8$$

Současně se stanoví množství netěkavých látek obsažených v nátěrových hmotách, pomocí něhož se každoročně stanoví referenční hodnota ročních emisí a cílová hodnota emisí;

- ii) pro posouzení dodržování mezní hodnoty celkových emisí vyjádřené jako emise rozpouštědel na jednotku produkce nebo jiným způsobem uvedeným v části 2 a 3 se plán hospodaření s rozpouštědly vypracovává každoročně za účelem stanovení emisí (E). Emise se vypočtou z rovnice:

$$E = F + O1,$$

kde F jsou fugitivní emise ve smyslu definice v písm. b) bodě i) . Takto získaná hodnota emisí se poté vydělí příslušným parametrem daného výrobku;

- iii) pro posouzení dodržování požadavků uvedených v čl. 53 odst. 6 písm. b) bodě ii) se plán hospodaření s rozpouštědly vypracovává každoročně za účelem stanovení celkových emisí ze všech zahrnutých činností. Získaná hodnota je poté porovnána s celkovými emisemi, jež by musely být dodrženy v případě povinnosti splnit požadavky části 2, 3 a 5 pro každou činnost zvlášť.
- b) Stanovení fugitivních emisí za účelem jejich porovnání s mezními hodnotami fugitivních emisí uvedenými v části 2 :
- i) Fugitivní emise se vypočtou z jedné z těchto rovnic:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$$

nebo

$$F = O2 + O3 + O4 + O9$$

F se stanoví přímým měřením jednotlivých veličin nebo ekvivalentní metodou nebo výpočtem, například na základě účinnosti zachycování emisí ze zařízení.

Mezní hodnota fugitivních emisí je vyjádřena jako podíl množství fugitivních emisí na vstupním množství rozpouštědel, které se vypočte z rovnice:

$$I = I1 + I2$$
 - ii) Fugitivní emise se stanoví omezeným, leč reprezentativním souborem měření, a dokud nedojde ke změně vybavení, není nutné tato měření opakovat.

Část 8

Posouzení dodržování mezních hodnot emisí v odpadních plynech

1. V případě kontinuálního měření se mezní hodnoty emisí považují za splněné, pokud:
 - a) žádný aritmetický průměr všech platných odečtených hodnot získaných během 24 hodin běžného provozu zařízení nebo provádění činnosti s výjimkou doby uvádění zařízení do provozu, odstavení z provozu a údržby provozního vybavení nepřekročí mezní hodnoty emisí
 - b) žádný hodinový průměr nepřekročí mezní hodnoty emisí více než 1,5krát.
2. V případě pravidelných měření se mezní hodnoty emisí považují za splněné, pokud při daném měření:
 - a) průměr všech naměřených hodnot nepřekročí mezní hodnoty emisí a

- b) žádný hodinový průměr nepřekročí mezní hodnoty emisí více než 1,5krát.
3. Dodržování ustanovení části 4 se ověřuje na základě součtu hmotnostních koncentrací všech příslušných těkavých organických sloučenin. Ve všech ostatních případech se dodržování ověřuje na základě celkové hmotnosti emitovaného organického uhlíku, pokud není v části 2 uvedeno jinak.
4. Za účelem chlazení nebo ředění je možné smíchat odpadní plyn s jiným plynem, pokud je tento postup technicky odůvodnitelný, avšak tento přidaný plyn nebude brán v úvahu při stanovování hmotnostní koncentrace znečišťující látky v odpadním plynu.

PŘÍLOHA VIII

Technická ustanovení týkající se zařízení vyrábějících oxid titaničitý

Část 1

Mezní hodnoty emisí pro emise do vody

1. V případě zařízení používajících sulfátový proces (jako roční průměr):
550 kg síranu na tunu vyrobeného oxidu titaničitého ;
2. V případě zařízení používajících chloridový proces (jako roční průměr):
- a) 130 kg chloridu na tunu vyrobeného oxidu titaničitého při užívání neutrálního rutilu,
 - b) 228 kg chloridu na tunu vyrobeného oxidu titaničitého při užívání syntetického rutilu,
 - c) 330 kg chloridu na tunu vyrobeného oxidu titaničitého při užívání strusky.
3. Pro zařízení, která používají chloridový proces a která používají více než jeden druh rudy, se uplatní mezní hodnoty emisí v bodě 2 úměrně k používanému množství těchto rud.

Část 2

Zkoušky akutní toxicity

1. Zkoušky akutní toxicity se provádějí u některých druhů měkkýšů, korýšů, ryb a planktonu, které se v oblastech vypouštění běžně vyskytují. Navíc se budou provádět zkoušky na vzorcích slanovodních druhů korýšů (*Artemia salina*).
2. Maximální úmrtnost prokázaná zkouškami uvedenými v bodě 1 během 36 hodin a při zředění odpadních látek 1/5 000:
- a) u dospělých exemplářů testovaných druhů: úmrtnost 20 % ,
 - b) u larev testovaných druhů: úmrtnost nepřekračující hodnotu kontrolované skupiny.

Část 3

Mezní hodnoty emisí do ovzduší

1. Mezní hodnoty emisí, které jsou vyjádřeny jako koncentrace v hmotnosti na metr krychlový (Nm^3), se vypočtou při teplotě 273,15 K, tlaku 101,3 kPa a po korekci na obsah vodní páry v odpadních plynech.
2. Pro prach 50 mg/Nm^3 jako hodinový průměr ,
3. Pro plynný oxid siřičitý a sírový, včetně kapiček kyseliny v přepočtu na ekvivalent SO_2
 - a) 6 kg na tunu vyrobeného oxidu titaničitého jako roční průměr ,
 - b) u zařízení na koncentraci kyselého odpadu 500 mg/Nm^3 jako hodinový průměr;
4. Pro chlor u zařízení používajících chloridový proces:
 - a) 5 mg/Nm^3 jako denní průměr
 - b) 40 mg/Nm^3 v každém okamžiku.

Část 4

Monitorování životního prostředí ovlivněného vypouštěním odpadů ze zařízení vyrábějících oxid titaničitý do vody

1. Vodní sloupec musí být monitorován nejméně třikrát za rok prostřednictvím monitorování nefiltrované nebo filtrované vody, a to určením těchto ukazatelů:
 - a) v případě monitorování nefiltrované vody: teploty, obsahu soli nebo vodivosti při 20°C , pH, rozpuštěného O_2 , zákalu nebo nerozpuštěných látek, rozpuštěného a nerozpuštěného Fe, Ti;
 - b) v případě monitorování filtrované vody:
 - i) ve vodě filtrované $0,45\mu\text{m}$ membránovým filtrem: rozpuštěného Fe;
 - ii) v nerozpustných pevných látkách zachycených na membránovém filtru s velikostí pórů $0,45 \mu\text{m}$ Fe, hydratovaných oxidů a hydroxidů železa.
2. Sedimenty se musí monitorovat nejméně jednou za rok odebráním vzorků v horní vrstvě sedimentu co nejbližší povrchu a určením těchto ukazatelů v uvedených vzorcích: Ti, Fe, hydratovaných oxidů a hydroxidů železa.
3. Živé organismy musí být monitorovány nejméně jednou za rok určením koncentrace těchto látek v druzích reprezentativních pro danou oblast: Ti, Cr, Fe, Ni, Zn a Pb a určením rozmanitosti a relativního výskytu bentické fauny a přítomnosti chorobných anatomických poškození u ryb.
4. Při odběrech následujících po sobě se vzorky musí odebírat na stejném místě, ve stejné hloubce a za stejných podmínek.

Část 5

Monitorování emisí

Monitorování emisí do ovzduší musí zahrnovat přinejmenším nepřetržité monitorování:

- a) SO₂ ze zařízení na koncentraci kyselého odpadu v zařízeních používajících sulfátový proces
- b) chloru ze zařízení používajících chloridový proces
- c) tuhých znečišťujících látek (prachu) z velkých zdrojů znečišťování.

PŘÍLOHA IX

Část A

Zrušené směrnice s následnými změnami
(podle článku 72)

Směrnice Rady 78/176/EHS (Úř. věst. L 54, 25.2.1978, s. 19) Směrnice Rady 83/29/EHS (Úř. věst. L 32, 3.2.1983, s. 28) Směrnice Rady 91/692/EHS (Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48)	pouze příloha I písm. b)
Směrnice Rady 82/883/EHS (Úř. věst. L 378, 31.12.1982, s. 1) Nařízení Rady (ES) č. 807/2003 (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 36)	pouze příloha III bod 34
Směrnice Rady 92/112/EHS (Úř. věst. L 409, 31.12.1992, s. 11) Směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 257, 10.10.1996, s. 26) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES (Úř. věst. L 156, 25.6.2003, s. 17)	pouze článek 4 a příloha II
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32)	pouze článek 26
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1)	pouze příloha III bod 61
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 (Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 1)	pouze čl. 21 odst. 2
Směrnice Rady 1999/13/ES (Úř. věst. L 85, 29.3.1999, s. 1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1)	pouze příloha I bod 17
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/42/ES (Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 87)	pouze čl. 13 odst. 1

Směrnice Evropského parlamentu a Rady
2000/76/ES
(Úř. věst. L 332, 28.12.2000, s. 91)
Směrnice Evropského parlamentu a Rady
2001/80/ES
(Úř. věst. L 309, 27.11.2001, s. 1)
Směrnice Rady 2006/105/ES
(Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 368)

pouze příloha část B bod 2

Část B

Seznam lhůt pro provedení do vnitrostátního práva (podle článku 72)

Směrnice	Lhůta pro provedení	Lhůta pro použitelnost
78/176/EHS	25. února 1979	
82/883/EHS	31. prosince 1984	
92/112/EHS	15. června 1993	
96/61/ES	30. října 1999	
1999/13/ES	1. dubna 2001	
2000/76/ES	28. prosince 2000	28. prosince 2002 28. prosince 2005
2001/80/ES	27. listopadu 2002	27. listopadu 2004
2003/35/ES	25. června 2005	
2003/87/ES	31. prosince 2003	

PŘÍLOHA X
Srovnávací tabulka

Směrnice 78/176/EHS	Směrnice 82/883/EHS	Směrnice 92/112/EHS	Směrnice 96/61/ES	Směrnice 1999/13/ES	Směrnice 2000/76/ES	Směrnice 2001/80/ES	Tato směrnice
Čl. 1 odst. 1	Článek 1	Článek 1	Článek 1	Článek 1	Čl. 1 první pododstavec		Článek 1
Čl. 1 odst. 2 písm. a)			Čl. 2 bod 2				Čl. 3 bod 2
Čl. 1 odst. 2 písm. b)					Čl. 3 bod 1		Čl. 3 bod 25
Čl. 1 odst. 2 písm. c), d) a e)							---
Článek 2							Článek 61
Článek 3							Čl. 12 body 4 a 5
Článek 4			Článek 4	Čl. 3 úvodní slova a bod 1	Čl. 4 odst. 1		Čl. 4 odst. 1 první pododstavec
---	---	---	---	---	---	---	Článek 5
Článek 5							Čl. 12 body 4 a 5
Článek 6							Čl. 12 body 4 a 5
Čl. 7 odst. 1							Čl. 64 odst. 1 a čl. 64 odst. 2 první pododstavec
Čl. 7 odst. 2 a 3							---
---	---	---	---	---	---	---	Čl. 64 odst. 2 druhý pododstavec
Čl. 8 odst. 1							Čl. 62 odst. 2
Čl. 8 odst. 2							Čl. 28 odst. 1 druhý pododstavec
Článek 9							---
Článek 10							---
Článek 11							Článek 13
Článek 12							---
Čl. 13 odst. 1							Článek 66
Čl. 13 odst. 2, 3 a 4							---
Článek 14							---
Článek 15	Článek 14	Článek 12	Článek 21	Článek 15	Článek 21	Čl. 18 odst. 1 a 3	Článek 71
Článek 16	Článek 15	Článek 13	Článek 23	Článek 17	Článek 23	Článek 20	Článek 75
Příloha I							---

Příloha IIA úvodní slova a bod 1							---
Příloha IIA bod 2							Příloha VIII část 2
Příloha IIB							---
	Článek 2						---
	Článek 3						---
	Čl. 4 odst. 1 a čl. 4 odst. 2 první pododstavec						Čl. 64 odst. 3
	Čl. 4 odst. 2 druhý pododstavec						Příloha VIII část 4
	Čl. 4 odst. 3 a 4						
---	---	---	---	---	---	---	Čl. 64 odst. 4
	Článek 5						---
	Článek 6						---
	Článek 7						---
	Článek 8						---
	Článek 9						---
	Článek 10						Článek 69
	Čl. 11 odst. 1		Čl. 19 odst. 1	Čl. 13 odst. 1	Čl. 17 odst. 1		Čl. 69 odst. 1
---	---	---	---	---	---	---	Čl. 69 odst. 2
	Čl. 11 odst. 2 a 3						---
	Článek 12						---
	Článek 13						---
	Příloha I						---
	Příloha II						Příloha VIII část 4
	Příloha III						Příloha VIII část 4
	Příloha IV						---
	Příloha V						---
		Čl. 2 odst. 1 úvodní slova					---
		Čl. 2 odst. 1 písm. a) úvodní slova a první odrážka					---
		Čl. 2 odst. 1 písm. a) druhá odrážka					Čl. 61 odst. 2
		Čl. 2 odst. 1 písm. a) třetí odrážka a čl. 2 odst. 1 písm. b) třetí					Čl. 61 odst. 4

		odrážka					
		Čl. 2 odst. 1 písm. a) čtvrtá, pátá, šestá a sedmá odrážka					---
		Čl. 2 odst. 1 písm. b) úvodní slova a první, čtvrtá, pátá, šestá a sedmá odrážka					---
		Čl. 2 odst. 1 písm. b) druhá odrážka					<i>Čl. 61 odst. 3</i>
		Čl. 2 odst. 1 písm. c)					---
		Čl. 2 odst. 2					---
		Článek 3					<i>Článek 61</i>
		Článek 4					<i>Článek 61</i>
		Článek 5					---
		Čl. 6 první pododstavec úvodní slova					<i>Čl. 62 odst. 1</i>
		Čl. 6 první pododstavec písm. a)					Příloha VIII část 1 bod 1
		Čl. 6 první pododstavec písm. b)					Příloha VIII část 1 bod 2
		Čl. 6 druhý pododstavec					Příloha VIII část 1 bod 3
		Článek 7					---
		Článek 8					---
		Čl. 9 odst. 1 úvodní slova					<i>Čl. 63 odst. 2</i>
		Čl. 9 odst. 1 písm. a) úvodní slova					---
		Čl. 9 odst. 1 písm. a) bod i)					Příloha VIII část 3 bod 2
		Čl. 9 odst. 1 písm. a) bod ii)					Příloha VIII část 3 bod 3 úvodní slova a bod 3 písm. a)
		Čl. 9 odst. 1 písm. a) bod iii)					<i>Čl. 63 odst. 1</i>
		Čl. 9 odst. 1 písm. a)					Příloha VIII část 3

		bod iv)					bod 3 písm. b)
		Čl. 9 odst. 1 písm. a) bod v)					---
		Čl. 9 odst. 1 písm. b)					Příloha VIII část 3 bod 4
		Čl. 9 odst. 2 a 3					---
		Článek 10					Článek 64
		Článek 11					Čl. 12 body 4 a 5
		Příloha					---
			Čl. 2 úvodní slova				Čl. 3 úvodní slova
			Čl. 2 bod 1	Čl. 2 bod 14			Čl. 3 odst. 1
			Čl. 2 bod 3	Čl. 2 bod 1			Čl. 3 odst. 3
			Čl. 2 bod 4				---
			Čl. 2 bod 5	Čl. 2 bod 9	Čl. 3 bod 8	Čl. 2 bod 1	Čl. 3 odst. 4
			Čl. 2 bod 6	Čl. 2 bod 13	Čl. 3 bod 9	Čl. 2 bod 3 první část	Čl. 3 odst. 5
			Čl. 2 bod 7				Čl. 3 odst. 6
			Čl. 2 bod 8	Čl. 2 bod 5			Článek 65
			Čl. 2 bod 9 první věta	Čl. 2 bod 7	Čl. 3 bod 12		Čl. 3 odst. 7
			Čl. 2 bod 9 druhá věta				Čl. 4 odst. 2 první pododstavec
---	---	---	---	---	---	---	Čl. 4 odst. 2 druhý pododstavec
			Čl. 2 bod 10 písm. a)				---
			Čl. 2 bod 10 písm. b) první pododstavec				Čl. 3 bod 8
			Čl. 2 bod 10 písm. b) druhý pododstavec				Čl. 21 odst. 3
			Čl. 2 bod 11 první pododstavec a první, druhá a třetí odrážka				Čl. 3 bod 9
			Čl. 2 bod 11 druhý pododstavec				Čl. 14 odst. 2 a čl. 15 odst. 4
			Čl. 2 bod 12	Čl. 2 bod 6	Čl. 3 bod 11	Čl. 2 bod 5	Čl. 3 bod 11
			Čl. 2 bod 13				Čl. 3 bod 12
			Čl. 2 bod 14				Čl. 3 bod 13
---	---	---	---	---	---	---	Čl. 3 body 13, 14, 15

							16, 17 a 18
			Čl. 3 první pododstavec úvodní slova				Čl. 12 úvodní slova
			Čl. 3 první pododstavec písm. a)				Čl. 12 body 1 a 2
			Čl. 3 první pododstavec písm. b)				Čl. 12 bod 3
			Čl. 3 první pododstavec písm. c)				Čl. 12 bod 4 a 5
			Čl. 3 první pododstavec písm. d)				Čl. 12 bod 6
			Čl. 3 první pododstavec písm. e)				Čl. 12 bod 7
			Čl. 3 první pododstavec písm. f)				Čl. 12 bod 8
			Čl. 3 druhý pododstavec				---
			Čl. 5 odst. 1				Čl. 73 odst. 1 a 2
---	---	---	---	---	---	---	Čl. 73 odst. 3 a 4
			Čl. 5 odst. 2				Čl. 71 odst. 1 druhý pododstavec
			Čl. 6 odst. 1 úvodní slova				Čl. 13 odst. 1 úvodní slova
			Čl. 6 odst. 1 první pododstavec první odrážka				Čl. 13 odst. 1 písm. a)
			Čl. 6 odst. 1 první pododstavec druhá odrážka				Čl. 13 odst. 1 písm. b)
			Čl. 6 odst. 1 první pododstavec třetí odrážka				Čl. 13 odst. 1 písm. c)
			Čl. 6 odst. 1 první pododstavec čtvrtá odrážka				Čl. 13 odst. 1 písm. d)
---	---	---	---	---	---	---	Čl. 13 odst. 1 písm. e)

			Čl. 6 odst. 1 první pododstavec pátá odrážka				Čl. 13 odst. 1 písm. f)
			Čl. 6 odst. 1 první pododstavec šestá odrážka				Čl. 13 odst. 1 písm. g)
			Čl. 6 odst. 1 první pododstavec sedmá odrážka				Čl. 13 odst. 1 písm. h)
			Čl. 6 odst. 1 první pododstavec osmá odrážka				Čl. 13 odst. 1 písm. i)
			Čl. 6 odst. 1 první pododstavec devátá odrážka				Čl. 13 odst. 1 písm. j)
			Čl. 6 odst. 1 první pododstavec desátá odrážka				Čl. 13 odst. 1 písm. k)
			Čl. 6 odst. 1 druhý pododstavec				Čl. 13 odst. 1 druhý pododstavec
			Čl. 6 odst. 2				Čl. 13 odst. 2
---	---	---	---	---	---	---	Článek 14
			Článek 7				Čl. 6 odst. 2
			Čl. 8 první pododstavec		Čl. 4 odst. 3		Čl. 6 odst. 1
			Čl. 8 druhý pododstavec				---
			Čl. 9 odst. 1 první část věty				Čl. 15 odst. 1 první pododstavec
			Čl. 9 odst. 1 druhá část věty				---
			Čl. 9 odst. 2				Čl. 6 odst. 3
			Čl. 9 odst. 3 první pododstavec první a druhá věta				Čl. 15 odst. 1 druhý pododstavec úvodní slova a písm. a) a b)
			Čl. 9 odst. 3 první pododstavec třetí věta				Čl. 15 odst. 2

---	---	---	---	---	---	---	Čl. 15 odst. 3, 4 a 5
			Čl. 9 odst. 3 druhý pododstavec				---
			Čl. 9 odst. 3 třetí pododstavec				Article 10(1)
			Čl. 9 odst. 3 čtvrtý pododstavec				Čl. 10 odst. 2
			Čl. 9 odst. 3 pátý pododstavec				Čl. 10 odst. 3
			Čl. 9 odst. 3 šestý pododstavec				Čl. 10 odst. 4
			Čl. 9 odst. 4 první část první věty				Čl. 16 odst. 2 první pododstavec
			Čl. 9 odst. 4 druhá část první věty				Čl. 16 odst. 3 první pododstavec
			Čl. 9 odst. 4 druhá věta				Čl. 15 odst. 1 druhý pododstavec písm. f)
---	---	---	---	---	---	---	Čl. 16 odst. 2 druhý pododstavec
---	---	---	---	---	---	---	Čl. 16 odst. 3 druhý pododstavec a odst. 4 a 5
---	---	---	---	---	---	---	Článek 17
			Čl. 9 odst. 5 první pododstavec				Čl. 15 odst. 1 druhý pododstavec písm. c)
---	---	---	---	---	---	---	Čl. 15 odst. 1 druhý pododstavec písm. d)
			Čl. 9 odst. 5 druhý pododstavec				---
			Čl. 9 odst. 6 první pododstavec				Čl. 15 odst. 1 druhý pododstavec písm. e)
			Čl. 9 odst. 6 druhý pododstavec				---
			Čl. 9 odst. 7				---
			Čl. 9 odst. 8				Článek 7 a čl. 18 odst. 1
---	---	---	---	---	---	---	Čl. 18 odst. 2, 3 a 4
			Článek 10				Článek 19

			Článek 11				Článek 20
			Čl. 12 odst. 1				Čl. 21 odst. 1
			Čl. 12 odst. 2 první věta				Čl. 21 odst. 2 první pododstavec
			Čl. 12 odst. 2 druhá věta				Čl. 21 odst. 2 druhý pododstavec
			Čl. 12 odst. 2 třetí věta				---
			Čl. 13 odst. 1				Čl. 22 odst. 1
---	---	---	---	---	---	---	Čl. 22 odst. 2 a 3
			Čl. 13 odst. 2 úvodní slova				Čl. 22 odst. 4 úvodní slova
			Čl. 13 odst. 2 první odrážka				Čl. 22 odst. 4 písm. a)
			Čl. 13 odst. 2 druhá odrážka				Čl. 22 odst. 4 písm. b)
			Čl. 13 odst. 2 třetí odrážka				Čl. 22 odst. 4 písm. c)
			Čl. 13 odst. 2 čtvrtá odrážka				---
---	---	---	---	---	---	---	Čl. 22 odst. 4 písm. d)
---	---	---	---	---	---	---	Článek 23
---	---	---	---	---	---	---	Článek 24
---	---	---	---	---	---	---	Čl. 25 odst. 1 první a druhý pododstavec
			Čl. 14 úvodní slova				Čl. 9 odst. 1 první část věty a čl. 25 odst. 1 třetí pododstavec úvodní slova
			Čl. 14 první odrážka				Čl. 9 odst. 1 druhá část věty
			Čl. 14 druhá odrážka				Čl. 8 bod 2 a čl. 15 odst. 1 písm. c)
			Čl. 14 třetí odrážka				Čl. 25 odst. 1 třetí pododstavec
---	---	---	---	---	---	---	Čl. 25 odst. 2 až 7

			Čl. 15 odst. 1 úvodní slova a první a druhá odrážka	Čl. 12 odst. 1 první pododstavec			Čl. 26 odst. 1 první pododstavec a písm. a) a b)
			Čl. 15 odst. 1 třetí odrážka				Čl. 26 odst. 1 první pododstavec písm. c)
---	---	---	---	---	---	---	Čl. 26 odst. 1 první pododstavec písm. d)
			Čl. 15 odst. 1 druhý pododstavec				Čl. 26 odst. 1 druhý pododstavec
---	---	---	---	---	---	---	---
			Čl. 15 odst. 2				Čl. 26 odst. 2 písm. h)
			Čl. 15 odst. 4				Čl. 26 odst. 3
			Čl. 15 odst. 5				Čl. 26 odst. 2 úvodní slova a písm. a) a b)
---	---	---	---	---	---	---	Čl. 26 odst. 2 písm. c) až g)
			Čl. 15a první pododstavec				Čl. 27 odst. 1
			Čl. 15a druhý pododstavec				Čl. 27 odst. 2
			Čl. 15a třetí pododstavec				Čl. 27 odst. 3
			Čl. 15a čtvrtý a pátý pododstavec				Čl. 27 odst. 4
			Čl. 15a šestý pododstavec				Čl. 27 odst. 5
			Čl. 16 odst. 1	Čl. 11 odst. 1 první věta a čl. 11 odst. 2			Čl. 66 odst. 1 první pododstavec
---	---	---	---	---	---	---	Čl. 66 odst. 1 druhý pododstavec
			Čl. 16 odst. 2 první věta				Čl. 29 úvodní slova
			Čl. 16 odst. 2 druhá věta				---
			Čl. 16 odst. 3 první věta	Čl. 11 odst. 1 druhá věta			Čl. 66 odst. 2
			Čl. 16 odst. 3 druhá věta				---

			věta				
			Čl. 16 odst. 3 třetí věta	Čl. 11 odst. 3			Čl. 66 odst. 3
			Čl. 16 odst. 4				---
---	---	---	---	---	---	---	Článek 67
---	---	---	---	---	---	---	---
---	---	---	---	---	---	---	Článek 29
			Článek 17			Článek 11	Článek 28
			Čl. 18 odst. 1				---
			Čl. 18 odst. 2				Čl. 16 odst. 3 druhý pododstavec
			Čl. 19 odst. 2 a 3				---
			Čl. 20 odst. 1 a 2				---
			Čl. 20 odst. 3		Článek 18	Článek 17	Článek 72
			Článek 22	Článek 16	Článek 22	Článek 19	Článek 74
---	---	---	---	---	---	---	Čl. 2 odst. 1
			Příloha I úvodní slova odst. 1				Čl. 2 odst. 2
			Příloha I úvodní slova odst. 2				Příloha I úvodní slova první pododstavec
---	---	---	---	---	---	---	Příloha I druhý a třetí pododstavec úvodních slov
			Příloha I bod 1				Příloha I bod 1
			Příloha I body 2.1 až 2.5 písm. b)				Příloha I body 2.1 až 2.5 písm. b)
---	---	---	---	---	---	---	Příloha I bod 2.5 písm. c)
			Příloha I bod 2.6				Příloha I bod 2.6
			Příloha I bod 3				Příloha I bod 3
			Příloha I body 4.1 až 4.6				Příloha I body 4.1 až 4.6
---	---	---	---	---	---	---	Příloha I bod 4.7
			Příloha I bod 5 úvodní slova				---
			Příloha I bod 5.1 až 5.3 písm. b)				Příloha I body 5.1 až 5.3 písm. b)

---	---	---	---	---	---	---	Příloha I bod 5.3 písm. c) až e)
			Příloha I bod 5.4				Příloha I bod 5.4
			Příloha I bod 6.1 písm. a) a b)				Příloha I bod 6.1 písm. a) a b)
---	---	---	---	---	---	---	Příloha I bod 6.1 písm. c)
			Příloha I bod 6.2 až 6.4 písm. b)				Příloha I bod 6.2 až 6.4 písm. b) podbod ii)
---	---	---	---	---	---	---	Příloha I bod 6.4 písm. b) podbod iii)
			Příloha I bod 6.4 písm. c) až bod 6.6 písm. c)				Příloha I bod 6.4 písm. c) až bod 6.6 písm. c)
---	---	---	---	---	---	---	Příloha I bod 6.6 písm. c) poslední věta
			Příloha I body 6.7 a 6.8				Příloha I body 6.7 až 6.8
---	---	---	---	---	---	---	Příloha I body 6.9 a 6.10
			Příloha II				---
			Příloha III				Příloha II
---	---	---	---	---	---	---	Příloha II bod 13
			Příloha IV úvodní slova				Čl. 3 bod 9
			Příloha IV body 1 až 11				Příloha III
			Příloha IV bod 12				---
			Příloha V bod 1 písm. a)				Příloha IV bod 1 písm. a)
---	---	---	---	---	---	---	Příloha IV bod 1 písm. b)
			Příloha V bod 1 písm. b) až g)				Příloha IV bod 1 písm. c) až h)
			Příloha V body 2 až 5				Příloha IV body 2 až 5

				Čl. 2 bod 2			Čl. 51 bod 1
				Čl. 2 bod 3			---
				Čl. 2 bod 4			Čl. 57 odst. 1
				Čl. 2 bod 8			Čl. 4 odst. 1 třetí pododstavec
				Čl. 2 bod 10			Čl. 51 bod 3
				Čl. 2 bod 11			Čl. 51 bod 2
				Čl. 2 bod 12			Čl. 51 bod 4
				Čl. 2 bod 15			Čl. 51 bod 5
				Čl. 2 bod 16			Čl. 3 bod 33
				Čl. 2 bod 17			Čl. 3 bod 34
				Čl. 2 bod 18			Čl. 3 bod 35
				Čl. 2 bod 19			---
				Čl. 2 bod 20			Čl. 3 bod 36
				Čl. 2 bod 21			Čl. 51 bod 6
				Čl. 2 bod 22			Čl. 51 bod 7
				Čl. 2 bod 23			Čl. 51 bod 8
				Čl. 2 bod 24			Čl. 51 bod 9
				Čl. 2 bod 25			Čl. 51 bod 10
				Čl. 2 bod 26			Čl. 51 bod 11
				Čl. 2 bod 27			---
				Čl. 2 bod 28			Čl. 57 odst. 1
				Čl. 2 bod 29			---
				Čl. 2 bod 30			Čl. 51 bod 12
				Čl. 2 bod 31			Příloha VII část 2 první věta Příloha VIII část 3 bod 1
				Čl. 2 bod 32			---
				Čl. 2 bod 33			Čl. 51 bod 13
				Čl. 3 bod 2			Čl. 4 odst. 1 druhý pododstavec
				Čl. 4 body 1 až 3			Čl. 4 odst. 1 první a druhý pododstavec
				Čl. 4 bod 4			Čl. 57 odst. 2
				Čl. 5 odst. 1			Čl. 53 odst. 1 první pododstavec
				Čl. 5 odst. 2			Čl. 53 odst. 1 písm.

							<i>a) a b)</i>
				Čl. 5 odst. 3 písm. a)			<i>Čl. 53 odst. 2</i>
				Čl. 5 odst. 3 písm. b)			<i>Čl. 53 odst. 3</i>
				Čl. 5 odst. 3 třetí pododstavec			<i>Čl. 53 odst. 4</i>
				Čl. 5 odst. 4			---
				Čl. 5 odst. 5			<i>Čl. 53 odst. 6</i>
				Čl. 5 odst. 6			<i>Článek 52</i>
				Čl. 5 odst. 7			Příloha VII část 4 bod 1
				Čl. 5 odst. 8 první pododstavec			Příloha VII část 4 bod 2
				Čl. 5 odst. 8 druhý pododstavec			<i>Čl. 53 odst. 5</i>
				Čl. 5 odst. 9			---
				Čl. 5 odst. 10			<i>Čl. 53 odst. 7</i>
				Čl. 5 odst. 11, 12 a 13			---
				Článek 6			---
				Čl. 7 odst. 1 úvodní slova a první, druhá, třetí a čtvrtá odrážka			<i>Článek 58</i>
				Čl. 7 odst. 1 druhá část			---
				Čl. 7 odst. 2			---
				Čl. 8 odst. 1			Čl. 8 úvodní slova a bod 1
				Čl. 8 odst. 2			Příloha VII část 6 bod 1
				Čl. 8 odst. 3			Příloha VII část 6 bod 2
				Čl. 8 odst. 4			Příloha VII část 6 bod 3
				Čl. 8 odst. 5			---
				Čl. 9 odst. 1 úvodní slova			<i>Čl. 56 první pododstavec úvodní slova</i>
				Čl. 9 odst. 1 první			<i>Čl. 56 první</i>

				pododstavec, první, druhá a třetí odrážka			<i>pododstavec písm. a), b) a c)</i>
				Čl. 9 odst. 1 druhý pododstavec			<i>Čl. 56 druhý pododstavec</i>
				Čl. 9 odst. 1 třetí pododstavec			Příloha VII část 8 bod 4
				Čl. 9 odst. 2			<i>Čl. 57 odst. 3</i>
				Čl. 9 odst. 3			Příloha VII část 8 bod 1
				Čl. 9 odst. 4			Příloha VII část 8 bod 2
				Čl. 9 odst. 5			Příloha VII část 8 bod 3
				Článek 10	Čl. 4 odst. 9		Čl. 9 odst. 2
				Čl. 11 odst. 1 třetí až šestá věta			---
				Čl. 12 odst. 1 druhý pododstavec			<i>Čl. 59 odst. 1 první pododstavec</i>
				Čl. 12 odst. 1 třetí pododstavec			<i>Čl. 59 odst. 1 druhý pododstavec</i>
				Čl. 12 odst. 2			<i>Čl. 59 odst. 2</i>
				Čl. 12 odst. 3			<i>Čl. 59 odst. 3</i>
				Čl. 13 odst. 2 a 3			---
				Článek 14	Článek 19	Článek 16	Článek 70
				Příloha I první a druhá věta úvodních slov			<i>Článek 50</i>
				Příloha I třetí věta úvodních slov a seznam činností			Příloha VII část 1
				Příloha IIA část I			Příloha VII část 2
				Příloha IIA část 2			Příloha VII část 3
				Příloha IIA část II šestý pododstavec poslední věta			---
				Příloha IIB bod 1 první a druhá věta			<i>Čl. 53 odst. 1 písm. b)</i>
				Příloha IIB bod 1			<i>Čl. 53 odst. 1 druhý</i>

				třetí věta			<i>pododstavec</i>
				Příloha IIB bod 2			Příloha VII část 5
				Příloha IIB bod 2 druhý pododstavec podbod i) a tabulka			---
				Příloha III bod 1			---
				Příloha III bod 2			Příloha VII část 7 bod 1
				Příloha III bod 3			Příloha VII část 7 bod 2
				Příloha III bod 4			Příloha VII část 7 bod 3
					Čl. 1 druhý pododstavec		---
					Čl. 2 odst. 1		<i>Čl. 37 odst. 1 první pododstavec</i>
					Čl. 2 odst. 2 úvodní slova		<i>Čl. 37 odst. 2 úvodní slova</i>
					Čl. 2 odst. 2 písm. a) úvodní slova		<i>Čl. 37 odst. 2 písm. a) úvodní slova</i>
					Čl. 2 odst. 2 písm. a) body i) až v)		<i>Čl. 37 odst. 2 písm. a) bod i)</i>
					Čl. 2 odst. 2 písm. a) bod vi)		<i>Čl. 37 odst. 2 písm. a) bod ii)</i>
					Čl. 2 odst. 2 písm. a) bod vii)		<i>Čl. 37 odst. 2 písm. a) bod iii)</i>
					Čl. 2 odst. 2 písm. a) bod viii)		<i>Čl. 37 odst. 2 písm. a) bod iv)</i>
					Čl. 2 odst. 2 písm. b)		<i>Čl. 37 odst. 2 písm. b)</i>
					Čl. 3 bod 2 první pododstavec		<i>Čl. 3 bod 26</i>
					Čl. 3 bod 2 druhý pododstavec		---
					Čl. 3 bod 3		<i>Čl. 3 bod 27</i>
					Čl. 3 bod 4 první pododstavec		<i>Čl. 3 bod 28</i>
					Čl. 3 bod 4 druhý		<i>Čl. 37 odst. 1 druhý</i>

					pododstavec		<i>pododstavec</i>
					Čl. 3 bod 5 první pododstavec		<i>Čl. 3 bod 29</i>
					Čl. 3 bod 5 druhý pododstavec		<i>Čl. 37 odst. 1 třetí pododstavec</i>
					Čl. 3 bod 5 třetí pododstavec		<i>Čl. 37 odst. 1 druhý pododstavec</i>
					Čl. 3 bod 6		Příloha VI část 1 písm. a)
					Čl. 3 bod 7		<i>Čl. 3 bod 30</i>
---	---	---	---	---	---	---	Příloha VI část 1 písm. b)
					Čl. 3 bod 10		<i>Čl. 3 bod 31</i>
					Čl. 3 bod 13		<i>Čl. 3 bod 32</i>
					Čl. 4 odst. 2		<i>Článek 38</i>
					Čl. 4 odst. 4 úvodní slova a písm. a) a b)		<i>Čl. 39 odst. 1 úvodní slova a písm. a) a b)</i>
					Čl. 4 odst. 4 písm. c)		<i>Čl. 39 odst. 1 písm. e)</i>
					Čl. 4 odst. 5		<i>Čl. 39 odst. 2</i>
					Čl. 4 odst. 6		<i>Čl. 39 odst. 3</i>
					Čl. 4 odst. 7		<i>Čl. 39 odst. 4</i>
					Čl. 4 odst. 8		<i>Článek 48</i>
					Článek 5		<i>Článek 46</i>
					Čl. 6 odst. 1 první pododstavec		<i>Čl. 44 odst. 1</i>
					Čl. 6 odst. 1 druhý pododstavec a čl. 6 odst. 2		<i>Čl. 44 odst. 2</i>
					Čl. 6 odst. 1 třetí pododstavec		<i>Čl. 44 odst. 3 první pododstavec</i>
					Čl. 6 odst. 1 čtvrtý pododstavec		<i>Čl. 44 odst. 3 druhý pododstavec</i>
					Čl. 6 odst. 3		<i>Čl. 44 odst. 4</i>
					Čl. 6 odst. 4 první pododstavec první a druhá věta a čl. 6 odst. 4 druhý		<i>Čl. 45 odst. 1</i>

					pododstavec		
					Čl. 6 odst. 4 první pododstavec třetí věta		Čl. 45 odst. 2
					Čl. 6 odst. 4 třetí pododstavec		Čl. 45 odst. 3 druhý pododstavec
					Čl. 6 odst. 4 čtvrtý pododstavec		Čl. 45 odst. 4
					Čl. 6 odst. 5		Čl. 40 odst. 1
					Čl. 6 odst. 6		Čl. 44 odst. 5
					Čl. 6 odst. 7		Čl. 44 odst. 6
					Čl. 6 odst. 8		Čl. 44 odst. 7
					Čl. 7 odst. 1 a čl. 7 odst. 2 první pododstavec		Čl. 40 odst. 2 první pododstavec
					Čl. 7 odst. 2 druhý pododstavec		Čl. 40 odst. 2 druhý pododstavec
					Čl. 7 odst. 3 a čl. 11 odst. 8 první pododstavec úvodní slova		Příloha VI část 6 první část bodu 2.7
					Čl. 7 odst. 4		Čl. 40 odst. 2 druhý pododstavec
					Čl. 7 odst. 5		---
					Čl. 8 odst. 1		Čl. 39 odst. 1 písm. c)
					Čl. 8 odst. 2		Čl. 40 odst. 3
					Čl. 8 odst. 3		---
					Čl. 8 odst. 4 první pododstavec		Čl. 40 odst. 4 první pododstavec
					Čl. 8 odst. 4 druhý pododstavec		Příloha VI část 6 první část bodu 3.2
					Čl. 8 odst. 4 třetí pododstavec		Příloha VI část 6 druhá část bodu 3.2
					Čl. 8 odst. 4 čtvrtý pododstavec		---
					Čl. 8 odst. 5		Čl. 40 odst. 4 druhý a třetí pododstavec

					Čl. 8 odst. 6		Čl. 39 odst. 1 písm. c) a d)
					Čl. 8 odst. 7		Čl. 40 odst. 4
					Čl. 8 odst. 8		---
					Čl. 9 první pododstavec		Čl. 47 odst. 1
					Čl. 9 druhý pododstavec		Čl. 47 odst. 2
					Čl. 9 třetí pododstavec		Čl. 47 odst. 3
					Čl. 10 odst. 1 a 2		---
					Čl. 10 odst. 3 první věta		Čl. 42 odst. 2
					Čl. 10 odst. 3 druhá věta		---
					Čl. 10 odst. 4		Čl. 42 odst. 3
					Čl. 10 odst. 5		Příloha VI část 6 druhá část bodu 1.3
					Čl. 11 odst. 1		Čl. 42 odst. 1
					Čl. 11 odst. 2		Příloha VI část 6 bod 2.1
					Čl. 11 odst. 3		Příloha VI část 6 bod 2.2
					Čl. 11 odst. 4		Příloha VI část 6 bod 2.3
					Čl. 11 odst. 5		Příloha VI část 6 bod 2.4
					Čl. 11 odst. 6		Příloha VI část 6 bod 2.5
					Čl. 11 odst. 7 první pododstavec první část první věty		Příloha VI část 6 první část bodu 2.6
					Čl. 11 odst. 7 první pododstavec druhá část první věty		Příloha VI část 6 bod 2.6 písm. a)
					Čl. 11 odst. 7 první pododstavec druhá věta		---

					Čl. 11 odst. 7 druhý pododstavec		---
					Čl. 11 odst. 7 písm. a)		Příloha VI část 6 bod 2.6 písm. b)
					Čl. 11 odst. 7 písm. b) a c)		---
					Čl. 11 odst. 7 písm. d)		Příloha VI část 6 bod 2.6 písm. c)
					Čl. 11 odst. 7 písm. e) a f)		---
					Čl. 11 odst. 8 první pododstavec písm. a) a b)		Příloha VI část 3 bod 1 první a druhý pododstavec
					Čl. 11 odst. 8 písm. c)		Příloha VI část 6 druhá část bodu 2.7
					Čl. 11 odst. 8 písm. d)		Příloha VI část 4 bod 2.1 druhý pododstavec
					Čl. 11 odst. 8 druhý pododstavec		Příloha VI část 6 třetí část bodu 2.7
					Čl. 11 odst. 9		Čl. 42 odst. 4
					Čl. 11 odst. 10 písm. a), b) a c)		Příloha VI část 8 bod 1.1 písm. a), b) a c)
					Čl. 11 odst. 10 písm. d)		Příloha VI část 8 bod 1.1 písm. d)
					Čl. 11 odst. 11		Příloha VI část 8 bod 1.2
					Čl. 11 odst. 12		Příloha VI část 8 bod 1.3
					Čl. 11 odst. 13		Čl. 42 odst. 5 první pododstavec
---	---	---	---	---	---	---	Čl. 42 odst. 5 druhý pododstavec
					Čl. 11 odst. 14		Příloha VI část 6 bod 3.1
					Čl. 11 odst. 15		Čl. 39 odst. 1 písm. e)
					Čl. 11 odst. 16		Příloha VI část 8 bod

							2
					Čl. 11 odst. 17		Čl. 9 odst. 2 písm. a)
					Čl. 12 odst. 1		Čl. 49 odst. 1
					Čl. 12 odst. 2 první věta		Čl. 49 odst. 2
					Čl. 12 odst. 2 druhá věta		---
					Čl. 12 odst. 2 třetí věta		Čl. 49 odst. 3
					Čl. 13 odst. 1		Čl. 39 odst. 1 písm. f)
					Čl. 13 odst. 2		Článek 41
					Čl. 13 odst. 3		Čl. 40 odst. 5
					Čl. 13 odst. 4		Příloha VI část 3 bod 2
					Článek 14		---
					Článek 15		---
					Článek 16		---
					Čl. 17 odst. 2 a 3		---
					Článek 20		---
					Příloha I		Příloha VI část 2
					Příloha II první část (bez očíslování)		Příloha VI část 4 bod 1
					Příloha II bod 1 úvodní slova		Příloha VI část 4 bod 2.1
					Příloha II body 1.1 až 1.2		Příloha VI část 4 body 2.2 a 2.3
					Příloha II bod 1.3		---
					Příloha II bod 2.1		Příloha VI část 4 bod 3.1
---	---	---	---	---	---	---	Příloha VI část 4 bod 3.2
					Příloha II bod 2.2		Příloha VI část 4 bod 3.3
					Příloha II bod 3		Příloha VI část 4 bod 4
					Příloha III		Příloha VI část 6 bod 1

					Příloha IV tabulka		Příloha VI část 5
					Příloha IV poslední věta		---
					Příloha V písm. a) tabulka		Příloha VI část 3 bod 1.1
					Příloha V písm. a) poslední věty		---
					Příloha V písm. b) tabulka		Příloha VI část 3 bod 1.2
					Příloha V písm. b) poslední věta		---
					Příloha V písm. c)		Příloha VI část 3 bod 1.3
					Příloha V písm. d)		Příloha VI část 3 bod 1.4
					Příloha V písm. e)		Příloha VI část 3 bod 1.5
					Příloha V písm. f)		Příloha VI část 3 bod 3
					Příloha VI		Příloha VI část 7
						Článek 1	<i>Článek 30</i>
						Čl. 2 bod 2	Příloha V část 1 bod 1 a část 2 bod 1
						Čl. 2 bod 3 druhá část	Příloha V část 1 bod 1 a část 2 bod 1
---	---	---	---	---	---	---	Příloha V část 1 bod 1 poslední věta
						Čl. 2 bod 4	---
						Čl. 2 bod 6	<i>Čl. 3 bod 20</i>
						Čl. 2 bod 7 první pododstavec	<i>Čl. 3 bod 21</i>
						Čl. 2 bod 7 druhý pododstavec a písm. a) až i)	<i>Čl. 30 druhý pododstavec</i>
						Čl. 2 bod 7 druhý pododstavec písm. j)	---
						Čl. 2 bod 7 třetí pododstavec	---

---	---	---	---	---	---	---	Čl. 31 odst. 1
						Čl. 2 bod 7 čtvrtý pododstavec	Čl. 31 odst. 2
						Čl. 2 bod 8	Čl. 3 bod 23
						Čl. 2 bod 9	Čl. 31 odst. 2
						Čl. 2 bod 10	---
						Čl. 2 bod 11	Čl. 3 bod 22
						Čl. 2 bod 12	Čl. 3 bod 24
						Čl. 2 bod 13	---
						Článek 3	---
						Čl. 4 odst. 1	---
						Čl. 4 odst. 2	Čl. 32 odst. 2
						Čl. 4 odst. 3 až 8	---
						Čl. 5 bod 1	Příloha V část 1 bod 2 poslední věta
						Čl. 5 bod 2	---
						Článek 6	---
						Čl. 7 odst. 1	Článek 33
						Čl. 7 odst. 2	Čl. 32 odst. 4
						Čl. 7 odst. 3	Čl. 32 odst. 5
						Čl. 8 odst. 1	Čl. 36 odst. 1
						Čl. 8 odst. 2 první část prvního pododstavce	Čl. 36 odst. 2 první část prvního pododstavce
						Čl. 8 odst. 2 druhá část prvního pododstavce	---
---	---	---	---	---	---	---	Čl. 36 odst. 2 druhá část prvního pododstavce
---	---	---	---	---	---	---	Čl. 36 odst. 2 druhý pododstavec
						Čl. 8 odst. 2 druhý pododstavec	---
						Čl. 8 odst. 2 písm. a) až d)	---
						Čl. 8 odst. 3 a 4	---
						Článek 9	Čl. 32 odst. 1

						Čl. 10 první pododstavec první věta	Čl. 32 odst. 6
						Čl. 10 první pododstavec druhá věta	---
						Čl. 10 druhý pododstavec	---
						Článek 12	Čl. 34 odst. 1
---	---	---	---	---	---	---	Čl. 34 odst. 2, 3 a 4
						Článek 13	Příloha V část 3 třetí část bodu 8
						Článek 14	Příloha V část 4
						Článek 15	---
						Čl. 18 odst. 2	---
						Příloha I	---
						Příloha II	---
						Příloha III a IV	Příloha V část 1 bod 2 a část 2
						Příloha V část A	Příloha V část 1 bod 3
						Příloha V část B	Příloha V část 2 bod 3
						Příloha VI část A	Příloha V část 1 body 4 a 5
						Příloha VI část B	Příloha V část 2 body 4 a 5
						Příloha VII část A	Příloha V část 1 body 6 a 7
						Příloha VII část B	Příloha V část 2 body 6 a 7
						Příloha VIII část A bod 1	---
						Příloha VIII část A bod 2	Příloha V část 3 první část bodu 1 a body 2, 3 a 5
---	---	---	---	---	---	---	Příloha V část 3 druhá část bodu 1

---	---	---	---	---	---	---	Příloha V část 3 bod 4
						Příloha VIII část A bod 3	---
						Příloha VIII část A bod 4	Příloha V část 3 bod 6
						Příloha VIII část A bod 5	Příloha V část 3 body 7 a 8
						Příloha VIII část A bod 6	Příloha V část 3 body 9 a 10
---	---	---	---	---	---	---	Příloha V část 4
						Příloha VIII část B	---
						Příloha VIII část C	---
						Příloha IX	Příloha IX
						Příloha X	Příloha X